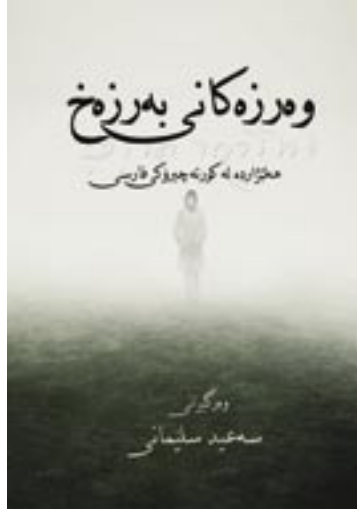

وهرزه کانی بهرزه خ

وهرزه گانی بهرزخ

نووسینی: کۆمهلی نووسەر

وهرگێرانی: سه عید سلیمانی

بابهت: چیرۆکی

تایپ: سۆنیا عه باس مه مه مه

مۆتتازی کۆمپیوتەر: سه یران عه بدولره حمان

هه له چینی: نیشتییمان مه مه مه

تیراژ: ۷۵۰ دانه

نرخ: ۲۰۰۰ دینار

ژماره ی سپاردن: ۱۴۲۵ ی ۲۰۰۹

دهزگای چاپ و په نشی سه رده مه

چاپی: یه که مه سالی ۲۰۰۹

کوردستان - سلیمانی

www.sardam.org

وه رزه گانی به رزه خ

هه لئژارده له کورته پیرۆکی فارسی

وه رگێزانی:

سه عید سلیمانی

سلیمانی ۲۰۰۹

زنجیره‌ی کتبی ده‌زگای چاپ و پهن‌خشی سه‌رده‌م
کتبی سه‌رده‌م ژماره (۴۹۷)

سه‌رپه‌رشتیاری گشتی زنجیره

نازاد به‌رنجی

بیرس

- ۷ - وەرزه کانی به رزه خ - شه هریار مهنده نی پوور -
- ۲۹ - خال - بیژهن نه جدی -
- ۴۳ - جیژنی دلته نگی - عه باس مه عرووفی -
- ۵۹ - نویژخانه ی بچووکی من - هوشه نگ گولشیری -
- ۷۷ - له ویدیو شوولّه ناسکه کانی ته یمانه وه - هوشه نگ گولشیری -
- ۸۵ - گلۆله ی ئالۆز - به هرام سادقی -
- ۹۵ - درپۆنگ - به هرام سادقی -
- ۱۰۵ - به هاری شینی کاتماندۆ - شه هرنووش پرسی پوور -
- ۱۱۷ - چیانشین - حسین سه ناپوور -
- ۱۲۳ - حوزوور - ئه بوتوراب خوسره وی -
- ۱۳۷ - تال - مه نسوور یاقووتی -
- ۱۴۷ - دوایین دهرس * _ ئالفونس دووده _

وہ روزہ گانی بہ روزہ خ

شہر یار مہ ندرہ نی پور

...هه‌روا مایه‌وه و مایه‌وه و پۆژان و شه‌وان به‌شوین یه‌کدا
تیپه‌ر بوون. جله‌کانی پزین، شیتال‌ه‌کان له‌گه‌ڵ گوشتی له‌شیدا
هه‌لۆه‌رین، خۆره‌تاو چه‌وری له‌شی گرت و خاکی ده‌وروبه‌ری چه‌ور
و په‌ش هه‌لگه‌را. پۆژیکیان دیمان لیوه‌کانی هه‌لۆه‌ریون - کاری
کرمه‌کان بوو - ددانه درێژه‌کانی ده‌رکه‌وتن؛ ده‌تگوت پێده‌که‌نیت.
نیوه‌شه‌ویک ده‌عبایه‌ک هات و ده‌ستیکیان هه‌لکه‌ند و بردی به‌لام
ئه‌و به‌لادا نه‌که‌وت. پاللی دابۆوه به‌ تاشه‌به‌رده‌که‌وه و ئیتر هه‌روا
بوو و بوو و بوو... کۆنه‌سه‌ربازه‌کان رۆیشتن، تازه‌گه‌یشتووه‌کان
مانه‌وه. پاشماوه‌ی بۆنی لاشه‌ و قژه‌کانی قاپیلکه‌سه‌ری با بردنی و
هه‌وره‌کانی پاییزی هه‌تان. باران له‌ قولکی خومپاره‌کاندا کۆده‌بۆوه
و په‌یکه‌ره‌که‌ش هه‌یشتا له‌وئ، به‌ کونی چاوه‌کانییه‌وه سه‌یری زه‌وی
ده‌کر... به‌فر دایکرد و پو‌اله‌تی داپۆشی. گوتمان کۆتایی هات به‌لام
هه‌تاو دیسان گه‌رمی کرده‌وه، به‌فره‌کانی توانده‌وه. چینه‌که له‌ زه‌وی
هاته‌ده‌ر، گولاله‌، خاشخاشکی کێویله و چوزانم له‌م گوله‌ به‌هاریانه

و... ئىتر گياوگول خۆى له نىوان په راسوه كانى پاكرد تا ئه و كاتهى
 كه ئه مانه مان بۆ فه رمانده تازه كه مان گىرپايه وه و گوتمان له وانه
 به تهنيا نه توانين له سه ره تا وه تا كو تاى بۆ مان بگىر دىرته وه، هه ندىك
 له ئىمه نه خوینده وارن، زۆرىك ته نيا پۆلى سى و چواريان ته واو
 كردوو و تهك و توکى كيش دىپلۆمىان ته واو كردوو: تا قمىك ئه و
 پۆژى حه شره هه ر لىره نه بوون تا ببينن: له بهر ئه مه، هه موومان كه
 بىگىرپينه وه، له گه ل يه ك بين و بىگىرپينه وه، وهك ئه وه يه هه موويمان
 گىرپايتته وه و ئه وسا ستوانى * تازه گه يشتوو به ده مى ئىمه واقى
 وپماو له سه ر يه ك جگه ره ي داده گىرساند. ده يگوت من تىناگه م
 يه عنى چى... له مانا كه ي تىناگه م، باشه بۆ تا ئىستا... ئه وسا
 ئىمه ده مانگوت ئىستا كه بىگىرپينه وه له هۆيه كه ي ده گه يت جه ناب
 سه روان، ئه و بۆ ئىمه ته نيا په يكه رىكى ره ق و ته ق نيه... ستوانيش
 په يتا په يتا به بيانوويه كه وه ده چوو و سه يرى قولايى خه رنده كه ي
 ده كرد. ده يگوت ئىوه مه گه ر نالين له مانگه شه واندا، قاپيلكه ي
 سه رى ده دره وشىته وه، كه وايت من بۆ نايينم... مه گه ر ئىوه نالين
 هه ر جارنا چارىك كه لله ي به لايه كدا سووپاوه، ئه ي كه وايت بۆ
 له و كاته وه من هاتووم سه ر و قه پۆزى هه ر پوو له ئه و ده سته
 هه لكه ندر او هيه تى. ده مانگوت په له ت نه بيت جه ناب سه روان، هيشتا
 نه بوته هه فته يه ك كه هاتوو. مه گه ر سه روان ((مينا)) به توى
 نه گوت كه چاوه كانت ده بيت به ئيره رابين تاكو ببينيت شتانيك كه
 هه ر كه سىك نايان بينيت. به لام ستوان جوړىك سه يرى ده كردىن كه
 ده تگوت ئىمه له گه ل سه ر بازه كانى تردا جياوازيمان هه يه. سه روان
 مينا فه رمانده يه كى باش بوو. شاره زاي شه ر كردن بوو. پىنج سال
 بوو له به ره ي شه ردا بوو، مانگىك كه گوزه را له مانه وه ي ته رمى
 ناسر ئىتر بۆ مه ره خه سى نه چوو. هه ر بيست نا سى پۆژىك ده چوو

ناو شار بۆ حەمام و شەویش دەگەراییەو. ئیوارەیه کیش که رۆیشت،
 بەم ستوانە جیگرە ی گوتبوو من که داخوایم نەدابوو، ئێرەم باشتر
 بوو، تێدەگەیشتم چیم بەسەر دیت... بۆ گێراییانمەو بۆ دوایە...
 چوژانین ئێمە. شەویکیان که ماشین نانی شەوی بۆ هینان دیمان
 که ستوان لێی دابەزی. درێژ و ناوۆلا... هەر لەخۆو گەیشته هەر
 کامیکمان بزهیه کی بۆ کردین. لێرە ئەگەر که سیک پیکە نیت خۆی
 سووک دەکات. جله کانی ئوتوکراو و پوخساریشی خۆرنە دیو بوو.
 زۆر بە دەمییهو نەچوین. گوتمان لە ئەفسەرانی فەرماندەییە بەلام
 دیمان که سەروان مینا تیی دەگەیه نیت. تەپۆلکه شاخاوییه که ی
 ئەو بەر خەرەندە که ی پیشان دا و هەر شوینیکیش که دوژمن دیدەوانی
 بەسەرەو هەلچنی بوو. ریگا کانی رەخنە کردن بۆ ناو بنکه که مانی
 بۆ دەستنیشان کرد و ئەو شوینانەش که لە مەتەر یزماندا نەبوون.
 پاشان چاری ستوان جوړیک چه قین لە ناوەرپاستی خەرەندە که،
 وەک ئەو هی که بە بۆشاییدا بروانییت و ئەوسا سەروان مینا پیکەنی
 و گوتی: ((ئەها... لێرە ئەویشی لێی، دەمیکه لەگەلمانە...
 ناوی ناسرە...)) ئەوسا دیسان پیکەنی. دەنگی سەروان مینا لە
 زستانەو نووسابوو. پیکەنینی لە کۆخە ی ئەو پیرە پیاوانە دەچوو که
 تەمەنیک تووتن و پەرەیان کیشاوه. غەریبە ئەگەر گوئی لێ بووایە
 موو بەسەر لەشییهو راس ت دەبۆو. سەرگروبان دەیگوت هەر که
 خەوی لێدەکو ت شتییک بەری گەرووی دەگرت. هەناسەکانی لەوانە
 دەچوو که گەروو ئیشەیانە و لە خەویشدا فەرمانی دەدا. ((ئاگر
 کوپینە... ئەمانیان مەدەن... دە ی ماشەللا...)) هەر ئەمە ئیتر...
 پۆژان دەخەوت و شەوانیش بە دەوری سەنگەرەکانی نیگابانیدا
 هەلدەسورا. سەرنیگابانیک گوئی لێ بوو که بە ستوانی گوتوو
 نەهیلێت سەربازەکان پۆژانە بیئە دەر. خومپارە ی شەست وەک

ئیزپایل بئی دەنگ دیت... جگە لە نیگابانەکان و سەرنیگابانەکان
ئەوانی تر ناچار بکە پوژ بخەون و شەو بیدار بن، هەرچەند تا
زەمانیک ناسر لەو خوارەییە پیم وانییە عێراقییەکان زات بکەن
بێن بەرەو لامان. ئیمە بە ستوانمان گوت سەیری پستی چەماوە
و ئەندامی شلەژاوی سەروان مینا مەگە لە کاتی پویشتندا. پوژی
دەرگیزییەکان ئەگەر ئەوت دەدی، ئەگەر دەتدی، هەرەها گوتمان ئەو
پوژە دەمەوبەیان، تازە خەوی لیکەوتبوو کە دەنگی دەسپێژی یەک
دوو خەشابی ((کەلاش)) لەلای تەپۆلکە شاخاویییەکان بەرز بۆوه.
یەکیک لە نیگابانەکانی ئیمەش هەروا دوو سێ دەسپێژی کرد کە
سەرنیگابانەکان راپکرد بەرەو سەنگەری سەروان مینا... هەرکەسێش
لە خەودا بوو هاواری سەروان مینای گۆی لیبوو: ((هەموو بەرەو
سەنگەرەکانی دەرگیری...)) دەمەوبەیان، لە نیوان خەو و بیداریدا
دەنگی تەقەیی ((کلاشینکۆف)) لەو کەژەدا وەک دەنگی تەقەنگی
مندالان دیتە گۆی. پیاو برۆا ناکات هەر ئەم تەقەتەقە مندالانەییە
کە هەر ئەو کاتە گۆشت و ئیسقانیکی لیک هەلوەشان دیت. پاشان
هیشتا ناو خەرەندەکان تاریکە، شەوی دەرەنگ تیدەپەریت بەلام
بەرچاودیت کە دەسماڵیکی سپی لەوێ رادەوێشیت. نیگابانەکان
بە لولەیی چەکەکان پێشانی سەروان مینای دا کە لە کوێیە.
هەر ئەو کاتە یەکیک هاواری کرد: ((جەناب سەروان... جەناب
سەروان...)) سەروان گۆتی خۆشم چاوم لیبوو. سێ چوار سیبەر
لەودوو تەپۆلکە شاخاویییەکان دەرکەوتن و سەرەوخوار بوون
بەرەو تاریکایی خەرەندەکان. سەروان لەناو نیگابانییەکان هەرای
کرد: ((لیاندەن...)) و ئەوسا دەرپەرپی. تا چەکەکان دەست
پێ بکەن هەموومان ئەو نووزە بریندارەمان بیست کە لە قوولایی
خەرەندەکان دەهات. دەنگی لە هەموو چەکیک بەرزتر بوو. پاشان

ئىتر ئىنسان شتىك نابىستىت. ئەو ھەموو چەك دەسپىژ دەكەن،
 رەشاشەكان... خومپارەكان دەتەقنەوہ و ئەوسا تەنەنات دەنگى
 ئەمانەش نابىستىت چونكە گوئى پىر بووہ و ئىتر دەلئى تەنيا
 سەروان مينا لەناو خودى كەللەى ئىنساندايە كە دەگوپىئى بەرەو
 تەپۆلكە شاخاوييەكە تەقە بكە... سەيركە و تەقە بكە... ھەر
 شوپىئىك ئاگرى دەمى چەكىك دەبىنى و... ئىمەش لە شوپىن بە
 شوپىنى لوتكەى تەپۆلكە شاخاوييەكەدا ئاگرى دەمى تەفەنگەكان و
 رەشاشەكان دەبىنىن... تىئاگەين چۆنە گوللەكانيان لە سەنگەرەكان
 و لە ئىمە كار دەكەن و تەفەنگەكەى خودى ئىنسانىش لەقە دەخات.
 ئىشارەيەك بە بەلاپىتكەكە بكەيت ھەوت ھەشت گوللە ھەلدەرپژئە
 دەر، لەولاشەوہ ھەوت ھەشت دانە دىن بەرەو لات و بەردەوام وا
 ھەست دەكەيت ھەر ئىستايە و... ھەر ئىستايە كە بە زەبرى گوللە
 بەرەوپیشت دەبم بەلام پىئى دەچىت: زۆرەى جارەكان پىئى دەچىت
 و لەناكاو خومپارەكان دىن...

ستوانى شەرنەديو بە وردى گوئى دەدايە قسەكانمان. ئىمە پىمان
 وابوو ھەتمەن دەيەويئ بزانیئ دەرگىرى چۆنە و دەبئ چى بكەيت
 و دەمانگوت بۆى باس بكەين تا بزانی و جارئكى تر ئەگەر وەختى
 ھات، سەرەنجام كە دىت، ھەر نەبئ دەست و قاچى تىكەل نەيەن
 و ئەوسا گوتمان خومپارەى يەكەم و دووھەم زۆرەيان يا كورتى
 دىئىت يان بەسەرى دەكات و ئىتر دوو خومپارە بەيەكەوہ دران لە
 ناوہپاستى بنكەكە. سەروان مينا ھاوارى دەكرد: ((تەقەمەنى...
 تەقەمەنى...)) لە ژىر لوورەى خومپارەدا زاتى دەويئ كەسىك
 تەقەمەنى بگەيەنىتە سەنگەرەكان... ((كاكايى)) يادى بەخىر...
 خەيالى نەبوو... خەلكى شىمال بوو، ناوہكەى ھەموانى دەھىئايە
 پىكەنىن... سەرنىگابان بوو. ھەر كە فەرمانى سەروان ميناى

ده بیست ده پویشت بو ئەنجامدانی ... جا ئیستا کاری ئەو بوایه یان
 نه بوایه ... هەر له بهر ئەمانه سوّمای چاوی سهروان بوو. سندووقی
 ته قه مەنیه کانی له کۆل دانا و سهنگەر به سهنگەر دهیگێرا و
 ئیمهش خه شابه کان و پریزه کانمان خالی ده کردهوه و ئەوسا ئیتر
 ویزه می شه کان به سهر سهرمانه وه بوو، سه د دانه می ش ... دوسه د
 دانه می ش ... ته وا بوونیان نه بوو و ده تگوت هەر له بیرمان چۆته وه
 که ته واوی ئەمانه له سایه ی سه ری ئەو ناسره گوپه گوپه دان که
 له بنی خه رنده که دا گیری کردووه و دايم ده سماله سپیه که ی
 راده وه شینیت و ده زیرینیت ... له ترسان، له ئیش و ژان ... له
 ... چوزانین ... له وئێ که گیرمان نه کرووه که جه هه ننه م له ژوو
 سهرمانه وه بی ت ... هه رچی بی ت ئیمه یان عیراقیه کان سهنگەر و
 په نایه کمان هه بوو، ته نیا نه بووین به لام ئەوی داماو ... عیراقیه کان
 جاری وابو لوله ی چه که کانیا ن به ره وخوار ده گرت و ئەو تاشه به رده ی
 که ئەو له پشتیه وه خۆی مه لاس دابوو ده یاندایه بهر ده سپرێژ ...
 (موخابه رات ... موخابه رات ... په رمزی بکه فه رمانده یی ... په رمزی
 بکه فه رمانده یی ...) (بیسیم چیه که قامکی ده ناخنییه ناو
 گوچکه یه کی و هاواری ده کرد: (ئیره سیمرخ ... ئیره سیمرخ ...))
 (موخابه رات، په رمزی بکه ئامبولانس ...) (ئهل بورز ... ئهل بورز ...
 ئیره سیمرخ ...) خودی کاکایی هه والی دا به سهروان که بریندارمان
 داوه . سێ کهس له کورپه کانیا ن له ژیره ه لاشی سهنگه ردا ده رکیشابووه
 ده ره وه، خۆلوی و خویناوی . له په نای سهنگه ره که دا چالکی بچوک
 دروستبوو و له بنه که یدا هەر ده تگوت زهوی ده کولیت . سهروان
 له رپوه کهوت به سهر برینداره کاندا . ئەوانه ی که له وئێ بوون ویزه ی
 پرینچه کانیا ن بهر گوئ که وتوووه . نزیک بووه و دوکه له که ی سهر
 و قه پۆزی رهش کردوون و پاشان یه کیک له برینداره کان له ژیره

له‌شی سه‌رواندا که‌وتۆته په‌له‌قاژه و خوینه‌که‌ی فیچقه‌ی کردۆته ناو به‌رۆکی سه‌روانه‌وه ... برینداره‌کانمان کیشایه ناو سه‌نگه‌ری بیه‌داری و گه‌راینه‌وه سه‌ر ته‌پۆلکه‌که دیسان. هه‌وا پووناکی کردبوو به‌لام خۆل و دوکه‌ل، زه‌مین و زه‌مانی هه‌لگرتبوو و نه‌مانده‌دی که پیاوه‌ی ده‌سمال به‌ده‌ست چی ده‌کات. دانه‌یه‌ک له سه‌ریازه‌کان هاواری کرد: ((نایبینم ... نایبینم...)) و ئه‌وسا له‌ناکاو هه‌موو شوینیک بی ده‌نگ بوو. ته‌واوی چه‌که‌کان خامۆش بوون. که‌سیک گوتی: ((من دوانیانم ئه‌نگاوت...)) که‌سیکی تر: ((به‌ ئاڤ پی جی)) یه‌کیک له دیده‌وانییه‌کانیانم برده ئاسمان...)) پاشان نه‌مانزانی له‌کام لاه، تاچه‌ گولله‌یه‌ک ته‌قا و دیسان هه‌موو ده‌ستیان پێ کرده‌وه ... کاکایی ده‌یگوت سه‌روان یه‌کبین دووریی تیده‌گرت که ناسر بیینی و نه‌یده‌دیت. له‌ناو دوکه‌ل و غوباردا له خاک و به‌رده‌که جیا نه‌ده‌کراوه ... پاشان سه‌ره‌تا کاکایی دیبوی که دیده‌وانه‌که که‌وتۆته زه‌وی و تاوی داوه‌ته قولاپه‌ی قاچی سه‌روان و ده‌قیرپینی: ((جه‌ناب سه‌روان ... جه‌ناب سه‌روان...)) سه‌روان مینا هه‌ر هه‌ستی پێ نه‌کردوه و به‌ په‌شاشچییه‌که‌ی گوتوه که کوئی بکویتی و کاتیکیش سه‌یری کردوه و دیویه، تاوی داوه‌ته سه‌رووی مه‌مکی دیده‌وانه. خوین له نیوان قامکه‌کانییه‌وه فیچقه‌ی کردوه ئه‌و کاته‌ی که سه‌ریازه‌کانی بیه‌داری گه‌یشتون. سه‌روان به‌زۆر قامکه‌کانی دیده‌وانه‌ی له مه‌چه‌کی خۆی کردۆته‌وه تاکو بییه‌ن. دیده‌وانه، له‌کاتی راگواستنیدا، هه‌شتا هاواری سه‌روان مینای کردوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که برینه‌که‌ی به‌م ناوه ساڤژ بیته‌وه ... سه‌روان بۆ کورپه‌کان ئاواهی بوو. وه‌ک ته‌خته‌به‌رد که ده‌کرا له پشتییه‌وه خۆت مه‌لاس ده‌یت. ته‌رمی ده‌ که‌س له ئیمه‌ش بکه‌وتبایه سه‌ر ده‌ستی، خۆی نه‌ده‌دۆراند. هه‌رچه‌ند دواتر گۆڤا. دووره‌په‌ریز و دووره‌په‌ریزتر بوو

و ئیتر که متر ئومان دەدیت و ئەگەریش بماندیایه نیوه شهوان بوو که به ئەسپایی له پەنای سەنگەرەکانی نیگابانییەوه تێپەر دەبوو، وەکو سێبەرێکی چەماو و سەرەنێزەیه کیش که به دەستییه وە بوو دەیدا له بەردەکان و تەلیسی سەنگەرەکان... تەق... تەق... ئەوسا ئیتر له تاریکیدانماندەدی و دەماندی که هەفته به هەفته لاوازتر دەبیت، هەرۆک چۆن گوشتی ناسر، که له بنی خەرەندەکه دا هەڵدەوهری و ئیمه له کاتی نیگابانیدا سەیرمان دەکرد. دوو سەعات نیگابانی له پڕۆژدا و سێ سەعاتیش شه و که ئینسان کاریکی نییه جگه له وهی که سەیر بکات و بیر بکات وە و ئیمهش هەرۆا بیرمان دەکرده وە و کاتیکیش هاوڕیکه مان که دەپرسی له بیرى چیدايت نه مانده گوت؛ ئیستا ئەگەر له ویشمان بپرسیایه دەمی هەڵنەدەچرا و شه ویش، نیوه شه و یه کیکمان له خه و راده پهری و شه لالی ئاره ق گوئی هەڵدەخست تا بزانیت ئەو قریشکه یه ی له خه ودا بیستوه یان که سیك له بنی خەرەندەکه دا یارمه تی ده ویت. ئیمه تێده گەشتین که چ خه ویکى دیوه، خه ویک که ده مه و به یان سه روان میناش ده دیت و هاواری ده کرد: ((ئاماده باشی ته و او)) ئەوسا ئیمه ی ده کیشایه ناو سەنگەری دەرگیری به خۆمان و تەفەنگی له سەرپى، قامک له سەر به لاپیتکه و چاوانیکى ورده وە بوو له ته پۆلکه شاخاوییه که که به ره به یان رهش ده کاته وە و وەکو دیوه زمه یه کی مردووی هەلمساو دیته به رچاو و ئیمهش هەرۆا له ناو سەنگەرەکه دا دەمانینه وە و هیچ جوولەیه کمان نه ده ده دیت جگه له هه تاو که پانتایی خەرەندەکه ی ده ته نییه وە و ئەوسا تەرمی ناسر که وەدەر ده که وت له تاریکی، هەر چۆن بوو که بوو...

که ده گەشتینه ئەم شوینانه، ستوان ئیتر توورپه ببوو. به رقه وە قنچکی جگەرەکه ی ده ئاخنییه ناو کونی دیواره که و ده بیۆلاند که:

(من تیناگەم یەعنی چی ... لەبەر چی ... ئەو سەروان مینایە ئیوہ)
 بۆ ئاواتان لیتاوتوہ ... ئاکارتان ... قسەکانتان ئینسان دەخاتە
 فکروہ ... دەلئی ناسر لە ھەموو شوینئیکی ئەم تەپۆلکەدا
 ئامادەییە ... دەلئی ئیوہ ...)) کورەکان قاقا پئی پیدەکەنین و
 لەپرتاوی بیدەنگ دەبوون، واتە تۆ کە تازە ھاتوویت و ھیشتا
 پرینجکیکی گەرم لە بناگویتەوہ تێپەر نەبووہ، ھیشتا عێراقییەکت
 نەپیکاوہ چی تیدەگەیت ... ئەوسا ستوان چوار دەست و پئی، بئ
 دەست و پئی جوړیک کە یان شان و کۆلی یان ھەتمەن سەری لە
 دەرگا کە دەگیرا، دەپۆیشتە دەر. ئەم کابرایە ھەر چەکدار نەبوو.
 شەوانە لەناو سەنگەردا کورەکان لە دەوری یەک دەیانگوت بەم
 فەرماندەوہ کە ھەمانە خوا بکات ھێرشیان نەکەنە سەر کە
 دانەییە کمان گیان دەرنابات. بەردەوام باسی شەو بوۆکانی باخچەکەیی
 مالیانی دەکرد بۆ سەرگروبان و شەوانیش نامەیی دەنووسی ...
 چوزانین بۆ کئی، بۆ ژنەکەیی یان کەسیکی تر ... ھەر کەسیک بوو
 دەمەیی مەرەخەسی گرتن، دلئی بوئی دەکەوتە تەپەتەپ و وەک دایک
 مردوو لەناو سەنگەرە کەدا کپ دەبوو و سەعاتەکانی دەژمارد.
 سەروان مینا کە ئاواھی نەبوو. گەرچی لەدوای ھاتنی ناسر توورپ
 و تۆسن ببوو و تا کەسیکی شەھلەییەکی دەکرد نیگابانی تەمبییانەیی
 بۆ دادەنا یان ئیزافە خزمەت بەلام ھەر بوونی بوۆخۆی ھەموو شتیکی
 بوو بۆمان. دەتگوت لەم دنیاوە ھەر ئەم تەپۆلکە ھەییە و ئەو لەم
 یەک سالەدا تەنیا جارێک پۆیشتەوہ بۆ شاری خۆی و کاتیکیکی
 گەپایەوہ سەر گروبان بە کاکایی گوت کە سەروان لە ژنەکەیی
 جیابۆتەوہ ... دروستە کە ئیئە لە زۆر شت ناگەین بەلام دەزانین کە
 ھیچ کات نابیت بپرسین، ھیچ کات نابیت لە پیاویک کە پینچ سال
 لە بەرەیی شەردا بووہ بپرسین کە بوۆچی ژنەکەیی تەلاق داوہ یان

بۆچی ژنهكەى به جىيى هېشتوو و پويشتوو... ئەويش له ئيمه ناپرسيت كه بۆچى خودى ئيوهش خورد و خوراكتان كه م بوتهوه. بۆچى وهك جاران سهر ناخه نه سهر يه كتر و بۆچى هه زتان له مەرەخەسى چوون نييه... به لام ئەم ستوانه هه نديك جار، هه نديك له كوئنه سهر يازەكان ته نانه ت به گالته شيان ده گرت. ههر ئەو شه وانەى يه كه م كه هاتبوو، مانگه شه ويكيان كه له بهردهم ديه وانىيه كه دا وه ستابوو، يه كيك له سهر يازەكان به ئەسپايى چووبوو دوو ههنگاو نزىكى و ئەويش ههر ههستى پئ نه كردبوو، وردببووه له بنى خه رهنده كه. پاشان سهر يازە دابووى له پيكه نين و ستوانيش داچله كى بوو. هه لبه زييووه و گوتبووى بۆ ئاوا پيده كه نيت، نه ران دبووى بۆچى ئيوه وهك سه روان مينا پيده كه نن. سهر يازە پيى گوتبوو جه ناب سه روان ده مويست بليم له شه ودا ئەگه ر ئينسان ورد بيته وه، هه موو به رده كان وهك ئيسقان دينه بهر چاوى... دواتر ستوان ديسان ده هات و له ئيمه ي ده پرسى كه پاشان چى و دهنگيشى له دهنگى سهر يازيک ده چوو كه تا دوا هه ناسه جه نگاييت و ئەوسا خوى به دهسته وه دابيت. ئيمه دووباره و سن باره ده مانگي پراوه كه له ناوه راستى ده رگيري دا پياو ههر تينا گات كات چون تيپه ر ده بيت. له ناكاو سه يرمان كرد ديمان نزىكه ي نيوه پړويه و هه موو جييهك بيدهنگ بووه. خوّل و دوكل نيشته وه، بوئى خوشى بارووت و خه رجى خومپاره با بردى له گه ل خويدا و ئەوجار بنى خه رهنده كه مان بينى. له مديو تاشه به رده كه وه، كوم ببووه، په ناي گرتبوو پوو به ئيمه... گوتمان مردوو هه تهن، چونكه نه ده جوولا. ده سماله سپييه كه شى به دهسته وه بوو. له سه ر ته پۆلكه شاخاوييه كه وه تاقه فيشه كيكيان پيوه نا. درا له تاشه به رده كه و كه وانەى كرد. له كوئى نه ده بوونه وه. سه روان مينا دووربينه كه ي

دایه دهست کاکایی و گوتی: ((بزانه کابرا دهجوولیت یان نا...))
 دای له پشتی کاکایی که ماندوو نه بیت و ئهوسا پږیشته ناوسهنگه ری
 بیهداری بو دلخوشی دانهوهی بریندارهکان... بریندارهکانمان له پږی
 شیوهکهی پشت سهزمانهوه گه یانده ئامبولانسهکه که تا دوو
 کیلومیتیریمان هاتبوو. نان و خورمان بهسهر سهنگه رهکاندا
 بلاوکردهوه، ئاویکمان خواردهوه تینویتی له برین خراپتره
 خه شابهکانمان پږکردهوه له فیشهک و پالمان دابوو به تهلیسهکانی
 سهنگه رهکانهوه که دهنگی نالین بهرز بووه. ئاسمان لم و لیل بوو،
 خوره تاو گهرم و غوباروی بوو و سهریازه عیراقیه کهش نه مردبوو.
 دهنوزاوه و دهسماله کهی رادهوه شاندا. دهسماله که ئیتر سپی نه بوو،
 سوور بوو، پهله پهله. سهروان مینا گوتی: ((شه... ئه گهر تا
 شه و خوراگریت، دینه گیانی و کوتایی پږ دینن)). بهلام جهنگه ی
 نیوه پږ نوزه نوزی پیاوه برینداره ئامانی لی هه لگرتین. هاواری
 ماء... ماء... په خنه ی ده کرده سهنگه رهکانی حه سانه وه شمان...
 هه ندیکمان گوچکه مان ئاخنی، هه ندیکمان به دهنگی بهرز به یه که وه
 قسه مان ده کرد به لام دیسان ههر گویمان له دهنگی بوو. کاکایی
 گوتبووی، له سهر نانی نیوه پږ، هه ر که سهروان پارویی دروستکرد
 چاوی کهوت به ژیر نینوکهکانی... پهش بوو، نهک پهش، سوور و
 پهش. خوینی دیده وانه که به ژیر نینوکهکانیه وه وشک ببوو.
 پاروه کهی فریدایه زهوی و له سهنگه ره که چوه دهر. هاواری له
 هه موو شویتیکدا دهنگی دایه وه: ((ئاو ته نیا بو خوارده وه...
 دهست پیوه گرن)). سندووقی ته قه مهنی به هه موو لایه کدا په رت و
 بلاو ببوون. ژیر په شاشه کان پږ له قاپووپ و ناو چاوی سهریازه کانیش
 ده تگوت خوینت پیدا هه لپږژاندووه. سهروان مینا دهیگوت:
 ((ئه ها... ئیستا که بوونه سهریازی شه، هه ر کهس له م شه په

دەرچیت، ئەوسا دەرکری پئی بلیی پیاو)). ئیمەش ھەروا سەیری
 ناسرمان دەرکرد. نەدەرکرا شتیکى بۆ فپئی بدەین. خوۆشى ھەر
 نەیدەتوانى لە پشت تاشەبەردەکەوہ جوولە بکات. ھەر بەھاتایەتە
 دەر لییان دەدا. نە پئی دواوہى بوو، نە پيشەوہ و ھەر دوو لاشى
 شەپ بوو بئ ئەوہى بىھویت. پاشان سەرگروبان رقى ھەستا،
 تەفەنگەکەى تىگرت و گوتى: ((دایک مردوو چۆن دەرقيشکيئي...
 ئاسوودەى بکەم جەناب سەرمان؟)) عەرەبەش بئ پشوو دەنووزایەوہ.
 لە زمانى نەدەگەيشتین بەلام دیار بوو ھەرچيیەکى دەگوت پارانەوہ
 بوو. رەنگە دەيوست راحەتى بکەین... یەکیین دەستى بۆ لای ئیمە
 راداشتبوو. ئیمە بە خوۆمانمان دەگوت کاتیک کە کەسیک بە دريژايى
 رۆژ لە پيش چاوى ئینساندا بە گیانەللاوہیە دەبیٹ کاریک بکەیت
 و نەشماندەزانى دەبئ چى بکەین. برین تینويیتی دینیت، ترس
 تینويیتی دینیت، ھەرۆھا دانیشن و بىرکردنەوہش تینويیتی دینیت.
 بالندەيەک لەو سەرانەوہى ئاسمان بالەکانى ليک کردبوو و خولى
 دەدا و بریندارەش قەپالى لە زەوى دەگرت. دانەيەک لە سەربازەکان
 بیستووہ کە سەرمان مینا بە سەرگروبانى گوتووہ: ((خەریکە
 وەرەى کورەکان دینیتە خوار)). سەرگروبانیش گوتووہ: ((ھەر بۆ
 ئەم عەرەبە پيسە تا ئیستا چوار بریندارمان داوہ... لییدەم تەواوى
 کەم؟)) ئەوسا ئیمە گویمان لیوو کە لە مەتەرزی سەنگەرەکەوہ
 نەپاندی: ((ھۆى وس بە دایک مردوو...)) پاشان سەرمان مینا
 تەفەنگەکەى لە دەستى سەرگروبان وەرگرتووہ و فیشەکەکەى
 دەرھیناوە. تەلیسەکانى سەنگەرەکان گەرم داھاتبوون و بايەکى
 ئاگرینیش لە کونەکانى دیدەوانییەوہ دەیدا لەناو چاومان. حەزمان
 دەرکرد سەر و قاپۆزى کابرای بریندار ببینین. ئەمە یەکەمین عیراقى
 بوو کە لەو مەودایەوہ دەمانبىنى. ھەمیشە سببەرک بوون لەسەر

سه‌رئاسووێکان و به ئاگری خومپاره‌کانمان به کێوه‌که‌دا پۆده‌چوون .
 به‌لام نه‌ده‌کرا ده‌موچاوی ببینی . چه‌جمانی لێ هه‌لگیرابوو . سه‌روان
 مینا له‌ سه‌نگه‌ره‌که‌وه هه‌رای لێکرد: ((ماریچێج وه‌ره سه‌ره‌وه ...
 ماریچێج ...)) ئیمه هاوارمانکرد: ((وه‌ره سه‌ره‌وه ... پراکه وه‌ره
 سه‌ره‌وه ترسنۆک ...)) سه‌روان گوتی: ((هۆی ... له‌ زمانی ئیمه
 ده‌گه‌یت ... ؟)) ئه‌ویش شتانیکێ به‌ عه‌ره‌بی گوت . با له‌ت و په‌تی
 قسه‌کانی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌برد و وا ده‌رده‌که‌وت ده‌نگی ئیمه له
 سه‌نگه‌ره‌کانمانه‌وه نا‌رواته ده‌ر . دیسان هاوارمان کرد: ((ناوت
 چیه ... ئه‌هۆی ناوت ... ؟)) هه‌ر ئه‌و کاته‌ش به‌ بیرماندا هات که
 ئه‌مه ئیتر په‌نی چی ؛ به‌لام ئه‌و خه‌ریک بوو وه‌لامی ده‌داوه ... وه‌ک
 شتیک ده‌یگوت: ((ناسر)) هه‌موو به‌یه‌که‌وه: ((وه‌ره سه‌ر ... ناسر
 وه‌ره سه‌ر ...)) ناسر قاجیکیانێ پراکیشا و یه‌کسه‌ر گولله‌یه‌ک له
 په‌نایدا به‌ زه‌وییه‌که‌دا پۆچوو . به‌ ((قه‌نناسه)) بۆی دانیشتبوون .
 گوتمان خه‌ریکه‌ گیانی ده‌رده‌چیت و با‌لنده‌که‌ش نزمتر ببۆه . هه‌ر
 ئه‌و کاته خومپاره‌یه‌کی زه‌مانی به‌سه‌ر خه‌ره‌نده‌که‌وه ته‌قییه‌وه .
 تیکه‌کانی له‌ به‌رده‌کانی په‌نای ئیمه‌ش دران . گوتمان ده‌یانه‌هوی به
 هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیت بیکوژن . خومپاره‌یه‌کی تریش به‌ حه‌واوه
 ته‌قییه‌وه . با‌لنده‌که‌ پۆیشت و دوو په‌له‌ی په‌شی دوکه‌ڵ له‌ ناوه‌پاستی
 ئاسماندا لێک با‌لو ده‌بوون . له‌ یه‌کێک له‌ سه‌نگه‌ره‌کانه‌وه ده‌فریکێ
 پلاستیکی ئاو هه‌لدرايه خوار بۆ قوولایی خه‌ره‌نده‌که . له‌ سه‌د
 میتری برینداره‌که‌وه که‌وته زه‌وی و گلۆر بۆوه به‌ره‌و خوار . نووزه‌ی
 عیراقیه‌که‌ بپرا . هه‌ر له‌م کاته‌دا بوو که سه‌روان توانی به‌ دووربین
 ده‌م و چاوی ئه‌و ببینیت . دواتر پیمانی گوت ؛ گوتی که ورد ببۆه
 له‌ تۆنگه‌که ... وه‌ک ته‌واوی عه‌ره‌به‌کان لاواز بووه و په‌شتاله ...
 سمیلیشی هه‌بوون و تاسایی سه‌ری له‌ به‌ر هه‌تاودا ده‌دره‌وشایه‌وه .

پاشان له لای ته پوښکه شاخاوییه که وه دوو سڼ د سپرژ کران و تونگه که ته قی. سه روان هاته دهر و هاواری کرد: ((کئی بوو تونگه که هی فری دا؟)) کاکایی گوتی من. سه روان گوتی: ((ههفته یه که ئیزافه خزمهت... نازانی که نابیت ئاو بدهی به بریندار...)) کاکایی گوتی: ((چ فهرقیک دهکات جه ناب سه روان... چ فهرقیک دهکات...)) ستوانیش ده پیرسی دهی چ فهرقیکی هه بوو بو ئه و داماو. ده مانگوت نازانین. پاشان کتو پر ده پیرسی ئه م کایه له پاش هاتنی ناسر له نیوانتاندا بوته پرسم. ده مانگوت به لئ و له ناو دلشماندا بوو که تو تینا گهیت ستوان، تو که ناسر سالیک له پیش چاوت نه بووه چ تیده گه ی سه رگه رمی ئیمه یه عنی چی. تازه ئه مه کایه نییه. تاقی کردنه وه یه. ئالقه ی نارنجوکه که ده کیشین و نارنجوکه که به میله ی به رگرییه وه له ناو ده ستماندا راده گرین بزنانین کئی زیاتر خو راده گریت. دوو سه عات... سڼ سه عات... یه ک تو ز دهستی ئینسان شل بییت تره قه ی نارنجوکه که په ننگه زه بره بخوات که زور جارن ئینسان هه ر گوئی له ده نگیشی نابیت و سڼ چرکه دواتر، پرمب... له ناو ده ستدا... هه ر که س لاواز بییت پاش ماوه یه که دهستی ده که ویتته له رزین. به لام ئه گه ر خو راکریت، دواتر که ئالقه که ی خسته وه جیی خو ی و مستی لیک کرده وه بوته پیاویکی تر... ستوان دوو ههفته یه که خو ی جر دا تا کو ئه م خووه پیسه له که لله مان وه دهر نییت، به لام دهره قهت نه هات. چهنده دهیتوانی شهوان بی ههست خو بکات به ناو سه نگره کانماندا، وای دانین که هه موو سه نگره کانیشی سه رکیشی ده کرد، بو کون و قورینه کانی ته پوښکه که، زاتی نه ده کرد خو ی بکات به ناو تاریکیدا... هه ربویش دواچار چه نه بهر نه هات و دیسان رووی تی کردینه وه. ئه و کاته به زه یمنان نه ده گه یشت که بوچی پیداگری دهکات که رووداوه که ی

دیسان بۆ بگڭپینه وه . وامانده زانی په ننگه له بهر نه وه که نه گوتراوه کانمان
 دیتته وه یاد، به لآم تیگه یشتین که چاو ده برپتته ناو چاومان فکریشمان
 بخوینیتته وه . چاوه کانی خۆی ئیستا به قولدا چوو بوون، ئیتر له
 سه ریه ک پړشی نه ده تاشی، له پ و لاوازتر ببوو و نامه یه کیشی
 نه ده نووسی و ئیمه ش ده مانگوت کاکاییت ده بوايه بدیبایه جه ناب
 سه روان . موزهر د بوو، به خووه و زه لام، بزه له سه ر لیوی نه ده پرا...
 سئ چوار جار خۆی ته کان دا و برین پیچی هه لدا بۆ لای برینداره که .
 به لآم نه یگه یشتی و نووزه ی گؤرا . وه ک جیرکه ی مشکیک که پی
 بخه یته سه ر زگی هه لمساوی و تینی بدیه تی که بته قیت . پاشان
 کاکایی به سه روان مینای گوت: (کاریک بکه ین جه ناب سه روان،
 کاریک بکه ین که ئاوی لی نه یه ت)) . سه روان گوتی: (ده لئی چی
 بکه ین... ناگونجی که ... ئیتر که دوژمنی ئیمه نییه ... کاتیک که
 ری که وت بیته بۆ لای ئیمه که ئیتر دوژمنی ئیمه نییه ...)) پرویکرده
 نه و سه ربازانه ی که سه یریان ده کرد: (هه ر ئه مه یه ئیتر... شتی ک
 بته پیننه گوچکه تانه وه ... شه ر ئه مه یه ئیتر...)) به سه ر کاکاییدا
 نه پاندى: (یه عنی ده ته وئ چی بکه م... ئاوا نامویانه مه پوانه ...))
 نه وسا چوو ه ناو سه نگره که ی خۆی، ته نیا...

تا هه تاو بوو دیده وان ه کان به دووربین سه یری هه لئس و که وتی
 ناسریان ده کرد و به ئیمه یان ده گوته وه . ده ستی دریژ کرد، پچکیکی
 وشکه ل که له نزیکییه وه بوو هه لیکه ند و ده ستیکرد به جوونی
 پړشه که ی . پاشان کراسه که ی دادراند و برینه که ی پی به ست .
 یه ک دوو جاریک ته کانی دا له خۆی که سه رکه ویت به لآم به لادا
 ده که وت . ته قه یان لی کرد . خۆی مه لاس دا له پشت به رده که وه
 و ده مه وئیواره ده نگی کپتر بوو و که تاریکتریش داهات ئیتر
 هچ ده نگی که نه ده هات . ماشینی خوارده مه نی به بی چرا گه یشته

جی. ته قه مهنی و نامه کانمانی هیئا بوو. که س تاقه تی هه لپچرینی نامه ی خوی نه بوو. چه زمان ده کرد مانگ هه لها تبايه. مانگی شه وی چوارده. په نگه به م شیوه شه و ئاسانتر تیپه پ بوايه و برینداری بنی خه رنده که ش ده یوانی ئه وه نده سهیری مانگ بکات تا کو ته واوی خوینه که ی له بهر پویش تبايه. به لام شه و تاریک بوو و ناسریش زریکه ی ده ست پی کرده وه. ئیتر وه ک شتیک نه ده پارایه وه. جنیوی ده دا... سه رگروبان راویچکه ی ده کرد و گوتی: ((عه ره بی پیس حوت گیانی هه یه...)) ستوان له بی برواییدا ده پیرسی دلنیان ئه وساش هه ر نه مرد بوو؟ به لئ، دلنیاين. ده نگیک له خه رنده که دا ده زرينگایه وه وه ک ده نگي چه قه ل. هه ندیک له سه ربازه کان ده لئین که هه ندیک جار ناوی ژنیکی هیئا وه، شاید بانگی دایکی کرد بیئت. پاشان چه ند که سیکمان ستوانمان ده برده سه نگره ی دیده وانی تا کو پیشانی بده ين. ((سه یر که جه ناب سه روان، سی مانگ له مه وپیش که هاتیت، مه گه ر کونی چاوه کانی پوو له لای شان به بی ده سته که ی نه بوو؟ ئیستا که گه راوه سه یری په راسوه کانی ده کات)). ده یگوت: ((شاید با که لله ی سووراند بیئت)) ده مانگوت: ((نا... ئه وه سالیکه که شه و پوژ ئه مه له بهر چاوماندايه. کوت به کوت دیومانه که چی لیها توه، ده عباکان که جله کانیا ن جووه تا بگه نه گوشته که ی... لووتی که هه لوهری... سه یرکه! پوئینه کانی ئیستاش هه ر ساغ ماونه ته وه، بریقه بریقی پلاکی ناسینه وه ی که ده بینی به سه ر په راسوه کانیه وه... حه تمه ن دیوته با ی ده مه و عه سران، گه رده لولویک له ناو خه رنده که دا ری ده که ویئت کاتیک با دیت، هه موو گه رده لولو له کان له مابه بینی په راسوه کانی ئه وه وه هه لده ستن... له خووه گوتوویانه په راسوی چه پی پیاو ده نکیکی که مه...)) ئه وسا ستوان وه ک ئه وه ی هیلنج بدات له دیده وانیه که ده چووه دهر به لام

هر که شه و دهات ديسان دههاته وه، وهک مردوويه کی له قهبر
 پاکردوو و دهیگوت: ((ئەم سەروان مینایه... مەگەر ئیوه نالین زۆر
 له خەمی سەربازەکانیدا بووه، ئەی که وای ئه و شه وه چۆن هیشتی
 بپۆن بۆ لای ناسر...؟)) ده مانگوت شایه له به ده میدا هاتییت...
 کاتیگ گوتی ئیستا ئیتر ئە وه نده تاریک داها توه که عیراقییه کان
 بچنه گیان ناسر، پرسیمان ئە گەر بیگرن چی لئ ده کهن؛ گوتی
 ده رمانی ده کهن، لیگۆلینه وهی لئ ده کهن، پاشان ئیعدام... کاکایی
 گوتی من ده چم ده هیتم. سەروانیش به ده میدا هات که ئە گەر
 دوو کهس خوازیاری تر بدۆزیته وه من قسه یه کم نییه. رهنگه پیی
 وابوو ماندووین و که سیگ خوازیار نابییت. به لام چاره که سه عاتیگ
 دواتر، سی کهس که لوپهل به گۆله وه له به رده می سەنگه ره کهیدا
 وه ستابوون. ئەو هر ته نیا پیی گوتن: ((نزیگ که وتنه وه وریا
 بن... مومکینه ته قه تان لئ بکات...)) ئەوسا بیسیمی کرد بۆ
 بنکه ی فه رمانده یی. کاکایی و دوانی دیکه وه پئ که وتن به ره و خوار،
 دهنگی ترانانی به رد و خاکمان له ژیر قاجیاندا تا ماوه یه ک بهر گوی
 ده که وت، پاشان ته نیا هانکه هانکی برینداره ده هات. له بیری ئە وه دا
 بووین کاتیگ ناسریان هیئا سە ره وه له پۆه لیی ده پرسین له ویدیو
 ئەو ته پۆلکه شاخاوییه وه چه نده ی هیژ لییه، شوینی خومپاره دایک
 حیزه کانیان له کوپۆه یه... له ناکا وه هه ستمان کرد عیراقییه که بیدهنگ
 بووه. گوتمان گه یشتنه لای. پاشان بلێسه که مان بینی. جوړئک
 بوو که ده تگوت که سیگ له و خواره شه مچه ی هه لکرد بییت و ئەوسا
 دهنگه که له کیوه که دا ته قییه وه. گری لوله ی چه که کان په ره ی
 سه ند. گوتمان: ((تف، له گه ل گه شتی عیراقییه کاندایه سه ته وه خه
 بوون)) سەروان مینا به په شوکاوی هاواری کرد: ((له بنی
 خه رهنده که مه دن... بناری ته پۆلکه شاخاوییه ک بکوتن)) له ناو

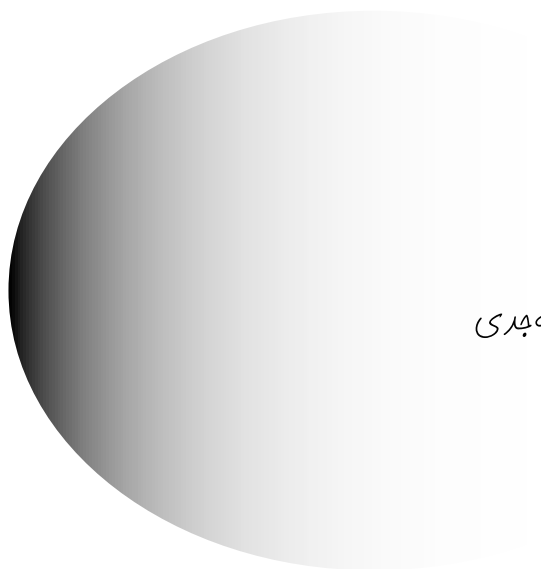
یەخەدپی سەر تەپۆلکە شاخاوییه کە شەوێ عێراقییەکان دەستیان کرد بە تەقە و دیسان دەنگی بآلی مێشەکان بە دەورمانەوێ گیزی دەهات. گۆلە گۆرەکان، سوور، درپان دەدا بە هەوا. هاوارمان کرد: ((وەرنە سەرەوێ کۆپینە... وەرنە سەر...)) بێ ئاگا لەوێ کە ئێمە پێی گەپانەوێ عێراقییەکانمان داوێتە بەر دەسپێژ و ئێوانیش پێی گەپانەوێ گەشتییەکانی ئێمە... دەتگوت بپارە هەرکەس بچێتە ئێ و خوارە، ئێتر گەپانەوێ کە نەبێت و دەبێت بچێتەوێ لەوێ بۆ هەمیشە. سەرمان مینا راپێرێبوو پێت ((کالیبر 50)) کەوێ. تەواوی ئەندامی لە شەقزنی رەشاشە کەوێ و لەرزین کەوتبوو. لۆلە کە ی بەرەو چەپ و راست دەگرت و جێوی دەدا. هەندێک سێبەر لە دەورمان بە داموکانەوێ راپان دەکرد، گۆلەکان بەسەر بەرەوکانەوێ گریان لێ دەبوو. کەسانیک هاواریان دەکرد و چە کەکان و رەشاشەکانیش، بە لۆلە ئاگرینەوێ، بێ ئێوێ کە بتوینەوێ، یە کبێن دەسپێژیان دەکرد. گۆلە یە کێ ((نوردار)) لەناو ئاسماندا تەقییەوێ، وەک بلیسە یە کێ ئاسمانی کە هێچ دەستیک راپنەگرتبێت، هیواش دەهاتە خوارەوێ و با بردی بۆ لای خەرەندە کە. نوورە کە ی، سێبەری بزێوی دروست دەکردن لەسەر داوینێ تەپۆلکەکان. گۆتمان گەشتی عێراقییەکان گەپانەوێ دەوێ کە گۆلە ی نوورداریان هەلداوێ. دەیانویست گەشتییەکانی ئێمە ببینن. لۆلە ی چە کەکانمان رۆو لە گۆلە نووردارە کە کرد کە بیئەنگیوین، بۆنی بارووت کزە ی لە سینگمان دینا و پرینچکە خاکی گۆلەکانیش دەپژایە ناو چاومان. سەرمان مینا یە کبێن هاواری دەکرد: ((بگەرێوێ دوا کاکایی... وەرنە سەر...)) پاشان لە تەنیشت کالیبر 50 کە نالە یە ک بەرز بوو و یە کێکی تریش بە سنگەخشکە هاتە سەر درێژ بوو لەسەر زەوییه کە. سەرمان چۆکی

دادا و پرسی: ((کئیہ ئه مه؟)) گوتیان: ((کاکایی...)) سه روان
 دهستی پئی سه ر و سینگی کاکایی خست... له ناو تاریکیشدا هه موو
 که سینک ته پایی و گهرمی خوین هه ست پئی ده کات. سه روان دهستی
 به رز کرده وه، بۆ بهر چاوه کانی. کاکایی تلی دا. له ناو قه دبیه وه
 ده رچوو بوو گولله که. سه روان برینه که ی کاکایی له چنگ گرت و
 به ره و بلیسه یه ک که له ئاسمانه وه ده هاته خوار، قریشکاندی...
 به ستوانمان گوت هه ر ئه مه بوو ئیتر، هه ر ئه مه. کاکاییمان په وانیه
 دواوه کرد و ئیتر هه والیکمان لیی نییه و گوتمان ئه و شه وه تا به یان
 له تینویتییان سوئی هاته وه و خه وه له چاوه کانیدا زرابوو و به یانیش،
 به یانی بوو و عیراقی په نابه ر، ئاسووده به قاچ و دهستی لیک
 بلاوه وه، پالی دابوو به ته خته به رده که وه و سه ری که وتبووه سه ر
 سینگی و نیوه پۆش، نیوه پۆ بوو و دالاشیک که به سه ر زگی ناسه ره وه
 هه لنیشتبوو و چاوه کانی ده ره ئیان و شه ویش که دیسان شه و بوو،
 جیرکه جیرکی مشکه کان له خه رنده که وه ده هات و ئیتر هه روا بوو
 و تا پۆژان و شه وانی دیکه و هه ره ها خۆره تاویش، مانگه شه وانی
 دیکه و ئه وسا گوتمان هه رچی بیته ئیمه عاده تمان پئی گرتووه،
 له خۆمانه، شه و و پۆژیک شه پمان کردووه بۆی. بریندارمان داوه
 ئه ویش شه و و پۆژیک به گیاندانه وه بووه که بگاته ئیمه؛ که وابن
 ئیتر چ فه رقیک ده کات له کوئی بیته، له بنی خه رنده که یان له ناو
 گۆرپدا، گرنگ ئه وه یه که هه یه و ئیمه ش بارودۆخی ئه و پۆژیه
 ئه ومان به رده وام له به رچاوه، هه ر به هه مان شیوه که سه روان مینا له
 بیرى نه ده چۆوه و دهیدا له که لله ی و شه و به سه ر ئه م ته پۆلکه وه
 سه رگه ردان هه لده خولاو سیبه ره که ی ده که وته بنی خه رنده که و
 ئیستاش که ئیستایه ته قه ته قی سه ره نیزه که ی دیته به ر گویمان له
 به رد و ته لیسه کانی سه نگره که وه؛... ئه مه ئیتر ئاخیرن جاریک بوو

که پروداوه که مان بۆ ستوان گيڙايه وه و ئه ويش به دهم و چاويکي لاواز و چاوانئیکي سووری خه و لئ زراوه وه له بليسي گرسۆزه که ورد ببۆوه و چاوه پي بوو؛ ده تگوت ئيستا ش باسه کان هه ر دريژهيان هه يه و ئيتر پاشان چوه ناو سه نگره که ي و تا دوو پوژ چاومان پي نه که وته وه ... به يانی پوژي سيهه م، له پرتاو ئاماده باشي راگه ياند. نه راندي: ((به ره و سه نگره ي ده رگيري، ده ي ماشه لالا...)) گوتمان چ قه وماوه، نه کا په لاماريان دابين... به په له پروزه چه که کانمان خسته سه ر پي به لام له سه ر ته پوکه شاخاوييه که هيچ جو له يه که نه ده بينرا. پاشان ستوانمان بيني که به هه نگاوي لوقه وه هات و له په نای ديده وانبييه که وه چوکی دادا. ((ئاږ پي جي)) يه کی به ده سته وه بوو. زامنی گولله که ي کيشا و خستيه سه ر شانی. هه ر ئه و بزهيه ي پوژي يه که می له سه ر ليو بوو. به وردی نيشانه ي لئ گرت و ته قاندي. دهنگي ته قينه وه له کيوه که دا زرينگايه وه، غوبار و دوکه ل له بنی خه رنده که وه به رز بووه و ئيتر هيچ شوينه وارپک له ناسر و تاشه به رده که ي نه مايه وه. ستوان هه ستايه سه ر پي و به دهنگي به رز گوته: ((خوا به ره حمه تي کات...))

* ستوان: په يه کی سه ربازي که له سه روان خوارتره به لام بۆ رئي زليگرتن هه ر سه روانی پي ده لئين - وه رگيږ.

خال

بیژن نهجری

کیسه کیڙی حه مامه که ناپرسی، منیش نایلیم که خالی سهر قوئی
چه پم له چ شوینئ کوتاوه یا خود چ سالیک بووه. ته نیا له و
ده پرسم:

- ده کریت پاکی بکه یته وه؟

کیسه کیڙه که ده لیت: ئه ری، به لام پاک کردنه وه شی هر وه ک
کوتانه که ی ئیشی هه یه .
ئیستا که رۆشتوو که شتومه که کانی بینیت. و ایزانم ده یه ویت به
تیزاب پاکی بکاته وه .

به ره و پشت له سهر کاشیه داخه کان دریز ده بم و سهرم له سهر
سهرینکی چه رمییه . هالوی نهرم خوی له تیریزه کانی ئه وه تاوه
هه لده سوئ که له دایره رهنگینه کانی بنمیچه که وه ده پرتینه خوار.
تیخیکی ریشناشین به دیواره که وه چه سپاوه و سه تلئ په نای
دیواره که ش بونی لفکه و چلکاوئ سابوونی لی هه لده ستئ. نه ک
ئه وه ی که ترسابم، هر ته نیا ماندووم. وردبوونه وه له م خاله شینه

ماندووم دهکات. تهواوی باسکمی داپۆشیوه. نازانم بۆ، بهلام خۆم ویستبووم. سههرتا به قهلام رهسمی پهنجهرهیهکم له نیوان ههنیشک و شاندا کیشابوو. یهکیک له تایهکانی کرابۆوه که لهسه ر لیوارهکهی گولدانیکی بهتالی لیوو.

پاشان به دهسماڵیک دههم ئاخنیوو تا بههوی ژانی دهرنزی و مههرکهبهوه گاز له زمانم نهگرم. ههر بهشیک له پهنجهرهکه که دهکوتر، ههر ئه و شهوه، ئه و بهشه ههلهدهمسا. ژانهکهی له ژیر باخهلمهوه رچی دهکهوت. دهبوو به دوو لکهوه. لکیکی بهرهو لای ملم دهرویشته و له بناگویمهوه تیپه ر دهبوو. ئهوی دیکهشیان بهسه ر مورغه ی پشت و لاراندما بهرهوخوار دهچوو. ئهوهنده بهرهوخوار دهچوو تاکو بهری پیم گهرم دادههات، ئارهقم دهردهدا. پاشان دهمتوانی تۆزیک بخهوم. پۆزیک که بای دهستم نیشهوه و ئیتر توانیم ئه م پهنجهره شینه بهسه ر قۆلمهوه له ژووریکدا که ههرگیز پهنجهره ی تیدا نهبوو، له گه ل خۆمدا پراکیش بکه م، دهنگی مه قام دههات. واته کهسیک ههر له و نزیکانه، کوخهچۆلی دهنگی لی هه لبری بوو و بهسه ر مندا دهگریا.

ئیستا که ده بیته تا هاتنهوه ی کیسه کیشه که، شیرهی ئاوه گهرمه که بکه مه وه تاکو که میک گهرم دابیم. دیسان راده کشیمه وه. دهستم دهخمه سه ر موزاییکهکانی رایه خی هه مامه که دوور له خۆم. ههر به و مه ودایه که ئه و پۆژه له سه ر سه وزه لانیه که رامکیشابوو. خه ریک بوو خه وم لیده کهوت. له ژوور سه رمه وه، داره کان سه ریان پیکه وه نابوو. ههر جاریک که بایه که په لیک لاده دا، پارچه یه ک هه تاو به قه د سفره ی ناشتاییه ک ده که وته سه ر سه وزه لانیه که، مه به ستم سفره که بوو.

به لاتهنیشتدا دالانیک له دارپه لکهکانی دهوامه ی بوو که له

چۆمەكەوۈ دەردەكەوت و لەمبەرى پردەكەوۈ كۆتايى دەھات. لەو بەرى پردەكەشەوۈ جەنگەلى توسكا لە بەرچاۋ ون دەبوو. چىمەنەكە ئىستاش بۇنى بارانكىكى لىدەھات كە سەرلەبەيانى چىنكەيەك دايكردبوو و زوو خۆشى كردبۆۈ .

تاپۇى رەشى ژنىك لەسەر پردەكە دەبزووتەوۈ . ئەوۈندە دوور بوو كە ھەم بەپىۈ دەھاتە بەرچاۋ، ھەم نىزىك دەبۆۈ و ھەم دەپۇشت . وازانم چەند ساتىك خەوم لىكەوت . ئەوۈندە كورت كە نەكرىت كەسېك بە خەو بىنى، ئىستاكە چ رەشپۆش ياخود... چاوم كە ھەلىنا ئەو ژنە لە ژىر دارەكاندا بوو، لەوسەرى دالانە پەلكەكانەوۈ . لە پەناى توپكىلى دارەكاندا، جەكانى قاۋەبى دەھاتنە بەرچاۋ. ئىستاش شىۋەى ديارى نەدەدا . تىپەى پىي نەدەھاتە بەرگويم . پى بە پىي دارەكان دەھاتە پىشەوۈ . جارى وابوو دەتگوت ھەر يەك دارە و جارى واش ھەبوو ھەر خانمىك . چاۋەكانم لىكنا . ھەم دارەكە و ھەم خانمەكەم ديسان ھاتنەوۈ بەرچاۋ . ھەم خانمەكە و ھەم دارەكە رەشپۆش بوون . ئەوان ھەر ئەوۈندە دوور بوون كە نىزىك . ئەگەر چاۋەكانم ھەر ئەو كاتە ھەلىنا . ديسان بىنىمەوۈ . چەمدانىكى بچوكى بەدەستەوۈ بوو . مانتۆ درىژەكەى سەوز بوو . ھەر ئەو رەنگە بوو كە ئەوم لەو شەقامە درىژە پەلكانەدا، لەناو ئەو ھەموو سەوزايىەى لق و پۆپەكاندا لى ون دەبوو كە ديسان پەيدا دەبۆۈ . يەكىك لە شانەكانى، ھەر ئەوۈى لای چەمدانەكە لەگەل ھەر ھەنگاۋىكدا دادەخزا . نىۋەى لەشى شەكەت دەھاتە بەرچاۋ . نىۋەكەى تىشى دەكرا دايەگەورەم بىت ياخود ژنىك كە تەنيا جارېك دىتە خەوى ئىنسانەوۈ و ئىتر ھەرگىز لە ھىچ شوپىنىكدا، قەت نايەتەوۈ بەرچاۋ . تەمەنى ديارى نەدەدا . يان ھەرنەبى بۆ من كە سەرم لەسەر سەوزەلانىيەكە بوو و ئىتر ناچار بووم ھەموو شتىك لە

خواره وه بۆ سه ره وه ببينم و سالگاريكي دريژ له ته مه نم له ژوور يكددا
 تپه پ بيوو كه پوژانه به گلۆپ پووناك ده بووه و تاكو برسيشمان
 نه ده بوو باوه پمان نه ده كرد كه نيوه پو هاتوو و هه ر كه سه ر ماشمان
 ده بوو وامانده زاني بووه به پاييز، به تاييه ت من كه ده بوايه سه رم له
 نهۆمي دووه مي ته خته كه وه داهيلم تا واي دانئين له كه سيك داواي
 شه مچيه ك بكه م و هه ربويه ش ده بوايه هه موو شتيك له سه ره وه بۆ
 خواره وه ببينم، ئه و خانمه ته مه ني ديارى نه ده دا.

هه روا نزيك ده بووه (بۆني چيمه نه كه به روومه وه نيشتبوو) ترپه ي
 قاچيم له ژير خا كه وه به گوئي ده گه يشت و دلشيم وه كو دلي ئه و
 ئه سپانه ي كه چر كه يه ك پيش بوومه له رزه قولاپه ي قاچه كانيان پر
 ده بيت له ترس، ده كو لا. خانمه كه ته نيا چهنده نگاو له گه لندا
 مه وداي هه بوو. جله كانى زه يتوونى، له چكه كه ي ره ش بوو. كه ميك
 شوختر له پيرى دايمك بوو و زوريش پيرتر له دارپه لكى تازنه ناشتراو
 كه چه مه دانه كه ي به لايه وه نابوو. به به رى ده ستى چه پى، شانى
 راستى هه لده گلۆفى. ئه وه نده كز و لاواز بوو كه ده تگوت هه رگيز
 مندالى نه بووه. گريي له چكه كه ي كرده وه و به سووچى له چكه كه ي،
 ئاره قه ي مى پاك كرده وه و بئى ئه وه ي ديسان له چكه كه ي گري
 بداته وه، چه مه دانه كه ي هه لگرت. له بيرم نيه كه به كام ده ستى ئه م
 كاره ي كرد. ته نيا هه ر ئه وه كه ده هات، ده هات، ده هات.

ئىستاكه ئيتر له هيج ژنيك نه ده چوو. كه س نه يده توانى ئه و به خه و
 ببينيته. نه ده كرا ناويكى هه بيت. هه ر ناوى نه بوو. كه سيكيش ئه وى
 نه هينا بووه دنيا. دايمك نه بوو. شتيك بوو.

چۆن بلّيم، دلخوازىك كه پير بووه ياخود داىكيك كه به شوين مندا،
 هه ر ده بوايه پوژييك بيته دنيا. رهنگه ئه گه ر به دانيشتنه وه بوومايه
 له په نامه وه تپه پ ببوايه. ياخود ئه گه ر به پاره ستانه وه بوومايه

له و پښه وه که هاتبوو، ده گه رايه وه يا خود شايد، نازانم. نه گه ر
به پښه بوومايه، بو وينه له يه کيک له پياده پوکاندا، هر وه به رچاو
نه ده که وت.

ته نانه ت نه گه ر له مني بپرسيايه: ناغا، ميوانخانه ي فلانی له
کوييه؟

ته نانه ت نه گه ر بمگو تبايه: کوي؟ نازانم. نه ها، ناخري نه م
شه قامه .

ويده چوو هه نگو ويک دوور بکه و تمايه وه و نه و ديسان بپرسی:

- هينده سخت نييه . ناغا له گه ل تومه .

منيش وه لام بده مه وه: نازانم. پروا بکه نازانم.

خانميش هر وا دريژه بدا: خراپي ته وای ميوانخانه کان نه وه يه که
نه و ژورانه ي هه تاو ده يانگرئ، دايده نيڼ بو نه و موسافيره ي که
سالی پيشوو هر هاتوته نه م ميوانخانه يه .

پاشان بي شک هر دوکمان بزه يه کمان ده اتئ. نه م خوليايه هر
نيستاکه هاتوته سر مه وه نه ک نه و کاته ي که خانم قيت و قنج
له لاه وه وه ستابوو و ره شايي له چکه که شي نه يده هيشت که نه و
سفره يه بکه ويته سر من. هر به و چه مه دانه وه که ده سکه که ي له
مست گرتبوو و هر به و شيوه و پوخساره شه وه که سر ليکدانی
تروپکي داره کان نه يانده هيشت بيينم، چوه ناو په نجره که ي قولی
چه پمه وه . ناو نه م په نجره کوتراوه . نيستاکه وه پښه که وتبوو. له
ژير پيستمه وه پښه که وتبوو. ده نگی پارژنه ي که وشه که ييم له سره
نيسقانی ده ستم ده اته بهر گوئ. هر که چه مه دانه که ي دانا.
نيتر هيچ ده نگی نه هات. هه ستم دانيشتم. سه يريکي په نجره که م
کرد. پاشانيش سه يري ده ورو به رم و نه و هه موو دارانه ي که به پښه
ده روپيستن. نه نه وه ي که به راست به پښه برؤن. نيگام له م دار بو نه و

دار به شوین که سیکه وه که له پرتاو ون بووه، داره کانی ده خسته سهر پویشتن، له و گه لایانه ی که که وتبوونه سهر زهوی، دهنگی خشه خش نه ده هات. گه لایه کیش که تازه له لقیکه وه که وتبووه خوار، وه کو په نجه یه که که له مه چه که وه برداریتته وه، به هه وای ده ورو به ریدا هه لده زنا و ده هاته خوار، بی ئه وه ی که بتوانی شتی که له چنگ بگریت.

قۆلم گرت. بهری ده ستم خسته سهر خاله که. زاتم چوو بوو نه کا ئه و گه لایه ش بچیته ناو په نجه ره که وه.

خانم گوتی: ئه وه ئیره بو له پرتاو تاریک داها ت.

ئهمه یه که مین جار بوو که گویم له دهنگی ده بوو. قۆلمم به ردا. دهنگی ئه و ههر وه کو ژانه که، که گه یشته ژیر باخه لم بوو به دوو لکه وه. دانه یه کیان هات بو لای ملم و له بنا گویمه وه تیپه ر بوو، ئه وی تریش له مور هغه ی پشتمه وه چوو به ره و خوار.

ته وای له شم زیراندی و بهری پییه کانم گهرم داها تن. ئهم جو ره ژانه وه که خوین به ته وای جهسته ی ئینساندا ری ده که ویت، پاشان، ئارام و له سه رخۆ، له سه رخۆ و ئارام ده بیته له زه تی که ته ره یان په شه، یان ئه وه ی که من وامده زانی که ته ر بوو یان په ش. یان ههر به راست ته ر و په ش بوو. ئیستا که دیتته وه یادم، گومان هه لیگرتوم.

ههر یه که مین سات که ئه و پوژه، ئهم له زه ته ئیستا چ ته ر، چ په ش، ههر نازانم، دهستی پیکرد وه ری که وتم. پشت له پرده که، دار په لک به دار په لک، له ناو دار په لکه کاندان من و په نجه ره که پامان کرد. خانم له ناو قۆلی مندا له و دیواره وه ده درا به ئه و دیواره ی تر دا. له چه که که ی لی که وتبوو. چه مه دانه که له ژیر قاچه کانییه وه ده خلیسکا. ده ورو به ری پر بوو له هه ناسه یه که له دوا ی یه که کانی من. بو نه دیده قیزان د؟

ته نانهت کاتیکیش که به ره و پرو به لای گولدا نه که دا که وت، نه یقیژاندا .
 ته نیا نه وه که به هر دوو دهستی لیواری په نجره که ی گرت و ئیتر
 نه ویی تا کاتیک که من له لای به نرینخانه که وه (چار کیل له سهر
 زهوی چه قابوون) تیپه پر بیم و دهوری نهو زمینه بدهمه وه که
 منداله کان تییدا کایه ی فۆتبالیان ده کرد و (نا که سیک له ویی کایه ی
 فۆتبالی نه ده کرد) بگه مه کۆلانیک که رهنگی ههینی گرتبوو و له
 حوشه ی ماله وه دا ئاویک به دم و چاومدا بکه م، به رنه دا .

ژوره که م هر نهو بو نمه هه میسه یی ه ی لی ده هات . کراسیکی
 ژنانه که ساله ها بوو له سهر سه نده لیه که فری درابوو، هر
 له سهر سه نده لیه که بوو . ده کرا هی دایم بیته . له میژ بوو که
 دهستم له که لویه له کانی ژوره که م نه ده دا . خاولیه که، بونی له شی
 که سی لی نه ده هات، ته نیا له گوره وییه کی ناسک که له په نای
 ته خته که دا که وتبوو، ترپه ی پیی که سیک ده هاته بهر گوئی . له پشت
 چاویلکه یه که وه که له سهر تاچه که بوو، جووتیک چاوم که وته وه یاد
 و نه وهش ده زانم که دایم قهت چاویلکه ی له چا و نه ده کرد . یه کیک
 له سه رینه کان به قهت چه ندین سه عات خه وتن، به ناودا چوو بوو و
 دۆشه که که ش تا ئیستا چالایی بالایی به رزی خانمیک پیوه دیار بوو .
 خانم چه مه دانه که ی کرده وه . جله تیکه وه پیچراوه کانی وه لادا و قاپی
 وینه یه کی بجوکی له ژیره وه ی چه مه دانه که ده رهیتا . دواتر دهنگی
 نهو بزمارانه م بهر گوئی که وت که به ئیسقانی قۆلما ده پرۆیشتنه
 خوار . دواتر دهنگه که برپا . پاشان خانم قاپی وینه که ی هه لواسی و
 هاته بهر په نجره که . هه نیشکه کانی خسته سهر لیواری گولدا نه که
 و دهسته کانی خسته بهر چه ناگه ی .

گولدان بی خاک، بی گیا ...

قسه ی نه ده کرد . به دریزی نهو ماوه یه ی که جله کانم ده گوری یان

خەریکی دروستکردنی هیلکه و پۆن بووم، سەیری دەوروبەری خۆی دەکرد. گۆناکانی لەوەی دەکرد که لە بنەمالەیهکی جی گەورە بێت. هەر جارێک که چاوه‌کانی لێک دەنا، پوخساری دایه‌گەورەم لە دوایین ساته‌کانی نوێژکردنیدا، ده‌هاته‌وه یادم. پێستیکی گەش و گەنجانه‌ی به‌لاوه بوو. لێوه‌کانی تەپ بوون. ده‌تگوت تازه له‌ ماچیک دور که وتوونه‌ته‌وه. جومگه‌ی ته‌واوی قامکه‌کانی چه‌مانه‌وه‌ی خەم ئەنگیزی رۆماتیسمیکی کۆنیان پێوه دیار بوو یان چه‌مانه‌وه‌ی ساله‌ها شه‌تل ناشتنی برینج له‌ مه‌زادا. قسه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌ تیک نان و هیلکه‌ورپۆم له‌ دەمدا بوو. پۆژ گەیشتبوووه شوینیک که هەموان دوو شکن لەوەی که چرای ژووره‌کانیان هەلبکەن یان نا. هیشتا زەرده‌خه‌نه‌یه‌کی نه‌هاتبوووه سەر لێو تاکو چاوم به‌ ددانه‌کانی بکه‌وێت.

ئەم جۆره ژنانه ناویان یا په‌روانه‌یه یان ... تاهیره .

گوتی: هه‌میشه به‌ تاقی ته‌نیا نان ده‌خۆیت؟

گوتم: هه‌میشه که نا ... ئەم پۆژانه هه‌میشه .

گوتی: هیلکه‌ورپۆنه‌که ت خراب دروست کردووه .

گوتم: ده‌بوايه چي بکه‌م؟

گوتی: ده‌بوايه لینگه‌پێی پۆنه‌که ئەوه‌نده سوور بێته‌وه تاکو دوکه‌لی

سووتانی لێ هه‌ستیت. خوییه‌که‌ش ده‌بیت له‌ناو پۆنه‌که بکه‌یت.

ئەمجار هیلکه‌کانی تیبکه‌یت. ئەویش نه‌ک به‌ هەر دوو ده‌ست،

به‌ ده‌ستیک ئا به‌مجۆره . ده‌ستی له‌سه‌ر لێواری گۆلدانه‌که هینا

خواره‌وه .

پاشان گوتی: راستی، من تۆم له‌ کوێ بینيوه؟

ئەو له‌ته‌ نان و هیلکه‌م هیشتا له‌ناو دەمدا بوو، به‌لام ئیتر نه‌مده‌توانی

قووتی بده‌م .

پرسی: ناوت چییه؟

من ته نانهت نه متوانی بلّیم مورته‌زا.

ناوی من مورته‌زا نییه. هر ئه و کاته که خانم گوتی: ناوت چییه؟ به زهینمدا هات که بلّیم ((مورته‌زا)). شاید له به‌رئه‌وه‌ی که له شوینیک، که سیک به ناوی مورته‌زا مردبوو و منیش ده‌مناسی و ئه‌م خانمه‌ش دایک یان هاوسه‌ری هه‌مان مورته‌زا بیّت. یان ئه‌وه که کاتیک له دایک ببووم که سیک له په‌نای مه‌لۆتکه‌که‌وه هاواری کردبوو:

- چه‌نده له مورته‌زا ده‌چیت.

به‌هه‌رحال هر که خانم گوئی له ده‌نگی مورته‌زا بوو، له گولّدانه‌که دور که‌وته‌وه و تاکو کاتیک که دووباره بگه‌رپته‌وه و هه‌نیشکه‌کانی بخاته سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که و ده‌سته‌کانی وه‌به‌ر چه‌ناگه‌ی بدات، من تاوه‌که‌م شوورد و هه‌ولمدا سه‌یری ناو په‌نجه‌ره‌که نه‌که‌م. هه‌لبه‌ت نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که سه‌بارت به‌ ئه‌و بی‌ ته‌فاوت بووم. ته‌نیا ده‌مویست بزانه‌م که چیم به‌سه‌ر هاتوو و ده‌بیّت له‌گه‌ل خۆمدا چی بکه‌م.

ده‌نگی قاچی ده‌هات. که له دوا‌ی هر سی‌ هه‌نگاو بو ساتیک به‌رگوتی نه‌ده‌که‌وت و دیسان سی‌ هه‌نگاوی تر. بی‌ شک له ژیر قاپه‌ وینه‌که‌دا پراویچکه‌ی ده‌کرد.

که‌می‌ک پراکشام و هر هه‌مان ده‌ستم له لیواری ته‌خته‌که‌وه به‌رداوه. ده‌ماره‌کانی پشته‌ی ده‌ستم له ژیر پیسته‌که‌وه، ده‌رکه‌وتبوون و خانمیش هه‌روا پراویچکه‌ی ده‌کرد. که قامکه‌کانم کو ده‌کردنه‌وه په‌نجه‌ره‌که که‌می‌ک ته‌کانی ده‌خوارد. تا ئه‌و جییه که ده‌مگوت هر ئیستاکیه و گولّدانه‌که ده‌که‌ویته‌ خوار. خانمیش هه‌روا پراویچکه‌ی ده‌کرد. پراویچکه‌ی ده‌کرد. پراویچکه‌ی ده‌کرد.

سهره نجام گوتم: ئه گهر ئيوه بتانه ويى هر ئاوا تا به يانى پراويچكه
بكه ن، من خه وم لى ناكه ويىت .

هاته بهر په نجه ره كه . گوتبووم كه چون هه لده ويستا .

هه نيشكه كانى ده خسته سهر ليوارى په نجه ره كه و بهرى ده سته كانى
بو دم و چاوى ده كرده باوه ش . هر وهك ئه وهى كه سيك به
په نجه كانى بالنده يه كى له ناو هه وادا گرتبىت .

گوتى: هر نايه ته وه يادم كه توم له كوئى بينيوه . له گه ل ئه وه شدا
كه ناوت مورته زايه .

گوتم: من بير ده كه مه وه .

خانم گوتى: نا بير مه كه وه ، قهت بير مه كه وه . تا كاتيك كه ده توانين
خه يال و پلاو پيكه وه بنين ، بو ده بىت بير بكه ينه وه . به مجوره من
ده توانم باوه ر بكه م كه لي ره م . خه ريك بووم له سهر پرده كه تى په ر
ده بووم كه ئه و دالانه ي دارپه لكه كانم وه بهرچاو كه وت و كاتيك
كه چوومه ناو دالانه كه وه ، له شم شه لالى ئاره ق بوو . به لام لق و
پوپه كان به جو ريك سهر يان ليك دابوو كه فينك بوومه وه ، له
شه كه تى يان بوو كه چه مه دانه كه م نايه سهر زه وي .

قاپى وي نه كه له ناو چه مه دانه كه دا بوو . ئىستا ئىتر له بيرم نييه ،
كاتيك كه وه رى كه وتم كام قاپه وي نه م هه لگرتووه . كورپه كه م ،
مى رده كه م؟ هر له بيرم نييه .

ئاره قه ي ملم به گو شه ي له چكه كه پاك كرده وه و ديسان وه رى
كه وتمه وه . حه زم ده كرد كه سيك ببينم و لى بيرسم كه له م
ده ورو به رانه ، ميوانخانه يه كى لييه يان نا؟ دىتم پياويك له سهر
سه وزه لانييه كه پاكشاوه . شا به د خه وتبوو . ده بوايه دوو سى جار
بكوخم تا وه ئاگا بىت پاشان بمپرسيايه كه :

- ئاغا له م ده ورو به رانه ميوانخانه له كوئيه ؟

بئى شك ده يگوت: هر ئاوا برون تا داره كان ته واو ده بن. پاشان به راستدا بايده نه وه. ئه ويى پره له ئاگادارى ميوانخانه كان. ته نيا خراپى ئه مجوره ميوانخانه نه وه يه كه به بئى ناسنامه ژورر به كه س ناده ن.

منيش ده بوايه چه مه دانه كه م بكر دايه وه تاكو بزانم ناسنامه يه كم پييه يان نا. بريا هر نه بئى ماره يى نامه كه مم هه ليگر تايه. هه لمگرتوه يان هه لمنه گرتوه؟ كليلى چه مه دانه كه م له ناو گيرفانى مانتوكه مدا بوو. له ژير ئه وه موو سه وزاييه ي داره كاندا، ره شايى جله كانم له زه يتونى ده كرد. چه مه دانه كه م به يه كييك له داره لكه كانه وه دا كه زور ساوا بوو، ده تگوت تازه ناشتويانه ...

خانم له قولم چوه دهره وه. دايكم دووياره مرد. دايه گه وره م و سه رجه م ئه و ژنانه ي له و سالانه دا كه من خالى سهر قولم كوتابوو مردبون، دووياره مردن. په نجه ره كه هه روا كرابوو. كه سيك له سهر په نجه ره ي قولم نه بوو.

له ناو گولدانه كه دا گيايه كه هه ليده دا كه گه لاكانى ده تگوت برينى بچوكن له سهر پيستم. ئيستا من و ئه و خاله كوتراوه شينه ي په نجه ره كه، له ناو له شى دايكى مورته زا يان له شى ژنى مورته زادا بووين يان له ژير پيستی دلخوازيكى دايكدا كه به سهر پرده كه دا پيى ده كرد، نازانم.

ئه وه نده دورر بوو كه بوم دهرنه كه وت ده يه ويى له سهر پرده كه وه تپه ر بيت يان ئيتر له پرده كه وه گوزه راوه. وا بزانم كيشه ي من نه خوم، نه ژنيك كه به بئى مورته زا به چه مه دانتيكه وه ئه م سالانه له م شاره وه ده چيى بو ئه و شار.

ره نكه هر په نجه ره يه كه ئيستاكه هه ليه كه بيت. كيسه كيشى حه مامه كه به به ره له بئى و كاسه ي تيزابه وه هاتوه و منيش ئه وه نده

له په نای ئەم تیخی ریش تاشینه دا که به کاشی حه مامه که وه لکاو ه
ده ترسم، که دووباره سه رما دایگرتوومه وه . چونکه ویده چیت یه کیک
له مشت هرییه کان په گی خوی به ئەوه بریپیت شیریه ی ئاوه که ی
به ردا بیت هه پاشان تیخه که ی به دیواره که وه چه سپاند بیت دواتر هه ر
لیره دا دریز بو بیت . چند سه رمامه !

بیگومان دوا ی راگواستنی ته رمه که ئیره یان شتوته وه . کاشی و
موزاییکه کانیا ن گوریوه . که وایی چونه ئیستاش ئەم تیخه هه ر به
دیواره که وه یه .

ده بیت هه وڵ بدهم ته نیا فکر له قۆلم بکه مه وه . له و کاته وه که خۆم
هوت کردۆته وه سه یرم نه کردوه .

چیزنی دلتہنگی

عباس مدعروفی

ئىستاكه ژورره كه بىدەنگە . تەختە كە تمان ھەر بە و پووپۆشە پەنگ
پەمەبىيە ساكارە داپۆشيوە و پى بە كەس نادەين لەسەرى بەھوئە .
من بۆ خۆشم تا ئىستا لەسەرى نەخە وتووم . من سەر عەرزەكەم
پى خۆشترە . كتيبەكانىشتمان ھەروا چۆن بوون ، دەستمان لى
نەداون ، ھەر تەنيا قفلئىكى دىكەمان بە شوشەى كتيبخانەكە تەوہ
زىاد كر دووہ . وئىنەكە شتمان خستۆتە ناو قاپئىكى زىپىنەوہ و لە
سەرووى كتيبخانەكە تەوہ ھەلمانواسيوە . ئىنجا پەردەكان : ھەر ئەو
پەردە قەدىمىيە شىن و سوورە خەت خەتەنى كە گولئى زىپىنيان
بە سەرەوہىە ، پەنجەرەى ژوررەكە دادەپۆشن . چەند دەستەيەك
كاغەزى پەنگىم تىك ئالاندوون و شرىت شرىت لەمسەرى ژوررەكەوہ
بۆ ئەوسەر ھەلمواسيون . كاغەزەكان ھەر بە شنىەك دئىنە لەنجە
و تىك دەئالئىن . كەيئىكى بچوك و بەستەيەك قەلەم پەنگى بىست
و چوار پەنگىشم لەسەر مئزەكە داناون . لە جئى بىست و چوار

مۆم. ئاخىر ئەمىرۆ بىست و چوارەمىن سالۆه گەپى ژيانى تۆ لە ناو ژوورەكەى خۆتدا جىژن دەگرم، بە تەنبايى. شايد پىت و ابىت كە من دىوانەم، گرىنگ نىيە بە لām فرىشتهى ئازىز، هەندىك شت هەن كە بۆت باوەر ناكرىن، دروست وەك يارىزانىكى فوتبال كە كاتىك لە دوايىن ساتى هاتنە ناو مەيدانەو هەست بكات قاچەكانى لە كار كەوتوون. لەم چوار سالەدا كە تۆ لە ئىتاليائىت من هەر لām وايە چوويت بۆ دەواخانە تاكو قورس بۆ دايكە وەرگريت، يان چوويت بۆ قوتابخانە، يان شوينىكى تر، نازانم. بەهەر حال هەر ئىستاكە، يان سەعاتىكى دىكە دەگەرپىتەو و ديسان دەلىيت: (ئەم ماشە باقلانە چىن لە ناو پراستى ژوورەكەدا؟).

(لە ناو ژوورەكەى مندا؟).

دواتر كە بۆ سەفەر ئامادە دەبوويت دەتگوت: (سەعيد وەرە پەسمەكانت بۆ پەنگ بكەم).

هەر لە بەر ئەمەش هەموو پۆژىك پەسم دەكيشا. وام هەست دەكرد كە تۆ مېهرەبانى لى دەرھاتووه. هەميشە مېهرەبان بوويت بە لām ئەو پۆژانە چاك سەرت بە كارەكانى منەو قالدەكرد. كاتىك لە گەل دايدا دەچووى بە شوين كاروبارەكانى پاسپۆرتەكە تدا دلم دەگىرا. ئىتر ئەوكات تۆ و دايكە ماندوو و شەكەت بە ديار سەماوەرەكەو دادەنىشتن. دايە دەيگوت: (ئەگەر باوكتان زىندوو بوايە ئىتر من نەدەبوا لە ناو ئەم ئىدارانەدا هەلخوليم).

ئىمە باوكتان نەبوو. ئاخىر عادەتمان كرىبوو كە باوكتان نەبىت، بە لām ئىستاش لە دواى چوار سال نەمتوانيوه عادەت بكەم بەوہى كە خوشكم نەبىت. ئاويئە و قورئانەكە، هەر ئەوانەى كە لەسەر تاقچەكەن، دايە هينابوونى بۆ فرۆكەخانە. قورئانە بچوكە بەرگ چەرمىيەكە. جارىكىش لە دەم دەرگای حەوشەكە لەسەر سەرتى

پاڳرت. له ژږیه وه تیپه پر بوویت. گه راپته وه قورئانه که ت ماچ کرد، له ناو ئاوینه که دا سهیری خوتت کرد و پیکه نیت. دایه وه ستا تاکو چند هه نگاویک دوور بکه ویته وه. پاشان ده فره ئاوه که هی که گه لایه کی سهوزی به سه ره وه بوو، به شوینتدا پرژاند. تو ده تریقایته وه، هه مووی هر ده تریقایته وه. شایه دیش فرمیست هه لده پرشت. ئاوپرت ده دایه وه سهیری په نجه ره کانت ده کرد. قیت و قنج پریت ده کرد که وه کو ژنانی له خو بایی و خاوه ن بیر بییته به رچاو. هر واش بوو. به و ساکه گه وره و به و کراسه شیری ره نگو وه و به وه نگو وه نه رم و ئارامانه وه که هه لته ده هیئانه وه، شیوه ی ژنانه ت به خوت گرتبوو. جارنا جار یکیش هه لته دا ویشته وه، هه نگاوه کانت توند ده کرد، دیسان ده بوویته وه هر به و فریشته یه ی خو مان. کولمه ی گچکه کانت ده گرت و راتده کیشان، پاشان راتده مؤسین، ئه ویش له راده به دهر. به دایه ت هر ده گوته وه: ((خه نه خویت ها!)).

به لام ده زانم که هه زت ده کرد بگریت. به دزییه وه سهیری ئیمه ت ده کرد و به هه ز و تاسه وه بزه ت ده هاتئ. چه مه دانه که ت من هه لمگرتبوو و پییشاوپیش ده مبرد و ئه وه نده له په رۆش بوونت رامابووم، وه ره ز ببووم. پییده که نیم به لام هه زم ده کرد له قولپه ی گریان بده م. له ناو دلما ده مگوت: ((چه نده خوت ده خافلینی کچی، وه ره برۆ، له کولمان وه به. جه رگت کون کردین)). ئاگات له دایکه بوو؟ لیوه له رزه ی گرتبوو، به رده وام سهیری توی ده کرد و هه روه ک ئه وه ی که پشکوونی ئاواته کانی له تودا ببینیت. ئیستا که جوان له بیرمه. تاکو ئیستا بوم نه نووسی بووی، له ناو دلما ده مگوت: ((برۆ بزانه له وه سه ری دنیا چ باسه، ئه وئ که پره له قه شه و ئوسقوف و پیایوی ئایینی، له وئ که ئامیری کوشتنی هه زره تی مه سیح به متفه رک ده زانن و له ملی ده که ن، له وئ که ته نیا یه کشه ممان ده رگای

رہممت ئاۋەلایە... خۆزگە زووتر ببیتە خانم دکتۆر و ھەر نەبەن
 فریای ژن و ژالی خزمەکان بکەویت. چەندە خۆت دەخافلینیت؟))
 ئاخریەکە ی دلت داشۆرد و دەتگوت لە کەھکیشانیکی ھەزار بە ھەزار
 جیا بوویتەوہ. خالە چکۆل بە مال و مندالەوہ ھاتبوو. خالە گەورە
 نەھاتبوو، گوتبووی: ((مەگەر دەچیت بۆ ھەج؟ سەد جار گۆتم
 ئەم کچە بەتەنیا مەننێن بۆ ھەندەران. کچی بە قسە ی کردین)).

تەواوی پوورەکان لەوئێ بون. پاشان ھەموویان چوونە ناو
 ماشینەکانیانەوہ. دراوسیکان پڑابوونە دەرەوہ. کۆلانە تەنگەبەرەکە ی
 ئیمە ببوہ ھەللا. کاتیکی ماشینەکە ی ئیمە وەرپێ کەوت، لە بیرتە؟
 ئیمە لەناو ماشینەکە ی مامە جەعفەر دا بووین. کاتیکی ئیمە وەرپێ
 کەوتین، ئەوانی تریش بە شوینماندا ریزیان بەست. دایە سەری
 بە شوشە ی دواوہی ماشینەکە وە نابوو و لە ژیر چاوانەوہ لە تۆی
 دەروانی. تۆ دەتزانێ کە خەریکە سەیرت دەکات، ئەوکات بە
 پیکەننەوہ ھەروا قسەت دەکرد. بە منت گوت کە نەھیلم دایە
 وەرەزی بکات. من گۆتم: بە فکری خۆتەوہ بە)).

دایە ئیستا کە مات و بیدەنگ دانیشتبوو. ئاخر ماندوو ببوو. کاتیکی لە
 ژیر ئاوینە و قورئانە کە وە تیپەری کردی، بە نالە و پیکەنین و گریانەوہ
 گوتی: ((ئیستا من بەتەنیا چی بکەم؟ تەنیا کچە کەم...)).

پوورە چکۆل، زوھرە، دەیگوت: ((ئێ، تۆش! مەگەر دەببەن
 سیرمە کیشی بکەن؟)).

ھەموو پوورەکان دەوری دایەیان گرت: ((ئیستا لە بەر چاوی
 فریشتە دا؟! بەزەبیەکت بەو کچە دا نایە؟)).
 ((مەھیلە خەفەت بخوات)).

((بپوانە خوشکی، مندالەکانی ئیمەش کە گەورە بوون دەبیت
 بپۆن)).

دانهیهک له پوورهکان دهستی به سهرمدا هیئا: ((تو که ی ده پړی
سه عید گیان؟)).

گوتم: ((هر کاتیک فریشته گه پرایه وه)).

((بو ئه وهی وهره ز نه بیت ها!)).

((نا)).

دایه گه وره به دایه ی گوت: ((تو بوچی ئاوایت؟!)).

دایه خو ی کۆکرده وه تا کو بتوانی له پيش چاوی تو شادمان خو
بنوینی. ئاخر تو نازانی که جیابونه وه له خوشکیک یان کچیک
باش چه نده ناخوشه. هر ده لئی ئینسان له ت له ت ده کن و دیسان
پیکیه وه دهنینه وه.

دایه به ئه وانی گوت: ((ئاخر ده زانن که ئه م کچه فره ی هیه
له گه ل کچه کانی تر... هر به راست فریشته یه که)).

ئابه مشیوه یه پویشتی، له ناو ئه و هه موو حز و تاسه و ئومید و
خه م و گریان و پیکه نین و هه را و هوریا یه دا. فرۆکه که له زه وی
جیا بووه. ژنه کان له ژیر چارشیه وه، هوریه وپ له بانگی گریانان
دا و کوروکالیش کردیانه چه پله پیزان. چه پله یان لیدا و کردیانه
خوشی. گچکه کان نه یانده زانی چی بکن، چه پله لیدن یاخود
بگرین، تیمانه وه و له فرۆکه که یان پوانی، سه رنجیشیان به و ماشینه
بچوکانه ی فرۆکه خانه که وه بوو که له ژیر فرۆکه کانه وه وه کو مشک
پایانده کرد بو ئه ملاو ئه ولا. منیش له فرۆکه که ورد بوومه وه که
هه رسات له ئاسماندا بچوکتتر ده بووه.

له و پوژه وه له ته وای ئه م ماوه یه دا تو هر هه فته یه ک نامه ت
ده نووسی و له گه ل وینه دا ده تنارد.

دایه ده یگوت: ((شوکر بو خودا ئه خلاقه نه گوراوه. سه عید پروانه،
ئیسستاش له چک به سه ر و بی ئارایش و ساده یه. بیگومان خوشی له و

جرتە و فرتانه نە هاتووە)).

ئاماژەى بە وینەکان دەکرد که جارى وابوو قەشەکان و پیاوہ ئاینیہەکان و جارى واش ھەبوو کچانى نیوہ پرووت و، ھەرزەکارەکان لە پشت سەرتەوہ دەھاتن و دەچوون. چەند دانە مانکەن لە ویدیو شوشەى دوکانیکەوہ خۆنوینیان دەکرد.

سال و نیویک بەمجۆرە تیپەر بوو. بئى ئەوہى کہ تۆ بییتەوہ بۆ ئێران یان ئیمە بتوانین سەریکت پئ بسپیرین. پاشان نووسیت کہ نەخۆش کہ وتوویت و بریار وایە نەشتەرگەریت بکەن. ئیمە چوزانین. دکتۆرەکان پئیان گوتبووی پئویست ناکات بگەرئیتەوہ بۆ ئێران، خۆیان چارەسەرت دەکەن. ئاخیرین وینەت کہ نارد لەسەر تەختى نەخۆشخانە، بە جلی سپى و پەنگى بزپکاوہوہ، کز و لاواز، وەکو کچەتیویکی برسیتى چیشتوو. سەیرى دوورینەکەت کردبوو تاکو قەت نەتوانین فەرامۆشى بکەین. دایە ھەر لە ھەولئى ئەوہدا بوو کہ سەریکت پئ بسپیرین، بەلام نەدەکرا. نە پارەمان بە دەستەوہ بوو و نە دایەش توانای سواربوونى فرۆکەى ھەبوو. پاشان ھاوڕیکانت لە ئیتالیاوہ تەلەفونیان کرد و بئى گری و گۆل گوتیان کہ فریشتە مردووە. گوتیان کہ خۆیان لە خەمى ئیمەدا بە بەشدار دەزانن. وەک شتیک ھەر کاریکیان لە دەست ھاتووە، کردووینانە. بەلام فریشتەى ئازیزم، شوورەى نەخۆشى بۆ پزیشکانى دنیا گەلیک بەرزە. لە پاستەوہ گوتیان کہ فریشتە مردووە. ئیتر ئیمە وشک بووین، لەپئى کەوتین. دایە قرزەکانى خۆى دەپرنیہەوہ، لاچاوہکانى دەپنى و ھەروا کہ دانیشتبوو سەرى خۆى لە دیوارەکە دەسەرەواند. ژنەکان لەناو ژوورەکەى دایەدا دەگریان و پیاوہکانیش لە شوینیکى تر. دیوارەکانى ماللەکە ماتەم دایگرتبوون. خۆرەتاو بە کەساسییەوہ دەپروانى. من وام ھەست دەکرد کہ درەختەکان خۆیان

به شهرمه زار ده زانن له وهی که ناتوانن بگرین. له بیرته؟ لیم پوونه که له بیرته. ههر دوو داره که، ههم ههرمیکه و ههم دارلا ولاره که پیکه وه ناشتمانن. ئەو پۆژه تۆ شازده سالان بوویت و منیش یازده سال ته مه نم بوو. چوو بووین بۆ پارک. گولفرۆشه توورپه و تۆسنه که له بهردهمی پارکدا گولّهکانی ئاو ده دا. تۆ ده تویست گولّه باخ بکریت و منیش گولّی یاسم ده ویست. به لّام دایه گوتی: ((داره رهمییه کی بچوک بکرن که سالی شهش ههرمی بگریت. سئ دانه یان کرم بیخوات، سئ دانه شیان ئیمه بیخوین)).

پاشان داریکی ههرمی و نه مامیکی دارلا ولومان کری. ههمیشه بی ئەندازه ئاومان ده دان، ته نانهت پۆژانی بارانیش ئاومان ده دان. دایه کوفری بیوو ده یگوت: ((خۆشتان بیخۆنه وه ناته قن؟؟)).

ئییستاکه من ده مه ویت له بیست و چواره مین سالی ژیانی تۆ جیژن بگرم، به م هه موو دلته نگی و درده دلّه وه. هه مووی ئەم شتانهش ده نووسم و ده یخه مه ناو کتیبخانه که ته وه. ده زانم که پۆژیک دییت و ده یانخوینیته وه. ئەم پۆکه بیستی مانگی خه زه لوه ره، باران له به یانییه وه دایکردوو و دارهکانی ئیمه ی بهر قامچی داوه. دایه له دواي ئەو شین و گریانانه دوچاری خه مۆکی و بی ده نگییه ک بووه که ئەم پۆژانه جارنا جاریک دیته گیانی، مات و خوین تال، به په نگیکی په پریو و چاوانیکی چاوه پروانه وه، ورد ده بیته وه له و دووره ده ستانه، شایه د بۆ سهیری ئەو چاوه رهش و میهره بانانه ی تۆ. ئاخو ده زانی، مردنی تۆ ژیانی ئیمه ی تال کرد، به لّام نه هه مته ی له و کاته وه ده سته پیکرد که ته رمه که تیان هی نایه وه بۆ ئیران. ته واوی به دبه ختییه کان بۆ دایه بوون. خالّه گه وره و داروده سته که ی شتی وایان به دایه ده گوت که بۆ ههمیشه وره ی به ردا.

که ده یانویست ته رمه که بهیننه وه، ته واوی خزم و کهس کۆببوونه وه له

هۆلى فرۆكه خانهدا . مامه كان و پووره كان و خاله كان، هه موو له وئى بوون .
خاله گه ورهش له وئى بوو . نيوچاوانى تىك نابوو و پاوه ستابوو : (ته واوى)
ئهم نه هامة تيانه له ژير سه رى ئهم ژنانه دايه ، ئهسته غفيره لالا) .

هه موو پاوه ستابوون . ته نانه ت يه كىك نه بوو تواناى دانىشتنى بيت .
چاوه روانيه ئيتز ، نه فره تى ، وهك بى خه وى ، بيت خوشه دابنىشى ،
ماندووى به لام ناتوانيت . بيت خوشه په يتا په يتا ئاو بخويته وه ، به لام
جىگه ت نييه . بيت خوشه رابوه ستى ، به لام مه گه ر ده كرئى هه مووى
هه ر بوه ستى . ئه گه ريش به وئى رايچكه بكه يت ، روو بكه يته كوئى ؟
هه موو پاوه ستابوون . دايه رهنگ په ريو و بى وان ، له دواى ئه وه هه موو
گرىان و بوورانه وه ، ئىستا له و شوينا نه رامابوو ، له وديو شوشه
به رزه كانى فرۆكه خانه وه ، له ژورر ئه وه به رزاييه رهنگ زيوينا نه ،
شويناى ويك كه وتنه وهى زه وى و ئاسمان ، تو بىگومان له وئى بوويت
و له ويوه ده هات . كاتىكيش رويشتى هه ر له ناو ئه وه شوينا نه دا ون
بوويت . دايه هه ر ته نيا سه يرى ئاسوى ده كرد . ده تگوت هه ر له ناو
فرۆكه خانه دا بوو و نه بوو ، نه شده گريا ، شايه ديش پيده كه نى . تو
به دوو چاوى رهش و پرشن گداره وه ، به قزى فوگله دار و بزهيهك
كه چالايى ده خسته سه ر گوناكانت ، ده هاتى ، به جووتىك پرچى
شورپه وه بوو به ملاولادا . ئيتز باسى چى ديكه بكه م ؟

ئه و جار فرۆكه كه كه نيشته زه وى . چه ند سات دواتر موسافيره كان ده م
به بزه و كه يف خوش هاتنه ناو هۆله كه وه و ئاويزانى هه له له و
شادمانى بوون له ناوخوى ولاتدا . دايه ئه و جار ئيتز ئوقره ي لى
هه لگيرابوو . به سه بره وه رايچكه ي ده كرد . پاشان كارىگه ره كانى
فرۆكه خانه سندوقىكى چيوينى گه وره و جوانى رهنگ ئالوبالوى
لووس و پووس و نه خشين دراو به خاچيان له سه ر عاره بانه
ده ستىيه كه وه نايه ناو دواوه ي ئامبولانسه كه . نه هامة تى ئاليره وه

دهستی پیکرد .

خاله گه وره به توورپه بیه وه گوتی: (ئه مه یه؟).

هیچ کهس وه لامیکی نه ده دایه وه و هیچ که سیش نه یه ده زانی که تو
بوچی له ناو تابووتی دارین و خاچداردا پراکشای. دایه سه ری لی
شیوا بوو، گوتی: (ئیستا که چی بکه یین؟).

گوتم: (بوچی؟).

دایه سهیری کردم: (هیچ دایکه گیان).

ته نیا خاله گه وره نه ده گریا، وهک وشتری توورپه که فی ده چاند،
دهیگوت: (ئه مه ش له کاری تو، خوشکی! ئیمهت هیئاوه له بهر
چاوی ئه م خه لکه بی ئابروومان بکه ییت؟).

دایه سه ری به رخوی نا و وه لامیکی نه دایه وه .

خاله گه وره به جوریک که هه موو گوئیان لیبت گوتی: (هینده م
گوت مه یینرن، به به چکه موسلمانان ناردتان، به کافری هیئاتانه وه!)
پاشان سه ری هیئایه پیشه وه: (ده زانم لیم ده رهنجی خوشکی،
به لام داری خودا دهنگی نییه. ئاخر کاکه گیان، خودا قه هر
دهیگرئ. کچ وهک چه پکه گول کاریکی سهیره ها! ناردت بو ناو ئه و
کوفرستانه).

دایه نه یه ده زانی چی بلیت. خاله گه وره بواری قسه کردنی به کهس
نه ده داو هه روا ده یپست. دهیگوت که تو فهره نگی

خوتت له ده ست داوه به لام هه ر ته نیا له چک و گوره وی و تابووتی
کرئ گرتنه بوو، زور شت بوو، چوار هه زار سال بوو، ئیتر کاتییک
که چه مه دانه کانتیمان کرده وه تازه بوومان ده رکه وت که له ناو
قه ره بالعی ئیتالیا دا نو قم نه بوویت. وهک کاتییک که به پیمان ده کردی،
هیئامانیه وه. دایه دیسان دهستی کرده وه به گریان. پراواندی و
له خویه وه گلا.

دهیگوت: ((پورهخان، یانی ئیوه برواتان وایه فریشته بۆته
ئه‌رمه‌نی؟)).

((نا مه‌نیژه گیان، سه‌برت بیته با بگه‌ینی)).

ته‌رمه‌که‌یان به بیده‌نگی له‌ناو هۆله‌که‌ دانا، به‌رامبه‌ر به ده‌لاقی
کولێره‌که. خاله‌ گه‌وره‌ که بلیین گه‌وره‌ی ناو خزمه‌کانیشمانه،
بیسملای کرد و چپوبه‌سته‌کانی سندووقه‌که‌ی ترازاند و سه‌ره‌که‌ی
به هیواشی لای برد. ئیستا که ده‌بوایه‌ دایه‌ له‌ په‌نای تابوته‌که‌وه
دابینشی و ده‌ست به‌ تۆدا بینیت، ماچت، بکات، بگریایه، هه‌ر
کارێک که بیویستبایه.

له‌ناکاو سه‌رته‌سه‌رتیکی هیواش، وه‌ک بلیسه‌ی ئاگر هه‌موو ژوره‌کانی
داگرت و، هه‌موو که‌سه‌شی تیوه‌ ده‌پێچا. تۆ له‌ ناوه‌پراستی تابوته‌که‌دا
پاکشایوی. با کایه‌ی به‌ قژه‌کانت، به‌ فۆگله‌کانت ده‌کرد. کۆمه‌لیک
قژی بریقه‌دار له‌ ده‌وری سه‌رت خۆنۆنیان ده‌کردو، له‌ ده‌وامه‌شیاندا
دوو ده‌ستی پاکشاو، دوو چاوی لیکنراو، ده‌می سارد و به‌ بزهو،
جلی مه‌خمه‌لی ئاوی ره‌نگ. گۆناکان سوور و سپی بوون، نینۆکه‌کان
لاک لیدراو، له‌گه‌ڵ تاجه‌گولینه‌یه‌ک، بووک. نه‌مردبوویت، خه‌ریکی
پیکه‌نین بوویت. بیده‌نگی و سه‌رسوپمانی دایه‌ له‌ پوخسارتدا شه‌پۆلی
ده‌دا. هه‌میشه‌ لام وایه‌ دایه‌ شتیکی له‌ناو خۆیدا هه‌یه‌ که‌ هی دیکه
نیانه؛ من پیم وایه‌ شکۆ و گه‌وره‌یی بیته. تۆش هه‌ر دروست وه‌ک
دایه، به‌لام شتیکیشت له‌ بابه‌ به‌ میرات پێ گه‌یشتبوو: شیریپه‌نجه‌ی
خوین.

ئیستا که‌ تووژیکی ناسکی تۆزی گه‌چ به‌سه‌ر پوخسارته‌وه‌ نیشتبوو و
پواله‌تتی پۆشنتر کردبووه‌ و چاوه‌په‌شه‌کانت و برژانگه‌ درێژه‌کانتی
زه‌قتر ده‌هینایه‌ به‌رچاو و لیوه‌ که‌کانیشت سوورترین ده‌نواند. هه‌چ
کاتی که‌ تۆم ئا به‌م شیوه‌ رازاوه‌ نه‌دیتبوو. هه‌روه‌ک که‌ جارانیشت

بوویت، زیاتر به دلّمه وه دهنیشتی .

دایه نالاندی: ((فریشته گیان)) .

ته نیا پوژانی پشودان دهمتوانی به خه وتوویی بتبینم و سهر بهاویژمه سهرت . په توه کهت له خووه ده پیچا و دم و چاوت تا بن لووتت ده برده ژیر په توه که وه، ته نیا چاوه کانت به دهره وه ده بوون .

دوو دلّوپه ئاویش بهس بوو بو ئه وهی که سهر چاوه کانت ته پر بکات و خه وه کهت لی بشیوینیت . تا ئه و شوینهی که له بیرمه تو به مشیوهیه ده خه وتی، نه که به رازاوهیی و به توپر و لاک و سوورا و سپاوه وه .

پووری چه مه دانه کانی کرده وه . ههر سی چه مه دانه که ی کرده وه . جله کان ته واویان له ویدا بوون، کوون و نوئی، ته نانهت ئه وان هس که کاتی پویشتن له به رتدا بوون . له چکه کان، کراسه گولڈوژی کراوه کان، چارشوی نوئیژ، هه موویان شووردراو و قه دکراو و له نایلونه وه پیچراو . پاشان کتیبه کانتیان ژیر و پوو کرد . حافظ و قورئان و شانامه و خه یام و قاپی وینه و ئه مجوره شتانه . هه موو شته کانیان نار دبوونه وه .

خاله گه وره قورئانه که ی هه لگرت: ((بپوانه، ئه م کتیبه ی لیک نه کردوته وه، له وی ئینجیل ده خویننه وه)) .

دایه به گریانه وه سهیری کردی: ((وایه که چه که م؟؟)) .

چهند ده فریکی هه لّوا و خورمایان له ناوه پاستی ژووره کاندانا دانابوو بوئوهی که کهس له بیریه نه چیتته وه که تو مردوویت . دانه یه که له پووره کان دهستی به سهری مندا هیئا که به ته نیا مابوومه وه .

خاله گه وره گوتی: ((دهی، بیبه نه گوپرستانی ئه رمه نیبه کان)) .

پاشان ئه حمده ناغا، میردی پووره چکول، مه به ستم میردی زوهره یه، که تازه گه یشتبووه جی، به سهر خاله گه وره دانه پاندی و گوتی:

((لئی بپرئوہ ئیتر، شہرم بتانگری! ئہ مانہ داب و نہریتیانہ، مردوو بہ دابی خویمان دہرازیئنهوہ، بہ فہرمانی قہشہ خاچیک و کتیبیکئی ئینجیل لہسہر سینگی مردوو دادہنئین)).
 گریان ئامانی لہ ہہموان بریبوو.
 دانہیک لہ ہاوسیکان گوتی: ((پہنا بؤ خودا! دہیکہن بہ بووک و دہینئرنہوہ)).

پاشان دایہ دیسان سہری تابووتہکھی لابردهوہ. ئینجیل و خاچہکھی لہسہر سینگت لابرء، نینوک گیریکئی ہیئا و نینوکہکانتی کرد. دہزانی دایہ چی کیئشا؟ قہت لہبہر چاوی خالہکان نہدہگریا نہوہک سہرکونہی بکہن. پاشان کہ ئہحمہدئاغا گوتی دابی ہہندہرانیبہکان بہمجورہیہ، وہک شیئان لہ پہنای تابووتہکہوہ دانیشٹ و لہ بانگی گریانی دا. نینوکہکانی دہکرد و دہلالاؤہ:

((سہرتا ئہم قامکہ گہورہ، جاری یہکہم نا، زوریش درپژ نیبہ دایکہ. جاری دووہمیش ہیچ مہئی، چہندہ کز و لاوازی! پیبکہنہ، سہبرکہ، جارئ دہستت رامہکیئشہ. جاری سیہم بلئی، خوت مہگرہ. ئاخر ئینسان دلئی تہنگ دہبی، بہری دہستت ببینم... دہفر و جلہکانت کئی دہیشتن؟ دہی ئیستا... ئیستا... ئیستا ئہو دہستت، ئاخر ئینسان دلئی تہنگ دہبی، سہرتا قامکی گہورہ، دیسان لہ بیرت چوو؟ ئای کچہکہم، زور لاواز بوویت دایکہ، سہبر کہ. ئیستاکہ ئہلکول و لوکہ دیئم. ئہلکولم بدہئی. لاکہکانت پاک دہکہمہوہ. تو کہ حہزت لہ لاک نہدہکرد... بہلام دہستہکانت جوان بوون، سوور لہگہل پہنگی پیستت دیتہوہ، نا، نا، ئیستاکہ ئہم دہستہتم بدہری. نا، چ قامکیکی خشپیلہ... با ماچیان بکہم. ئاخ خودایہ، سہبر کہ... ئیستا... ئیستا... دایکہ...)).

ئارایشی دہم و چاوتیان پاک کردہوہ، تاجہگولینہ سپیہکہیان لہ

سەرت كرده‌وه، جله مه‌خمه‌لئيه‌كانيان له‌بەرت داكه‌ند و سەرى تابووته‌كه‌يان نايه‌وه تاكو ئيتر كه‌س تو نه‌بينئيت. خالە گه‌وره پارچه‌يه‌ك كه‌تانی بو هينای. پاشان به ئامبولانسئىكى ره‌ش بردیانی بو به‌هه‌شتى زه‌هرا*.

دايه ده‌يگوت: ((زگیان هه‌لدريبوو و سينگيشيان شه‌قار كردبوو)).

له‌شى سارد و سه‌هۆل به‌ستوتيان غوسل كرد، سيدر و كافووريان ليدا، مۆريان له‌سه‌ر چاوه‌كانت دانان. ئيتر تويان له‌كفنه‌وه پيچا. نوژيان كرد. پاشان ئيتر تويان له‌گۆر نا.

ئاخرين جار كه‌ توّم ديت، به‌ ره‌نگئىكى بزپكاوه‌وه، بئ ئه‌وه‌ى كه‌ خوئنيكت له‌ له‌شدا بيت، له‌سه‌ر تابووته مشه‌مايه‌كه‌ى به‌هه‌شتى زه‌هرا راکشابووى. ژير چاوه‌كانت شين ببوونه‌وه و ئه‌وه‌نده كز و لاواز ده‌هاتيه به‌رچاو كه‌ نه‌ده‌ناسرايه‌وه. ئيمه، من و دايه، هه‌موو هه‌فته‌يه‌ك رۆژى هه‌ينى ده‌هاتين بو به‌هه‌شتى زه‌هرا. ئيستاكه‌ش ديين، چه‌ند چل گۆل له‌سه‌ر گۆره‌كه‌ت داده‌نيين، گۆره‌كه‌ به‌ گۆلو ده‌شوينه‌وه، دايه قورئان ده‌خوئنيته‌وه و ئيتر هه‌ردوكمان بو ميهره‌بانى و خنجيلانه‌بيت ده‌ست ده‌كه‌ين به‌ گريان. شايه‌دیش بو ته‌نيايى خو‌مان.

* گۆرستانئىكى گه‌مزه‌ى تاران- وه‌رگير.

نویژخانه‌ی بچو وگی من
هۆشه‌نک کولشیری

هەر بیرم لای نه ده کرده وه، که بچووک بووم. ده مزانی که به ویوه یه . به لام گرینگ نه بوو، چونکه ریگر نه بوو. گوره ویه که م که داده که ند، هەر ده بوايه قاچی چه پیم که میک لار بکه مه وه، وه کو ئیستا، تاکو بمدیبايه که ئیستاش هەر به ویوه یه . نا کریت بلای شەش قامکیم. ته نیا کوته گوشتیکی سووری بی نینوکه، ئه ویش به په نای قامکه چکۆله ی قاچی چه پمه وه . هەر ئه وه . ئاخر، له وه و پیشیش هەر به ویوه بوو، هه میشه . دایکم ده یگوت: گوره ویه که ت دامه که نه، قهت دایمه که نه .

له پیش چاوی غه ریبه کانی ده گوت. که بۆ منیش جگه له خوئی و شایه دیش باوکه هه موو غه ریبه بوون. که ده چووینه حه مام، له گه ل باوکم، نه ده چووینه گشتییه وه . دایه نه یده هیشت. له ناو ئه م گه ره که دا ئیتر که سیک نه یده زانی، شایه د له بهر ئه مه ش ده یگوت: نه چی له گه ل منداله کاندا برۆی بۆ مه له .

ئیستاش نازانم له ترسی گیزاوه گه وره و بچووکه کانی چۆمه که

بوو یان له بهر قاچم، نه گهر بکړیت ناوی قامکی له سهر دابنیت. ده چووم، به لام به نیوه جلکی خوم ده او بیسته ناو ناو هکه. کاتیکش که ئیتر ناچار ده بووم بیمه سهره وه ده کرا لم و زیخه که بریک چال بکه م تا کو ئیتر به دهره وه نه بیت. تازه که سیک که نه زانیت به وپوهیه نایبیت، پهنکه هینده بچوک بیت وه بهر چاوی نه یه ت. هر له بهر نه مه دایه گوتی: حه تمن ده بی له م گهره که برؤین.

ئیمه ش هاتین بو ئیره. منداله کان نه پانده زانی. ناخر نه گهر بیان زانیا، بو وینه هر یه کیکیان بیدیتبایه، وه که نه و گهره که، ده هاتنه بهر دهرگای مال و ده یانقیژاند: حه سهن شه ش قامک!

لیره هیچ کات که سیک ناوه های پی نه گوتووم. نه وه ی راستی بیت خه تای خوم بوو. نه م جارهی دوا بیان نالیم. نه وه نده لاواز و بچوک بوو یان نازانم فوگله یه کی قره ره شه کانی که وتبووه سهر ناوچاوانه ته خته که ی، یان چونکه چاوه کانی نه وه نده پوښن بوون، به غه ریبه م نه زانی. غه ریبه کان بو م هه میسه که سانیک بوون که سهری من ته نیا ده گه بیسته ناو قه دیان، یان له ناو له پی ده ستیاندا جی ده بووه، پاشانیش نه گهر بیانویستبایه ده یان توانی به قامکی شایه تمانیان کایه به قره کانی سهر ناوچاوانم بکه ن. یانیش بی نه وه ی که سهرم بهر ز بکه مه وه ده متوانی چاوم به چاوانیان بکه ویت. سهر گوناکانیان حه تمن یا خو لوی بوون، یان خوین تیزاو، نه ک نه وه نده ش پهن گپه پیو و به و چاله چکوله ی خوار گوناکانه وه که تازه داره که ی ژیر باخه لی به سه کو ی مال که یانه وه هه لپه سارد بی. له سهر سه کو ی بهر دهرگای مال که م هر ته نیا له سووچیکیدا دانیشتبوو. گوتم:

قاچت چی لی هاتووه؟

گوتی: مه گهر نایبینی؟

ئیتر سهری نه ولای کرد. شتیکی لی دیار نه بوو. هر ده وامه ی

کۆلانهکه دیار بوو. سیبه‌ری دیواره‌که تا ناوه‌پاستی کۆلانه‌که‌ی که‌میک تاریک ده‌کرده‌وه .

گوتم: له‌گه‌چیان گرتووه‌؟

به‌ده‌ره‌وه نه‌بوو. وابزانم قولاپه‌ی قاچی شکابوو. ته‌نیا سه‌ری له‌قاند. هه‌ر سه‌یری ئه‌وی‌ی ده‌کرد، بانه‌بانی کۆلانه‌که‌ی مه‌به‌سته . بانه‌بانی کۆلانه‌که‌که‌سی لێ دیار نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت دارێک، سه‌گیکی لێ بوایه‌ حه‌تمه‌ن وه‌شوین سیبه‌ره‌که‌ ده‌که‌وتم و ده‌پویشتم. گوتی: نا، جاری دووه‌مه‌ که‌ له‌ گه‌چی ده‌گرن .

قولاپه‌ی قاچی چه‌پی باریک بوو، ئه‌وه‌نده‌ سپی و باریک که‌ ده‌تگوت قامیشه‌ یاخود دوانه‌ی بچوکتري قولاپه‌ی قاچی پاستی، وه‌ک دوانه‌ی بچوکتري قامکه‌چکۆله‌ی خۆم. گوتم: ده‌ته‌وی‌ت شتیکت پی‌شان بده‌م؟

سه‌یری نه‌کرد. هه‌ر ته‌نیا گوتی: چی؟

گوتم: قاچی خۆم؟

سه‌یری کرد. گوتی: چی لی‌هاتووه‌؟

گوتم: نازانم. ده‌بێ بیبینی .

خه‌ریک بووم قه‌یتانی پی‌لاوه‌که‌م ده‌کرده‌وه . گوتی: شکاوه‌؟

گوتم: نا. به‌لام به‌لێن بده‌ که‌ به‌ که‌س نه‌لێیت .

هیچی نه‌گوت. هه‌ر ته‌نیا سه‌یری کرد، وابزانم سه‌یری گۆره‌وی قاچی چه‌پم که‌ خه‌ریک بووم دامده‌که‌ند. به‌ بیرمدا هات که‌ نه‌ده‌بوایه‌ به‌لێنی لێ بستینم. نایلیت، بیگومان. لی‌وه‌کانی بچوک بوون و سوور. گوتی: شتیکی ئه‌وتۆ نییه‌ .

گوتم: سه‌یرکه‌ من...

ئه‌مجار پی‌شانم دا. دوو قامکم خسته‌ ژێریه‌وه‌ و به‌رزم کرده‌وه‌ . کوته‌گۆشینیکی سووری بێ نینۆک بوو. چکۆله‌تر له‌ ته‌واوی

قامکه چکۆله کانی دنیا، وه کو هه ندیک په تاته یان خه یاری شه نگۆل. بینیوتانه که؟ جاری وایه په تاته یه ک یان خه یاریکی بچوک به تهنیشتیانه وه یه. به لام به م جاوازییه وه که ئه و خه یاره یان په تایه یه ش هه ر په تاته یه یان خه یار. تهنانه ت هه ندیک خه یاری بچوک گۆلکی بچوکی سپییان به سه ره وه یه. به لام هی من هه ر کوته گۆشتیک بوو، بئ نینۆک. هه ر له بهر ئه مه ش پیم وابوو نابیت ناوم لئ بنین: حه سه ن شه ش قامک.

له چاوه کانی ئه و کورپۆکه وه بۆم ده رکه وت که به ویوه یه، یان له وه وه که دواتر هه موو ئه وه نده گوتیانه وه. شه و که ویستم بخه وم گۆره وه یه که م داکنه و سه یرم کرد، هه ر به و شیوه که کورپۆکه که سه یری ده کرد. تهنانه ت ویستم وه ک ئه و بزیه کی لالووتیم بیتئ. ئیستا ش هه ر ئه م کاره ده که م ئیستا که سی و پینچ سال ته مه نه م. ده ست ده خه مه ژیری و پینشانی خۆمی ده دم، به لام ئیتر به لاقرتیوه بزهم نایه تی. گۆتم که وه ک کوته گۆشتیک سووره.

پیتان وایه ئه مه م به زه یندا نه هاتوو- تهنانه ت بۆ جاریکیش- به شیوه یه ک کۆتایی پئ بیتم؟

به لام ئیستا هه ر کاتیک دیته وه یادم هه ر به راست دهستی راستم ده که ویته له رزین. هه ر له و گه ره که دا بوو. ئه وه ی راستی بیت ئه گه ر دایکم به سه ردا نه هاتبایه حه تمه ن برپیوم. کاردی چیشته خانه که ی که به ده ستمه وه بینی گۆتی:

- ده ته وی چ بکه یت؟

گۆتم: هیچ.

گۆتی: راستییه که ی بلئ، ده تووست چ بکه یت؟ گۆره وه یه که م له پیدای بوو. به لام تیگه یشته. ره نگه له چاوانمه وه، هه ره ک چۆن من له چاوه کانی کورپۆکه که وه تیگه یشتم که غه ربیه یه،

وهك ته واوی خه لكانی دنیا وایه . هر له بهر ئه مهش هاتینه ئه م
گه په كه . بابه گوتی : هه موو هه یانه ، سهیری هر كه سیك بكه یت
شتیكي هه یه ، كه م یان زیادی .

باوكم نه یبوو . كاتیك كه فی سابوون سه روچاوی داده پووشی و ئیتر
ناچار ده بوو چاوه كانی لیک بنیت داده هاتمه وه و سه یرم ده كرد .
دایكیشم و ابزانم نه یبوو . زوری تریش نه یانبوو . به لام باوكم دلنیا
بوو ، وهك ئه وهی كه ده تگوت هی هه موانی دیوه . شایه دیش له بهر
من وای ده گوت . به لام ئه مه شكی تیډا نه بوو كه من هه میوو ، شتیك
كه كه س نه یده دیت ، ته نانه ت ئه گه ر گوره ویشم له پیدای نه بوایه .
كاتیك- باسی ئیستا كه ناكه م له گه ل كه سیكدا قسه م ده كرد هه موو
هر بیرم له وه ده كرده وه بلیم ، له پرتاو له نیوه راستی قسه كانیدا
بلیم : سه یركه من شهش قامكم هه یه ، شه شه مینیان قامك نییه .
په له مه كه تا نیشانت بدهم .

ئیستا ئیتر فهرق ده كات . ئیستا كه بو من شتیكي تاییه تییه ، شتیك
كه ته نیا خوم ده یرانم . دایه و بابه مردن ده دوازه سال پیش .
منداله كانی ئه و گه په كهش حه تمن له بیریان چوته وه ، شایه دیش
هر له بیریان چوبمه وه . ته نیا خوم ده زانم كه هه یه ، شتیك هه یه
كه من له كه سانی تر جیا ده كاته وه . داده نیشم له به رامبه ر ئاوینه دا ،
ئاوینه یه كیش له لای چه پی قاچی چه پمه وه داده نیم ، پاشان به دوو
قامك هیواش به رزی ده كه مه وه ، جوړیك كه بتوانم ژیره كه ی و
ته نانه ت خه تی نیوان كوته گوشته سووره قامكوله كه و قاچم ببینم .
پاشان كه ئاوه كه كول هات ده یكه مه ناو ته شته كه وه . نهك ئه وه ی
كه قاچم بوئی لیبیت ، نا قاچه كانم ده خه مه ناو ئاوه كه وه . سه ره تا
راده وه ستم تاكو گه رمایی ئاوه كه پیستی هر دوو قاچم سوور
هه لگه ریڼی . پاشان ده ست ده كه م به هه لگلو فینی قامكه كانم . له

قامکہ گہورہ کانہوہ دہست پیدہ کہم، با بلّین له قامکہ گہورہی
 قاجی راستمہوہ . بہ لّام له ناوہ راستی ئیشہ کہ دا، ہمیشہ ش ہر وای
 لیڈیت، نہ گہیشتومہ قاجی چہ پ و ہرہ ز دہبم و راستہ وخو دہ چمہ
 گیانی . له سہرخو ہ لیدہ گلؤفم و تہنیا ئہویان بہ سابوون دہ شوّم .
 کہ قاجہ کانم وشک کردہوہ دیسان له ناو ئاویئہ کہ دا سہیری دہ کہم،
 له ناو ہر دوو ئاویئہ کہ دا . بہ ویوہیہ، ہمیشہ بہ ویوہیہ .

من کہ سیکی گیز نیم . قہت نہ بووہ کہ چہ ترہ کہم ون کردبیت، یان
 تہ نانہت قہ لہ می گیرفانم . ہہ ندیک بہ مجورن، بو ویئہ نیگہ رانن
 نہ کا کلاوہ کہ یان بہ سہریانہوہ نہ بیت، نہ یان ہینابیت، یان له ناو
 تاکسیدا له شوینیک جیان ہیشتبیت . بہ لّام ہمیشہ نیگہ رانم،
 ہمیشہ نیگہ ران بووم . بووہ کہ له خہو ہہستم و وام بہ زہیندا
 ہاتبیت کہ شتیکم ون کردوہ، یان له نیوہی شہودا له خہو راپہرم
 و لام وابیت کہ بہ ویوہ نہ ماوہ، شتیک کہ ہر سہرہتا تیناگہم
 چیبہ . بہ لّام ہر ئہوہندہ بہ سہ کہ بی ئہوہی چرایک ہہ لکہم
 دہستم بہرم و بزائم کہ بہ ویوہ ماوہ، ہہروا بچوک و شایہ دیش ہہروا
 سوور و بی نینوک . ئیستا ئہگہر کوورہ کہ ش خاموش بیت، یان
 دایہ بہو پوخسارہ لاوازہوہ و بہو چاوہ ہمیشہ گریان تیزاوانہیہوہ
 مردبیت، با مردبیت . پاشان دہ لئی ہیچ کہ سیک له م دنیاہ دا تہنیا
 نییہ، ئہوہندہ تہنیا کہ ژورہ کہ بچوک بیتوہ و پہنجہرہ کہ ش
 داخرابیت بہ پہردہ دادراوہ کانیبہوہ، کہ تازہ ئہگہر پہردہ کانیش
 لادہیت و پہنجہرہ کہ بکہیتوہ ئاسمان تہواو ہہوروہہ لّا بیت و
 تہواوی چراکانی ہموو مالہ کانی دنیا خاموش بن .

ئہری، ئہم شتانہن و ئیتہر ئہوہ کہ ... نازانم . بہ لّام ئہوہی راستی
 بیت لام وایہ کہ کہ سیکی واسواسی بم . واتہ جاری وایہ شادم،
 لہ گہل ہہمواندا گالّتہ دہ کہم، ئارہق دہخومہوہ، دیم و دہچم،

به لām له ناکاوا نهک ئه وهی که بکه ومه وه یادی ئه وه له گۆشه یه کدا داده نیشم، یان دیمه وه بۆ مال، بۆ ناو ژووره که م، پاشکۆلی دهرگای ژووره که شم ده به ستم و پۆده نیشمه ناو ته خته که م و سهیری ئه وه ده که م، ئه وه نده که چاوم له په شه وه دین، یان فرمیسیکیان تی ده زیت جوریک که لام وایه به ویوه نه ماوه، ئه و کوته گۆشته چکۆله ی من ئه وه نده چکۆله بۆته وه که ته واو له نیو چووه، وهک قامکه چکۆله ی قاچی هه موو زه لاهه کان. به هۆی ته نگه به ری که وشه کان، یان هاوشیوه ی ئه وان ی تر نییه، به و لمبۆزه باریکانه یانه وه که ده لئی ته نیا جیی چوار قامکه و نهک پینچ دانه. شایه دیش بی. هه ر له بهر ئه مه ش پیم وایه هه تمه ن پۆژیک لیم هه لده وه ریت؟ مه گه ر وانیه که قامکه چکۆله ی قاچی هه موان هه ر دیت و چکۆله ده بیته وه ئه وه نده که ئیتر دوور نییه پۆژیک به ویوه نه مابیت؟

هه ر له بهر ئه م شتانه یه که بی هۆ خه م دامده گری. هاوین بارودۆخم باشته، به که وش ی سه ره تال و بی گۆره ویه وه باشته، شایه دیش هه رفیکی نه بیت. له بهر ئه وه ی که هه ر که وشیک له پی بکه م ده زانم له کوپوه یه. کاتیک له گه ل که سیک به پیدایه ده پۆم، یان قه رم ده بیت، یان له ناو قوتابخانه ئاخه ر من مامۆستام وه ره ز ده بم، هه ر ئه وه به سه که سهیری قاچم بکه م، هه ر سهیری ئه و شوینه که ده زانم له ویوه یه، به و لار بوونه وه ریکه و به و نوکه بچوک و سووره یه وه. پاشانیش ئیتر وهک که سانی تر ناچار نیم جگه ره بکیشم، یان لانیکه م به شوین مه یخانه یه کی بچوکی چه په کدا بگه ریم که ته نیا میژیکی هه بیت و سه نده لیه ک.

به لām.. ده ی، مه سه له که لیزه دایه. پیاو که له گه ل سۆزانییه ک، که سیکدا بیت پیویست ناکات گۆره ویه که ی دا که نیت. له بیرمه یه کیکیان ته نیا تاکیکی گۆره ویه که ی دا که ند. ئیتر ئه و دانه ی

دیکه یانی، گوره ویه ره شه که ی قاچی چه پی تا سره قولاپه ی پی
داکی شابوو. گوتم: ئه و قاچه ی دیکه یانت چی لیها تووه؟
گوتم: مه به سنت چیه؟
گوتم: هیج.

گوتم: نا، بیلئ ئیتر.
گوتم: باوه رکه هه روا گوتم.
گوتم: نا، بیلئ، واده زانی چیه. بیرو ی پیوه یه، ها؟ سووتاه، نا؟
جیه کی سووتاه به قه د له پی دهستی من، سوور سوور، ها؟ گوشتی
زیادی، نا؟

گوتم: بو نایبرپته وه؟ من که گوتم مه به سستیکی خراپم نه بوو.
کاتیک دهستی کرد به گریان هاته سه رمه وه نیشانی بدهم. ته نانه ت
دهستم چوو بو لای گوره ویه که م. به لام بوو، واته خه تی پشت
چاوه کانی یان نازانم مژوله دریز و دهسکرده کانی و به تاییه ت دوو
دلۆپه فرمیسیک که سوور او و گهرد و نازانم چ شتانیکی تری سره
گوناکانی هیل هیل ده کرد، هاواریان ده کرد که غه ریبه یه. گوره ویه که مم
هه لکی شابه، سه ره تا گوره ویه که ی قاچی چه پم. پاشانیش ناچار
بووم ته او ی جله کانم له بهر بکه مه وه. هه ره له بهر ئه مه ش گوتم
واسواسیم. یان شایه د بی هو درپونگم. کاتیک که سیک ملیچچیکی
له دهوری ملی ئالاند بیته، یان بو وینه ده سستیکی له ده سته د بیته
ساردیش بیته، با بیته لام وایه شتیکی له گوپی دا هه یه. تازه ئه ی
ژیر جله کانیه وه چی، جلی هه موان؟ ده ی جا، حه قیان هه یه. منیش
حه قم هه یه ری نه ده م که سیک بزانیته، که سیک ببینیته. نه ک ئه وه
که بترسم. کار له م قسانه گوزه راه. ئیستا ئیتر هیج که سیک به
زه لامیکی گوره نالیت: ((شه ش قامک!)) شایه دیش بیلین، هه ره
وه ک ئه و غه ریبه بچکوله یه به و ناوچاوانه ته خت و لیوه بچوک و بی

ئەندازە سۈرۈنەپتەن بى ئۇيەن كە قسەيەك بکات گوتى .
پاشان... واتە ھەر ئەم چەند مانگەي پېشوو بوو كە دېسان لام وابوو .
لەوان نېيە، ئەم دانەيان ئېتر غەرببە نېيە . لە پېشېشدا ھەر نەبوو .
ئېستا ھەر... ئەوئەي پاستى بېت ھەندېك جار بېت وايە كە دېوتە،
چەندىن جار، بەلام ھەر جارېك كە وەئاگا دېت نايەتەوئە يادت كە
چۆن بوو . كاتېكېش دېسان چاۋ لېك دەنېتەوئە و دەتەوئە وەبېرت
بېتەوئە دەبېنى كە ھېچ كام لەوانە نېيە، ئەمانەش، ئەم ئېنسانە
موو خورمايىانە، ئەم پېستە كە لە ژېر توئېژېك كرىم و گەرد و
چى و چىدا شاردراروئەتەوئە، غەرببەن . مېش كاتېك بېنېم زانېم كە
ئاشنايە . قژەكانى پەش بوون . چاۋەكانى لاوام بوو پەش . نەبوون .
مەپى بوون، خالېكى پەش كە بە دېمەنى مژۆلە درېژەكانىەوئە
وئەئە مېنا - ھەرۋەك ئەم خەتەنەي كە بە دەورى جەغزى پۆژدا
دەكېش - خەت خەتە دەكرد . ئېستاكەش ئېتر لەناو قورستېن
خەونەكانمدا ھەيە، تەنبا ئەو بەو چالانەي خوار گۇناكانىەوئە و
چەناگەيەكى بچوك و ئەو لېوانەي كە ھەرسات نېگەرانىت نەكا
دەستبەن بە گرىان .

ناوېشى... نا، بۇ گوتن نايېت .

ھەرۋەك ئەم كوتەگۇشتەي پەناي قامكەچكۆلەي قاچى چەپم كە
ئامادە نېم غەرببەيەك بېبېنېت .

من پېم وايە عشق بە ھەستى لېك جياكردنەوئەي جياوازي نېوان
دەنگەكانەوئە دەست پېدەكات، واتە كاتېك كە دەكرېت چاۋەستراو
تەنانەت بە كۆلانە نامۇكانېشدا بېرۇيت، بى ئۇيەن كە پېويست بکات
دەستە بچوك و ساردەكەي لەناو دەست بگرىت .

دەيگوت: لېم پوونە كە تۇ ھەموو شتېكت بە من نەگوتوئە .

دەمگوت: باۋەر كە شتېكى ئەوتۇ نەبوو .

دهيگوت: كچه هاوړئ؟

دهمگوت: نا .

دهيگوت: هر نابيت . تو كه نه ناحهزيت و نه نازانم ... بارودوخيشت كه خراب نيبه .

دهمگوت: شهرمن بووم .

دهيگوت: ئه مې ده زانم . به لام كاتيک كه نارھق ده خويته وه ، وهك ئه و شه وه ، چي ؟ هر ئه و شه وه ي ده گوت . به پياده ده هاتينه وه . له ناو كولا نه باخي كدا بوو . شايد ئه وه نده هه وا فينك بوو ، يان ئه وه نده گه لا له ژير قاچماندا بوو يان نازانم ته نكه خه ميكيش له ناو هه وادا بوو كه نه ده كرا ئينسان نه يليت ، نه ليت كه ئيستا ته واوي په نجره رپوشنه كاني ، ته نانه ت ئه گه ريش داخرابن ، خوش ده وږين .
دهيگوت: بلئ كه خوشم ده وږي .

دهمگوت: هر حه تمن ده بږ بگوتري ، مه گه ر هه ست ناكه يت ؟

نازانم بو تا ئينسان نه يليت باوهر ناكه ن ، دروست هر وهك ئه و كوروكه كز و كه نه فته ي كه قاچي شكابوو . گوتم : سه ير كه .
گوتی: ئه مه كه شتيك نيبه .

دوو قامكه كانم خستبوونه ژيري ه وه . بيني ، لي م پوونه . به لام گوتی :
ده ي جا ؟

گوتم : ئاخر سه ير كه من شه ش قامكيم .

ئهم دانه ئيتر غريب نه بوو . به لام شايد ده ترسام بيليم ، بيليم و ته واو بييت . هر له بهر ئه مه ش گوتی : تو هه موو شتيكت به من نه گوتوه .

راستي ده كرد . مه سه له ته نيا قامكه چكوله ي قاچي چه پي من نيبه . لام وايه هه ميشه ، له هه موو شوينيك شتيك هه يه كه به دره وه نيبه ، بو وينه له پشت دره خته كانه وه - ئيستا ئه گه ر شه ویش نه بږ ،

با نه بیټ دوی شتیک هر ههیه، یان ئیستاکه و له پشت ئه پهرده دادرآوانه ی په نجره داخراوه که ی من. تازه له ناو کوموډیکي داخراودا چی؟ شاید هر له بهر ئه م هویانه نه مده توانی بلیم خو شم دهوئیت.

کاتیک ده کریت دانیشتیت و بیر له ته واوی ئه م شتانه بکه یته وه، له ته واوی ئه و شتانه ی که له تاریکیدا، له ژیر سیبه ردا ماونه ته وه، یان بو وینه له ته واوی ده رگا داخراوه کان و کونجه تاریکه کانی دا لانه قه دیمیه کاندای که بونی نمیشیان لی هه لده ستیت، ئیتر ناکریت به که سیک بلیت، یان ته نانه ت به چاکترین کچی دنیا که خو شم دهوئیت. ئیستا ئه گهر خالیکی ره شی بچکویش به پشت نه رمانی گوئی راستیه وه بیت، با بیټ.

دهیگوت: بو ته له فونت نه کرد؟

دهمگوت: کارم هه بوو.

دهیگوت: چ کاریک؟ تو که هه مووی هر ده چیه ناو ئه و ژوره ته وه و نازانم... ئه مهش بوو به کار؟ تازه مه گهر تو له ته نیایی ناترسیت؟

نا، هه مووشی هر ئاواهی نه بوو. هر ئه وه بهس بوو ئاره قیک بخومه وه و بکه ومه ری. نهک ئه وه که پیټ و ابیت کاتیک سه رخو شم ده چم و ئه و کونجه تاریکه ده پشکنم تا کو ببینم که لی نییه، هر ته نیا شتیکی بی بایه خ، بو وینه به ردوچکه یهک، له بازنه ی نووری چرای سهر کو لانه که به دهر مابیته وه.

من ته نیا هر دهر وانم و شتانییک بو خو م دروست ده که م، هر چی دل م پی خو ش بیت. ئاخر لام وایه هر شتیک حه تمن زیاد یان که م شتیکی تری هه یه که گرینگره له هه مان شت، سه رنج راکیشتره له و شته، که ئه گهر ببینریت، ئه گهر هه موو بتوان ببینن ئیتر ناکریت

بَلِّي زيادهيه . كاتيكيش به شِيك له هه مان هاته ئەژمار، به شِيك له پيڤهاته ي ئەو شته، ئەوكات ئيتر شتيكي رپوته، له ژير شوقى هه تاودا. وهك ژوورِيك كه ته نيا چوار ديوارى ههيه و بنميچِيك، نه تاقچهيهك، نه رپهفهيك، واته ته نياترين و خه م ئەنگيزتريين ژوورِيك كه دهكريت بيري لئ بكه يته وه . من ئەگه ر مه زهه بي بوايه م بيگومان نويزخانه يه كي بجوكم بو خوم دروست ده كرد، هه ر وهك ئەو نويزخانه بجوكانه ي دهوله مهنده كان: ده رگايه كي نه خشيندراو و په ردهيه كي گولكاري هه لواسراو به ژوورِيكي بجوكه وه به خوي و گومبه زيكي چكوله و ميحراييكي گه چبري كراوه وه . هه ر له بهر ئەم شتانه بوو كه جاپز ده بووم . به لام من ده مزاني ئەگه ر پئ بزانييت، ئەگه ر بيبينييت كو تايم ديت .

ئەويش هه لبهت تاوانيكي نه بوو . ئيمه هه موو هه ر به م شيوهين . كاتيک شتيكمان بو رپوشن بووه، له ژير شوقى هه تاودا بينيمان كو تايمي ديت . ئەگه ريش خو شمان بويت له رپوي به زه ييه وهيه . من ئەو سوزانيه ي كه گوره ويه رپه شه كه ي قاچي چه پي تا سه ر قولاپه ي داكي شابوو له ته واوي ژنه كاني دنيا م زورتر گه ره ك بوو، مه به ستم هه ر ئەو كاتهيه . كه له ودا (مه به ستم كچه تيوهيه) شتانيك هه بوو كه په يم پئ نه ده برد، نه ده هاته ناو ده ستمه وه، به لام ده مزاني كه له ناويدايه . هه ر له بهر ئەمه ش پيشنياري ژياني هاوبه شم پيدا . ده يگوت: په له مه كه . ئيمه ده بي يه كتر باشتر بناسين .

ئيتير منيش يادي ((ئوه)) ده كه وتمه وه و ده مزاني كه ناكريت . هه لبهت نه مه ده ويست دروي له گه لدا بكه م، يان شتيكي لئ بشارمه وه . به لام شتانيك هه ن كه ته نيا هي خودي ئينسانن . په يوه نديدار به خو ته وه . ئيستا واي دانينن كه جوانترين و چا كترين كچي دنيا له لاي ئينسانه وه دانيشتيبت و توش بتواني چه ند تال له قره كاني له ده وري

قامکته وه بئالئینی و یان باسکه سپی و لاوازه کانی ماچ بکهیت . به لام کئی ده توانییت به لئین بدات که ئیتر ته نانهت یه که ده قیفه ش پیش نایهت که تو نه زانی به دهسته کانت چی بکهیت؟ تازه کاتیک سال چوار وهرزه و له پاییزیدا حه تمه ن گه لاکان ده وهرن و هه ندیک جاریش ئه وه نده سه رماته، یان ئاسمان ئه وه نده هه وروه لایه که ... تیده گهیت ئیتر، هه رته نیا ئه وه به سه که ئینسان دهستی دریژ بکات و به سه رنوکی قامکه گه وره و قامکه شایه تمانه ی دهستی چه پی یا راستی هه ست به وه بکات که له وئییه، شتیک که هی خودی ئینسانه و کهس خه به ری لی نییه، ئه گه ر بته ویت و گه مژهبیی نه کهیت هه میسه بو تو و له گه ل تودا ده مینیتته وه . هه ر له بهر ئه مه ش کاتیک که سیک بلئ: ((من زور ته نیام))، یان ((خه مگینم)). بیر له ژوریک ده که مه وه که ته نیا چوار دیواری هه یه و بنمیچیک .

ده ی، چ کاریک ده کری؟ ئه گه ر نه بوایه ئه ویش ئه وه نده سوور و بچوک من حه تمه ن کایه م به قزه کانی سه ر ناوچاوانیان ده کرد . کچه تیوه نه یده گوت ته نیام، یان ... گوتم که پیشنیاری ژیانی هاوبه شم پیدایه . ده یگوت: نابئ په له بکهیت .

به یانی، زووتر له من وه ئاگا هاتبوو . له په نای ته خته که وه دانیشتبوو، له سه ر زهوی و سهیری قاچه کانی ده کرد . و ابزانم به هوی ئه و دوو قامکه سارده ی ئه وه وه که ویم که وتبوون خه بهرم ببوه . گوتی: ئه مه ئیتر چییه؟

گوتم: چی؟

ئه وسا قامکه کانی قاچی چه پم کۆکردنه وه، ته نیا کۆم کردنه وه به جوړیک که له بییری بچیتته وه که چاوی پئی که وتوه . ته نانهت نه مویست قاچی چه پم که میک لار بکه مه وه یان له نه رمایی و به چالدا چوونی دۆشه که که که لک وه رگرم . دیتبووی . هه ر له بهر ئه مه

كۆتايى ھات. من بۇ ئەو كۆتايىم ھات. لەگەل ئەو ھەشدا كە ئەو نىگايەم لە تەواۋى خەۋنەكاندا دىبوو لەرز گرتىمى و زانىم كە خۆشم دەۋىت.

تى نەدەگە ىشت، يان نەيئە ۋىست تىبگات. ئىنسانەكان بۇ ئەو ھەمان شىۋەى ھەمىشەىى ئەو ۋىنانەيان ھەيە كە لەناو فەرھەنگەكاندا و لە پەناى ناۋى ئىنساندا كىشراۋنەۋە. سەر، مل، سىنگ و قاچ، دوو قاچ. قاچى چەپ پىنچ قامكى ھەن.

گوتم: بىروانە گيانەكەم تۆ دەتوانى بلىيى بۆچى خۆشيت لە ھەور دىت؟

گوتى: دەى جا، لەبەر ئەۋەى كە جوانە، بۇ ۋىنە بەردەوام پىوالەتى دەگۆرپىت.

گوتم: نەيگرت، دەقىق نىيە.

دلىشم ھەزى دەكرد بمتوانىيايە بلىم: لەبەر ئەۋەى كە قامكى شەشەمى ھەيە.

دەيگوت: ئەى بۇ بىدەنگ بوويت؟

دەمگوت: لەبەر ئەۋەى كە شتىكى زيادى ھەيە. شتىك كە ئەگەرىش لات وايىت ھەر ئىستاكە كۆتايى دىت، شىۋەى ئاخىرى ھەر ئەمەيە، تىدەگەيت كە وا نىيە، يان ھەر ئىستاكەيە كە پىوالەتى دەگۆرپىت. دەيگوت: من كە گوتم.

دەمگوت: دەزانم. بەلام من كە گوتم دەقىق نىيە. بىروانە، بۇ ۋىنە تۆ، ئەگەر ھەموو شتەكانت ھەر ئەو شەۋەى يەكەم بۇ من پۆشن بىۋايەتەۋە ئىتر سەرنجراكىش نەدەبوويت.

دەيگوت: واتە، ئەمە، ئەمە ھەر ئەو...

بە تەشەرۋە باسى ئەۋەى دەكرد. تىنەدەگە ىشت. كە من پىم وايە لە نىگار كىشانىشدا ھەيە، لە چىرۆكىشدا ھەيە، لە ھەموو شتىكدا.

ئىنسانەكان، ھەندىكىيان، ئەو شتەيان شايدە لە ژىر پىستىشيانەو ھەبىت، ھەر دەبىت ھەشيان بىت .

تېكىمان دا. دەترسا. شايدەدېش ھەقى بوو. دەىگوت: مندالەكانمان چى؟ دەبىت ھەتمەن نەشتەرگەرى بكەيت. شتىكى ئەوتۆ نىيە . مندالەكان، ھەمووى ھەر مندالەكان. ئەى من چى؟ ئىوارانى من چى؟ ھەموو ئەو ئىوارە دلگىرانەى كە دەللى تارىكى نەك ھەموو زەوى، بەلكو ھەموو پانتايى ئىنسان دەتەنئتەو؟ لە رۆشنايدا ھەموو شتىك خودى ئەو شتەيە، جيا لە شتەكانى تر. بەلام كاتىك تارىك بىت، يان بۆ وئىنە سىبەر بىت، ئىتر ھەر شتىك خودى ئەو شتە نىيە، روالەتى تاپۆكان ون و تەنانەت بى بايەخ دەبن.

بە دوو قامكى گەرە و شايدەتمانە دەىگرت، وەكو كاتىك كە كلكى مشكىكى تۆپاو دەگرين تاكو فرىي بدەين .

ئىستاكە من خۆشچالم. بەلام دلەخورپەى من ئەوھىە كە تەنيا يەكىك دەزانىت، يەكىك كە دەزانىت من قامكىكى زيادەم ھەيە، يەكىك ھەيە كە منى پووتى پووت بىنيوہ. كە ئەمەش زۆر خەم ئەنگىزە .

لهودپو شووڼه ناسکه گانی ته پمانه وه
هوشه نک کولشیری

له پليكانه كانه وه سهر كه وتم ديم كه له په نای مه باله كه دا، به ره ودهم
پاكشاوه . گوتم:

ئو له كوښيه؟

ئوسا ژنه كه م ديت كه خوځي له ناو چارشيوه كه يه وه پيچاوه و له
سووچي ژوره كه دا كز داماوه .

قاچه كانی له دواوه هه لينا و دهستی به پيش دهم و چاويه وه گرت،
چوومه پيشتره وه . نيوبوتله ئاره قه كه م له په نای دانا . بابوله كان
هه روا به دهستمه وه بوون .

گوتم:

- چ سندانينكته، ها؟

گوڤاره كه ی ليك كړدبووه و دهستی گرتبوو به پيش دهميه وه .
وينه كه، ژنيكي پروتی قزبور بوو كه له پشت ته يمانه وه وه ستابوو .
له ئه ندامی ژنه كه ته نیا سه ری و مه مكیكي و دهست و پانیكي
به دهره وه بوون . باقی ئه ندامی ته نیا تارماییه کی جوان و لیل و

ناديار بوو له وديو شوولہ ناسکه کانی ته يمانه که وه . نه پراندم :
 - ديسان له کول ناکه وپته وه . ئاخر کي گوتي ديسان بچييه وه گيان
 ئەم وپنهيه، کاتيک که يه کيکي زهق و زيندوو له وپيه ...؟
 که راپه پي و خوي گه يانده مه باله که و پشايه وه . سه يري ژنه که م
 کرد و سه يري چاوه رهش و راماوه کانی و سه يري فوگله کانی قزي
 که پزابوونه سهر ناوچاوانه سپي و تهخته که ي و پاشانيش سه يري
 ئەم که ئيستاش ههر ده پشايه وه . تاوم دا سهرشانی :

- چه ندهت ئارهق خواردوتوه، ها؟

ههر ته نيا فريا که وت که بلئ: نا، کاکه ...

ديسان هيئنجي دا . به لام هيچي نه هيئنايه وه . دهسته کانی به
 ديواره که وه گرتن . سه يري دانه وانده ناو مه باله که . قره خاوه کانی
 ناوچاوانيان داپوشيبوو .

- که واپي هي چييه، ها؟

به دست ئامازه ي به ژنه که کرد که ههر له و سووچه دا هه لکورما بوو
 و به سه رنجه وه ده يرواني و ديسان به سه ر مه باله که دا دانه وي .
 کراسي ژنه که له سه ر تهخته که که وتبوو و ته نيا چاوه کانی ژنه که ش
 به دهره وه بوون .

- ده مي ...

گوتم: بوني ليديت، ها؟ ده ي جا بنيشتيکم ده دايه .

نه پراندي: نا، ته نيا ههر ئەوه نييه، ده مي خواره . جوړه يه که . ته نانه ت
 ئەو کاته ي که پيکه نيني شي نايه سي ددانی به دهره وه ن .

سه يري ژنه که م نه کرد . ده مزانی که ئيستاش هه روا، به و چاوه رهش
 و راماوانه ي، سه يرمان ده کات . سه يري کردم . روخساري سوور و
 کوپانه ي سوور هه لگه رابوو . قره کانی ته نانه ت سهر چاوه کانيشي
 داپوشيبوو . ليوه سووره کانی ده لهرزين . گوتم:

- ئاخر خۆت دۆزیتەو، خۆت گوتت خۆشیم له چاوهکانی هاتوو.
- من چوزانم که له ژیر ئەو چارشێوهو...
- دەی جا سهیری دەمیم نەدەکرد.
- که بهسهر مه‌باله‌که‌دا دانەوی و ئەمجاره‌یان پشایه‌وه، وه‌ها که ته‌واوی ئەندامی وه‌له‌رزین که‌وت. سه‌ریم له‌به‌ر شێره‌که‌دا پراگرت و قژه‌کانیم به‌ر ئاوه‌که‌دا. هه‌روا که سه‌ری له‌به‌ر ئاوه‌که‌دا بوو، به‌ هیواشی گوتی:
- پووتم کرده‌وه.
- هه‌ر وه‌ک وێنه‌که‌، ها؟
- سه‌ری هه‌لێنا. پوخساری پتر سوور هه‌لگه‌پرابوو. لیوه‌کانی ئیستاش هه‌ر ده‌له‌رزین:
- ئەوی ده‌تویست چی لییکه‌م؟ ئەگه‌ر نه‌شیت سه‌یری ده‌م و چاوی بکه‌یت، که‌ه‌وایی سه‌یری چی بکه‌یت، ها؟
- ده‌ی؟
- ئاماژە‌ی به‌ ژنه‌که‌ کرد:
- برۆ سه‌یریکه‌، له‌ ژیر ئەو چارشێوه‌ نه‌فره‌تییه‌دا ئیستاش هه‌ر له‌شی پووته‌. ئەوسا سه‌یری ژنه‌که‌م کرد، هه‌روا کپ دانیشتبوو و هه‌روه‌ک ئەو کاته‌ی که له‌ ژیر سیبه‌ری داره‌کانی په‌نای شه‌قامه‌که‌ وه‌ستابوو ته‌نیا هه‌ر چاوه‌ په‌شه‌کانی به‌ده‌روه‌ه‌ بوون.
- ده‌ستیم گرت. ساردوسپ بوو. ئیستاش هه‌ر ده‌له‌رزى.
- تا پیاڵه‌یه‌ک نه‌خۆیته‌وه‌، ناتوانی.
- نا، من به‌لایدا نایه‌م.
- تۆ به‌لایدا نایه‌ی، ئە‌ل‌کۆلی؟
- گوتی: مه‌به‌ستم ئاره‌قه‌که‌ نه‌بوو.
- ده‌ستیم پاکیشا و له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا دامنیشان‌د. سه‌ری

بوئله كه م به چه قو هه لپچرى. سى پيالە م پر كردن. به ژنە م
گوت:

- دەخۆيته وه؟

گوتى: لاله.

ئەوجار پيالە ئاره قه كهى هه لدا. دەستى ژنە كه تا هه نيشكى له ژير
چارشيوه كه يه وه هاته دەر. سى بوو. پيالە ئاره قه كهى وه رگرت و
برديه ژير چارشيوه كه يه وه و خوارديه وه، هەر له و ژيره شدا دەمى
پاك كرده وه. ديسان پيالە كهى راگرت. ته نيا هەر په نجهى دەستى
به دەر وه بوو. به ژنە م گوت:

- تىكه م؟

گوتى: مه گەر نه مگوت لاله؟

هەر سى پيالە كه م پر كردنه وه و بابۆله كانم هينانه دهرى. دانه دانه
هه لمانگرتن. ژنە هەر له ژير ئەو چارشيوه دا بابۆله كهى ده خوارد و
به و چاوه ره شانەى سه يرى ده كردين.

ديسان هه ستا و چووه سەر مه باله كه و دەستى پيكرده وه. گوتم:

- زگت خالى بوو.

گوتى: تكات ليدە كه م به پيى بکه با بروات، تكات ليدە كه م.

گوتم: تو مه يکه، که س ناچارى نه کردوى.

ئەوجار گوڤاره كه م بو فرى دا. گوتى:

- تكات ليدە كه م پاره كهى بده يه با بروات. له گيرفانى پانتۆله كهى

من دهرى بيته. ئەوسا شيره كهى كرده وه. ژنە هه ستا سه رپى، چوو

بو لای ته خته كه. كراسه كهى هه لگرت. ته نيا په نجهى دەستيم دى.

پشتى له ئيمه كرد. له ژير چارشيوه كه وه كه هه ليكى شابوو دوو

قاچى سى و ئيسكن به دەر وه بوون. ژور سى ده هاتنه به رچاو.

به ژنە م گوت:

- پٽوٽ ناکات برڙي. ٺه و نایکات، که یفی خویه تی. گوتی تکات لئده که م پاره که ی بده یه با پروات. ژنه که هه لگه پراوه. ته نیا چاوه کانی به دهره وه بوون. دیسان گوتی: هه موو گیانی گول و پیسه، هه موو گیانی، شوینکی ساغ به له شییه وه نییه، باوه رکه. ٺه وسا خوی چوهه گیان گیرفانه کای و چه ند گه لایه کی ده تمه نی دهره ینا و بو ژنه ی راگرت. ژنه دوو گه لا له پاره کانی وه رگرت و پئی که وت. له پلیکانه کان که دهره یشته خوار ده نگی قاجیم نه بیست. دهرگا که که پٽوه درا گوڦاره که ی هه لدا یه وه و وینه که ی دوزیه وه. ملوانکه ی ژنه که له گوچکه ماسی بوو. گوتی:

- تیکه!

دوو پیاله م پر کرد و دیسان سه یری تارمایی ٺه ندامی ژنه که م کرد که له و دیو شوول ه ناسکه کانی ته یمانه که وه دیار بوو. گوتی:

- جوانه، نا؟

- پیکه وه گوتمان: به سلامه تی!

گنۆنمى ئالۆز

بههرام سادقى

شتیگی ناریار ههیه وهکو دهست، که نابینم
بهلام ههستی پیدهکه م و ئگای دهکه م.
پالم پیوه ده نیت بو ئه ملاو ئه ولا...

ئه ها! که میک سهرتان هه لئین. بروکانتان لیک بترازینن. پیبکه نن.
چاوتان به کامیراکه وه بیته. تا سی ده ژمیرم. هۆستان بی نه جو لئین
ئه گه رنا وینه که تان جوان ده رنا چیت. ئاماده! یهک، دوو، سی...

دوو شهو دواتر، له پلیکانه کانی ستۆدیۆکه سهرده که وت تا کو
وینه کانی وه ربگریته وه. ئه و قه بزهی که وینه گره که پیی دابوو،
له ناو ده ستیدا ده یگوشی. وه بیری هاته وه که دوو شهو پیشتر،
وینه گره که لئی پرسى بوو:

- ناوی جه نابتان؟

شەش له چواری ساده؟ کارت پۆستالی چی؟

- ئەویش وەلامی دابۆوہ .
- دانەییەکیان ... وەک نموونە .
- دووسبەیی شەو ئامادەن ... کاتژمێر هەشت .
- پێش کردنەوہی دەرگاگە، چاوی بە سەعاتەکە کەوت کە لە هەشت لای دابوو . لەبەر خۆیەوہ گوتی :
- ئیتر ئیستا حەتمەن ئامادەن .
- شاگردی وینەگرەکە لە پشت میزەکەوہ دانیشتیوو، لەبەری هەستا و ئەویش لە دواى ئەوہی کە وەلامی سلاوہکەى دایەوہ، لەسەر سەندەلییەک دانیشت . وەک نەناسیاویک سەیریکی شاگردەکەى کرد :
- دەلیی بو خۆیان تەشریفیان نییە ؟
- بۆچی ... بۆچی ... ئیستا کە لێرە بوون .
- ئەم قەبزە ...
- قەبزەکەى دەرھینا، لە گیرفانى و، داینايە سەر میزەکە . شاگردی وینەگرەکە هەلیگرت و خویندییەوہ و بە پێزەوہ سەریکی لەقاند :
- بەلی قوربان، هی ئەمشەوہ ... بەلام دەبیت پراوەستن خۆی بیئەوہ .
- دەیویست وەلام بداتەوہ : ((کاروبارمان هەیە))، تەنیا گوتی :
- ((کاروبار...)) و لە سەندەلییەکەدا جیگیر بوو . شاگردەکە تیدەگەیشت کە ئەو کاروباری ویل کردووہ تاکو بیت و وینەکانی وەرگریئەوہ و ئیستا کەش کە وینەگرەکە لەوی نییە، ناپەحەت بووہ بەلام چی لە دەست دەهات ؟ وای بە چاکتر زانی کە خۆی بە شتیکیەوہ خەریک بکات . دەستی دایە هەلدانەوہی ئالبۆمیک ... ئەو دیسان پرسى :
- نایەت ؟

- بۆچی نایهت؟ هەر ئیستا که ...
ئەویش ملی له سهیرکردنی وینهکانی سهردیواره که نا ...

له دواى چارهکێک، وینهگره که هاته وه. له پێوه دهستی پێکرد:
- به خێر هاتن، قوربان.
به شاگردده که شی:
- زۆر له میژده ئاغا ته شریفیان لێرهیه؟
ديسان پوو به ئەو: ئیستا که دهیاندهمه خزمهتتان.
ئەو له سهرد سهنده لیبه که ههستا و هاته پێش میژده که وه؛ هەر دوو
دهستی گرت به لیواری میژده که وه. وینهگره که له ناو کارگه که یه وه،
وینهکانی هی نایه دهره وه:
- بزائم، ئەمه یه؟ به لێ، خۆیه تی.
ئەویش دهستی پاداشت و وینهکانی وهرگرت. که میک سهیری کردن
و پاشان:
- ئەمانه نین. به هه له چوون.
چۆن؟ فهرموتان ...
- به هه له چوون. من سمیلم نییه، ئەم وینانه به سمیله وهن ... جگه
له وهش من کلاو له سهرد ناکه م.
وینهگره که به خیرایی وینهکانی وهرگرت وه و به سهرنجه وه لیبان
ورد بۆوه و پاشان سهرنجی دایه ئەو:
- سهیره ... به لام زۆر له ئیوه دهچن.
- له من دهچن؟ ئەوه ی که له من بچن، چیتان عهرز بکه م ... من
ئیترا له مه ناگه م.
وینهگره که که میک ئەملاو ئەولای کرد- شاگردده که شی ماوه یه که له وه

پیش چووبووہ دەرہوہ (چونکہ نەیدەزانی چی بکات، وای بە باشتەر زانیبوو بچیتە دەرہوہ). چووہ ناو کارگەکە و کۆمەلێک وینە ی تری هینا و لەسەر میزەکە بلای کوردنەوہ. لە هەمان کاتدا کە لە ناویاندا دەگەرا، دەیورتاند:

- کە ئەمانە نین.

وینە ی کچیک بوو.

- ئەمەش نییە.

هی ژنیکی بوو.

- ئەمەش نا.

هی مندالیک بوو.

- ئەمە؟

سەیری وینەکە و ئەوی کرد:

ئەمە زۆر لە تۆ دەچیت. کلاویشی بە سەرەوہ نییە... بەلام بە سمیلەوہیە.

ئەویش سەری هینایە پیشەوہ:

- بزانی... کلاوی بەسەرەوہ نییە...

دریژەشی پێدا:

- ئاخر (ئەمە زۆر لە تۆ دەچیت) یانی چی؟ من چۆن بزانی کە هی

خۆمە؟ من کە دەم و چاوی خۆم نابینم، لە بیرم نییە چۆنکایەتین.

مەگەر ئیوہ پەسم و یاسایەکتان نییە بۆئەوہی وینەکان تیکەل

نەبن؟ ژمارەیان لێنادەن؟

- بۆچی... ژمارەیان لێدەدەین، پەسم و یاساشمان هەیه. بەلام وە ی

لە دەست پیاوی ناشارەزا! ئەم شاگردە هەمووی لیک داو. تیکەل

و پیکەلی کردوون. بۆ وینە سەیرکەن، سی دەست وینە ی لێیە کە

هەموویان ژمارە ی قەبزەکە ی ئیوہیانی پێوہیە... بەم ئاخری عومرە

هاتین شاگردمان گرت! ده لئی له کئویه وه هاتووه ... هیچ شتیک
تیناگات ...

- ئاخریه که ی چاره ی ئیمه چیه؟ تا که ی ده بیت لیره بوستین
کاکی وینه گر؟

کابرای وینه گر دیسان وینه کانی ئەمدیواو ئەودیو ده کرد .
- ئەمه ش نییه .

وینه ی شوینیکی میژوویی بوو .

- ئەها ... خۆیه تی .

ئەویش وینه که ی رفاند:

- چۆن خۆیه تی؟ هیچ شتیک ی له من ناچیت . من که ی کۆته که م
به مشیوه یه بوو؟

وینه گر که دانیشت . به بی وازی وه لامی دایه وه :

- ئیتر په یوه ندیبه کی به ئیمه وه نییه . شاید پیژیکه جلاکانتان به م
جۆره بوو بیت، ئەمپۆ گۆر بییتن!

- مه حاله .

وینه گر که دیسان هه ستایه سه ر پئ . شانە کانی بو هه لته کاندن:

- ئیتر لیره هیچ وینه یه کمان نییه . دانه یه ک له مانه یه

ئەو ددانی له چیره وه ده بردن . کاتیک بریک هاته وه سه رخۆ،
گوتی:

- ئەمانه وینه ی من نین . شه ش دانه وینه ی شه ش له چوار
له گه ل دانه یه ک کارت پۆستالی، پاره که ت وەرگرتووه ده بیت
بیانده یته وه ...

وینه گر که سی ده ست وینه ی خسته به رده می .

- بو ئیوه، قوربان . پیشکه شه . تووره بوونی ناویت . به خوا من
تیناگه م . هر سیکیان وه ک جه نابت ده چن . وینه ی جه نابتن .

یہ کیک بہ سمیل و کلاوہوہ، یہ کیک بہ سمیلہوہ و بہ بی کلاو و
یہ کیکیش، ہم بی سمیل و ہم بی کلاو. ہر کامیانتان پی خوشہ
ہہ لیگرن...

- پی خوش بیت؟ مہگر بہ پی خوش بوونہ؟ کاکہ بہ پیز! کاکہ
وینہگر! یاخود تیکچوویت یان ئوہی کہ بہ من رادہ بویری. تو مہگر
کاسب نیت، مشتہریت نہ بووہ، ناتہ ویت ئیش و ژیانت بہریتہ سہر؟
لہ کوپی دنیا کاتیک کہ سیک دہچیت بو وەرگرتنہوہی وینہکانی،
سئ جور وینہ دہخہنہ بہردہمی، گالتہی پیدہکەن، دہلین ہەر
سئ جورہکہ وینہی جہنابتہ، ہەر کامیانت ویست ہہ لیگرہ؟ پیری
کہ وینہم دہگرت مہگر کویر بوویت؟ نہ سمیلہم ہہ بوو، نہ کلاوم
بہ سہرہوہ بوو، نہ کۆتہکہم بہ مشیوہیہ بوو.

وینہگرہکہ کہ وتبووہ تہنگانہ. ہہندیک دہستاودہستی کرد و ہہولی
دا خوی راگریت. بہ پیز و حورمہتہوہ وہ لامی داوہ:

- ئەمانہ ہہ مووی بہجئ، ہہ موو قسہی حیسابی، منیش قبولمہ.
بہ خوا خہتای ئەم شاگردہ گیژ و نہفامہی منہ کہ ئەمانہی
ہہ لپشتوون و ژمارہکانی لیک داون، ئەگەرنا ہەر سہرہتا بی پراوہستان
پیشکەشتانم دہکرد، ئەم ہہ موو ہات و ہاوارہشی نہدہویست. بہ لام
من ئەوہم پی سہیرہ کہ چۆنہ ئەم سئ وینہیہ ہہ موویان لہ ئیوہ
دہچن. دروست دہلپی ہەر بو خۆتانن. ئیستا کہ نازانم ہی ئیوہن
یان ہی کہ سیکی تری وەکو ئیوہ... نازانم وینہی ئەسلی ئیوہ چی
لیہاتوہ... ئاخر چۆن ئیوہ شیوہی خۆتان لیک ناکہنہوہ:

- مہگر ئیوہ لیکی دہکەنہوہ تا ئیمہ لیکی بکہینہوہ؟

- بو لیکی ناکہمہوہ؟ ئیستا وینہیہکی خۆم نیشان بدەن، ہی ہەر
کاتیک بیت، ہەر زوو دہیلیم کہ ہی منہ یان نا. پی سہیرہ...

- بیت سہیرہ؟ مہگر بریارہ ہہ موو خہلکی دنیا وینہکانیان لیک

بکه نه وه؟ ئیستا تو وینه گری، ئیشت ئه مه یه . کام مریشکه هیلکه ی خوی لیک ده کاته وه؟ سه یر که چۆن خه لک فریو ده دن... کام مریشکه هیلکه ی خوی لیک ده کاته وه؟ سه یر که چۆن خه لک فریو ده دن... سئ چوار پوژ چاوه پوانیان ده کهن، له کار و ژیانیان هه لده پچرن، دوا ییش به مجوره وه لامیان ده دنه وه... وینه گره که نزیک بوو ده ست بکاته گریان. ئاوینه یه کی له گیرفانی ده رهیتنا و دایه ده ست ئه و:

- ئیتر ئه مه کاریکی ئاسانه، سه یر که! سه یر که له وینه کان ده چیت یان نا؟

ئه ویش ئاوینه که ی وه رگرت و سه یری کرد. پاشان له هه مان کاتدا که ئاوینه که ی به ده سته وه بوو، له سه ر سه نده لیه ک دانیشت. له ژیر لیوه وه به تووره ییه وه ده ییولاند.

پاشان له پرتاو ئاوینه که ی دایه ده ست وینه گره که و سه یری خسته ناو هه ر دوو ده ستی و رایگوشی. وینه گره که له سه رخو پرسی: دیت؟

ئه وه ستایه سه ر پئ. دیسان چوه پئیش میزه که وینه کانی هه لگرت و سه یری کردن و دانیه وه ده ست وینه گره که گوتی:

- ئه گه ر دانیشی خاوه نی ئه م وینانه هه موویان دین. خراب نییه هاوشیوه کانی خۆت بناسی.

ئه و رویشت بو لای ده رگا که:

- هه مووی فروقیلّه. ئه مانه هیچکام وینه ی من نین. مه علوم نییه وینه ی راسته قینه ی من چی لیها توه. پئ ده چیت وینه ی منت نه گرتبئ. قور به سه رتان بو وینه گرتنتان.

کاتی که ئه و رویشته ده ره وه، وینه گره که وه ک شیتان که وته هه لخولان به چواردهوری ژوره که دا.

- خوايه، خهريكه شيت ده بم، چونه خوي نه ناسيه وه؟ چونه ئه م
ويتانه هه موويان له و ده چوون؟ خهريكه ... خوم له په نجه ره كه وه
هه لده مه خوار.

شاگرده كه ي وه ژوور كه وت:

- كابرا ويتنه كانى وه گرته وه؟ ديم ده چووه ناو ستوديو كه ي
ئه و بهرمان.

درد ونگ
به هرام سادقی

دەچیت بۆ سینه ما. ئەمەى بە ژنەكەى ھاوسىی كە لە نھۆمى
 دووھەمدا نىشتە جىيە، گوتووھ. ئىستاكە دەبىت لە نۆبەدا بوھستىت.
 كاتىك فىلمەكە كۆتايى ھات كەمىك لە شەقامدا پياسە دەكات.
 ئەمەى ئىتر بە ژنەكەى ھاوسىی نەگوتووھ. بەلام زۆر دەوامەى پى
 نادات. دەبىت بپرواتەوھ مال نانى شەوى دروست بكات. چىشتەكە
 دەخاتە سەر زۆپاكە. ئەى ھاوار! نەكا زۆپاكەى نەكوژاندبىتەوھ.
 وىدەچىت مەترسى ئەوھ ھەبىت كە ئاگر بگرىت. دەرگای ژوورەكەى
 كە داخستووھ؟ وابزانى. ئەرى داىخستووھ، ئەمەش كلىلەكەى. چ
 كارەساتىك! ژوورەكە ئاگر دەگرىت. خوايە، زۆپاكەى كوژاندۆتەوھ
 يان نا؟ كترى ئاوەكەى كە لەسەرى لابرە، لەمەدا گومانى نىيە.
 نايە تاقچەكە، لەمەش دلىنبايە. بەلام خودى زۆپاكە چى؟ دروست
 دلىنبا نىيە كە خامۆشى كردووھ يان نا... چۆنە بگەرپتەوھ سەرىكى
 مالەوھ بدات؟... بگەرپتەوھ؟ ئاخ... نۆبەى گەشىتۆتى. دەرکەوانەكە
 دەلىت: ((ئاغا فەرموون!)) خەلك لە پشت سەرىيەوھ چاوپرپىن.

ئىستاكه بليتهكه ودردهگريٽ تا بزانيٽ دواتر چ دهبيٽ. ئەمەش دوو تەمەن. دانەيەك بليتي نمرە يەك، دانەيەك بليتي نمرە يەك بۆ كاتزمير شەش و نيوي دوانيوەرۆ. ئىستا سەعات چەندەيە؟ شەش و بيست دەقيقە. دە دەقيقەى تر دەست پيٽەكات. تا بروات و بيٽەوہ سەعاتيٽ دەخايەنيٽ. ھەرچى بوو بوو. لە كويوہ ديارە زوپاكة ئاگر دەگريٽ؟ ئەگەريش پۆشن بيٽ ھەرەك خۆى دەسووتيت... جگەلەمە چارەيەك نيبە. شتيٽ ھەر دەبيٽ. جارٽك برواتە ناو. خودا زيادى بكات! چەندە قەرەبالغە. ھۆلى چاوەرۋانى پەر بوو. بۆ دانىشتن كە جى نيبە. دەبيٽ ئەم دە دەقيقە بە پيوہ بوەستيت. ئەھا! بەرنامەكانى داھاتوو دەبينيت. بەرنامەكانى داھاتوو. ئەم دانەيان ديارە فيلمىكى چاگە. ئەكتەرەكانى دەناسيت. سەيرە! خەلاتى ئۆسكاريشى بردۆتەوہ. دەبيٽ ئەم فيلمە ھەتەن بينيت. نووسيويتى لە ھەوتووي داھاتووہ. ھەوتووي... داھاتوو. ئەمپۆ چەند شەممەيە؟ پيرى ھەينى بوو، دوينى شەممە بوو، ئەمپۆ دەبيٽە يەكشەممە. كەوابى ئەم فيلمە پۆزى شەممەى داھاتوو نمايش دەكەن. ئەمپۆ كە ھيچ، پينچ پۆزى تر. ئەگەر تا پارەكەى تەواو بوو چى؟ حيسابى پوولەكانى بكاتەوہ: ئەمە دوو قران، ئەمەش سى تەمەن، دەبيٽە سى و دوو قران، گەلایەكى بيست تەمەنیش لەناو كيڤەكەيدايە. ون نەبوويٽ؟ نا... ئەمەش گەلایەكى بيست تەمەنى، دەبيٽە بيست و سى تەمەن و دوو قران. دوو قرانى كە ھەر ئەمەشەو دەبيٽ بداتە كرئ ماشين بچيٽەوہ بۆ مالىوہ. سى قران دەبى بدات بە نان. دوو قرانيش بۆ جگەرەى قاميش. دەميينتەوہ بيست و دوو تەمەن و نيوي. بيست و پينچ قرانى بۆ ئەم فيلمە كە ھەفتەى داھاتوو بچيٽ (ھەر ئىستا بيخاتە ناو پۆززميرەكەيەوہ كە لە بيري نەچيٽ). ئەمە بيست و پينچ قران. بيست تەمەنى ديكەى

بۆ دەمىنىتەۋە... ھەر چۆنىك بىت دەبىت جورىك بىگوزەرىنىت
كە تا دە پازدە پۇژى تر لىي نەبىت. ئىستا جارىكى تر ناوى ئەم
فىلمە بخوئىتەۋە. ناوى... (چراي شىن)). ئەى ھاوار! باش بوو
بىرم ھاتەۋە. چراي ژوورەكەم نەكوژاندۆتەۋە. ھەتمەن دىن لەودىو
دەرگاگەۋە دەبىنن كە چراكە پۇشنە. ھەر چاۋەپىي ئەمەن. دەلىن
بەرق زۆر دەسوتىنىت. دەىخەنە سەر كرى مالىكە. چ نەترسىيەكەم
كردوۋە چراكەم نەكوژاندۆتەۋە. پەلە مەكە بزەنم. دوىشەۋ بەرقمان.
نەبوو، دەى! كلىلەكەم لىدا كە ھەر كاتىك بەرق ھاتەۋە ئاگادار
بم. پاشان چرا نەوتىيەكەم ھەلكرد. سەعاتىك. سەعات و نىويك
دانىشتم. دواچار ۋەپەز بووم خەتم. ئەمرو بەيانىش كە ھەستام
ھىشتا بەرق نەھاتبۆۋە. دروستە... رىك و پىك! چونكە ھاوسىكەم
كە دەوىست رادوى بگرىت دەىگوت بەرق نىيە. تا لاي نىۋەپۇش
خەبەرىك نەبوو. بەلام دوانىۋەپۇ... كە دەنگى رادوى ھاوسىكە بلىد
ببوو لە بىرت نىيە كە سەىرت كرد بىنىت گلوپى ژوورەكە پۇشنە
و خامۇشت كرد. ئەرى برا، خامۇشم كرد. يەنى ئەۋەندە گەۋجم
كە بە پۇژى پووناك چاوم بەرقەكە لەناو گلوپەكەدا نابىنىت؟ بەلام
زۇپاكە چى... چ باشتر، لىگەپى با پۇشن بىت. تازە كاتىك كە
دەچمەۋە ناو ژوورەكە ۋەك ھەمام گەرمە. ۋەك شتىك فىلمەكە
خەرىكە دەست پى بكات. جارى برۆم. بە دوو سەعات كە ژوورەكە
ئاگر ناگرىت.

ژنە ھاوسىكە دەنگى زەنگى مالىكە دەبىستىت. ھەلدەستىت،
دەچىت دەرگاگە دەكاتەۋە. پىاۋىكى بالابەرز لەودىو دەرگاگەۋە
ۋەستاۋە. چەمەدانىكى بە دەستەۋە گرتوۋە. پالتاۋى لەبەر كردوۋە
ۋەىنەكى پەشىشى لە چاۋدايە. ژنە دەلىت:

- چ فہرمايشتيڪتان هه ٻو؟ ڪا ٻراي ٻالابه رز چه مه دانه ڪه ي داده نيته
 سه ر زه وي. عه ينه ڪه ڪه لاده بات.
 ڪه ميڪ ڪرڻوش ده ڪات و ده ليٽ:
 - بيوورن ئيره ڪولاني... يه. ئه ري؟
 ڙنه ده ليٽ: به ليٽ.
 - ئه م مال هس مالي ڙماره... يه. بزائم. ئه مه پلاڪه ڪه ي. به ليٽ،
 درسته.
 ڙنه به سه رسورمانه وه سه يري پلاڪه ڪه ده ڪات، پاشان ده پرسيت:
 - ڪارتان به ڪي ڪرديو؟
 ڪا ٻراي ٻالابه رز ددانه ڪاني له چيره وه ده بات، پاشان عه ينه ڪه ڪه ي
 له چاو ده ڪاته وه و ده ليٽ:
 - ڪا ٻرايه ڪي ره به نه، ڪارمه ندي ئيداره، بيست و سي چوار سالان.
 قڙه ڪاني ٻورن. تازه هاتوه ٻو ئيره.
 ڙنه ده ليٽ:
 - به ليٽ، به ليٽ، خويه تي. له و سه ره وه له نهومي سي هه مدا
 نيسته جي هه.
 ڪا ٻراي ٻالابه رز ري ده ڪه ويٽ ڪه بچي ته ناو. ڙنه ده ستي ديني ته
 پيشه وه:
 - داواي ليٽورن ده ڪه م. ئيسٽاڪه ته شريفان لي ره ني هه. له پيش
 ئيوه دا رويشتن ٻو سينه ما.
 پياوه ٻو ساٽيڪ بيده نگ ده بيت. پاشان ده ليٽ:
 - گه ليڪ ناباره، خانم. من ڪاريڪي زور به په له م پييان بوو.
 ڙنه نازانيت چي وه لام بداته وه.
 - ئه گه ده زانن چوه ٻو ڪام سينه ما و به مني بلين يارمه تيه ڪي
 زور گه وره تان ڪردوه به هه ردوڪي ئيمه.

ژنه دهرگا که جوت دهکات:

نه گهر بمزانیبایه ...

کابرای بالابه رز هیو ابراو چه مه دانه که ی هه لده گریت و مالئاوایی دهکات. به خوئی ده لیت دیسان دیمه وه. چند جاریک له ناو کؤلانه که دا پیاسه دهکات و پاشان دپروات ...

چ فیلمیکی بی که لک بوو! بو دیتن نه ده بوو. بریا ههر له مال هاتبایه دهر وه. ئیستا ده بیته سه عاتیکیش له نوبه ی ئوتوبوسدا پراوه ستیت تا کو سه رما باوکی بینیتته بهر چاوی. به هه رحال ده بیته پرواته دهر وه. نه مهش دهر وه. چ سه رمایه! دهسته کانی بخاته ناو گیرفانی شه لواره که ی به شکم گهرم بیته وه. که میک پیاسه بکات. چ پیاسه یه کی دلبنوینه! به لام نا ... مه گهر نا چاریان کردووه؟ پرواته کافه شتیک بخوات. شیر و کاکائو خراپ نییه. گهرم ده بیته وه. به لام ده بیته له فکری پاره که شیدا بیته. راستی! نه گهر هات و له نا کاو دوری و په رداخه که ی له ده ست که وته خوار و شکا. کافه چی که له پاره که ی خویش نابیتته. ده ی! پاره ی شیر و کاکائو و دوری و په رداخه که به سه ریه که وه دایده نیته به پینج تمه ن. تازه مه گهر له ئاسمانه وه ئایه ت هاتووه که چه تمه ن دوری و په رداخه که له ده ستی ده که ویتته خوار و ده شکیت؟ هیچ مه علوم نییه. وای داده نیین به مشیوه یه ش بوو. یه عنی دوری و په رداخ به م گرانیه ن؟ له گه ل نه مه شدا ههر چه ندیک توانی چه نه لیده دات، نه وپه ری چوار تمه ن ده دات. نه مهش کافه شیرینی خانه. دهرگا که بکاته وه. نا ... نا ... جارئ بزانیته پووله کانی ون نه بوو بیته. نا، نه مه گه لا بیست تمه نییه که ... دیسان به خته که ی گرتوویه تی: ته نانه ت په ناباتییک

له پاره که یان لئ نه دزیوه . ئوخه ی! هه وای کافه که چ گهرمه . پیاو به لادا دیت . ده ی، ده بیټ برپاره که ی ساغ بکاته وه . به لئ کاکه ، یه ک چایی، شیر و کاکائویه ک له گه ل سهد و په نجا گهرم شیرینی . نا هه مووی با ته پ نه بیټ . ته پ و وشک . ویلئ که برا! له جیاتی ئه وه ی که په رداخه بشکینیت پوله که ی دهدات به شیرینی . نا خراپ نییه . سه یری سه عاته که بکات . نزیکه ئویه . ئه مه ش شیرینی . ئه مه ش چایی . پاشماوه ی پاره که ی که وهرگرته وه هه لده ستیت . سوپاس! پاشماوه ی پاره که ی بخاته وه ناو گیرفانی . هه ستیت ...

کابرای بالابه رز دیسان زهنگ لئ دهداته وه . ده رگا که که ده که نه وه ده پرسیت:

- هیشتا نه هاتوته وه؟

وه لامی ده ده نه وه: نا .

دیسان هیوا بر او چه مه دانه که هه لده گریته وه و ده لیت:

- سبه یینیش سه ریک دیمه وه . ئه گهر پرسه ی چ کاریکی هه بوو بلین کاریکی زور به په له و زور گرینگ ... پاشان وه ک ئه وه ی تازه بیری که وتبیتته وه، به ناخوشی و توورپه ییه وه ده لیت: چه تمن دیمه وه .

ژنه هاوسی که ی ده لیت:

- پیم گوت چوه بو سینه ما . دیسان هاته وه . هه ر ئیستا که لی ره بوو .

له دلئ خویدا ده لیت: خواجه کئ بووه کاری به من بووه . پاشان له ژنه ده پرسیت:

- ناوی خوئی نه گوت؟
- نا.
- ناوی منی ده زانی؟
- وا ویده چوو.
- نه یگوت چ کاریکی به منه؟
- کاریکی زور به په له و زور گرینگ.
- دیسان له دلی خویدا ده لیت: کاریکی زور به په له و زور گرینگ،
نه وسا له ژنه ده پرسیت:
- چوڼ که سیک بوو؟
- ژنه وه لوم ده داته وه:
- پیاوړیکی بالابه رز بوو، عهینه ک له چاو، پالتاوی له به ردا.
چه مه دانیکی به ده سته وه بوو و حه تمه نیش دیته وه.
- دوپاتی ده کاته وه؛ بالابه رز، عهینه ک، پالتاو، چه مه دان. نیستا که
رؤیشتووه. هه رچی زووتر مالئاوایی بکات و بپواته سه ره وه. بزانی
ژوره که له چ بارودوخیکدایه. نا. چراکه خاموشه، زوپاکه ش هه روا.
چراکه هه لکات و دانیشیت. نیستا که ورد بیته وه شاید بزانی
نه م پیاوه بالابه رزه کئ بووه... نا! نایناسیت. ئاوا که سیکی هه
نایه ته وه یاد. کئ بووه؟ خواجه چ کاریکی به و بووه؟ چه مه دانیکی به
ده سته وه بووه... که میک له ژوره که دا پیاسه ده کات شاید بزانی
کئ بووه. چاویلکه له چاو بووه... چ کاریکی پئی بووه دیسان
هاتوته وه؟ نیستا که بپوات نان بکپیت. به لام مه گر ده کپیت؟ تا
نه زانی کابرای بالابه رز چ کاریکی به و بووه ناتوانیت هیچ شتیک
بخوات. به هیچ شیوه یه که نه قلی بر ناکات. با لئی بخویت. سبه نین
دیته وه. خهوی لئ ناکه ویت. سه ر بکات به ژیر لیفه که دا به شکم
که لکیکی هه بیت. نه مه ش ژیر لیفه. بی سووده. هه ستیت په رداخیک

ئاۋ بخواتەۋە . پياۋيۋىكى بالابەرزى عەينەك لە چاۋ بوۋە كە كارۋىكى
 گرېنگ و بەپەلەي بەۋ بوۋە ... خوايە ئەمشەۋ چى بكات؟ ئەگەر
 نەزانىت دەمرىت . چۆنە ئەۋ نانسىت؟ چ كارۋىكى بوۋە؟ بپرواتە
 دەرەۋە سەر كۆلانەكە بەشكەم ديسان ھاتبىتەۋە . جارى زۆپاكە و
 چراكە بكوژىنىتەۋە . دەي دەرگاگەش دابخات . ئەمەش كليلەكەي .
 بىخاتە ناۋ گىرفانى . توند بىگرىت . بپرواتە ناۋ شەقام بە ھەر
 نرخىك بىت دەبىت ئەۋ بدۆزىتەۋە . لە پليكانەكان بپرواتە خوار . ئاخ
 راستى ... چراكەي كوژاندۆتەۋە؟ زۆپاكە چى؟ نەكا گرى گرتىت؟
 بگەرپتەۋە بزانىت . خوا شوكر بە خىر گوزەراۋە . بە دلنبايىيەۋە
 بپرواتە دەر ... دەرگاگە بكاتەۋە . ھەۋاي ناۋ كۆلانەكە زۆر سارده .
 دەبىت دەستەكانى بخاتە ناۋ گىرفانى شەلوارەكەي . دەبىت ئەۋ
 بدۆزىتەۋە . ھەر ئەمشەۋ ... پياۋيۋىكى بالابەرزى عەينەك لە چاۋ، بە
 پالتاۋ و چەمەدانىكەۋە .

بہاری شینی گاتمانڈ

شہر نووش پارسى پور

په نجره‌ی ژووره‌ک‌ی من به‌ره و باخیک‌ی گه‌وره‌ی له میژینه ده‌کریت‌ه وه که کاریزی تیدایه، پیده‌شتیکی سه‌سه‌وز، پر له گولی هه‌لآله و میلاقه . هه‌ندیک جار چاوم به خاوه‌ن باخه‌که ده‌که‌ویت که خه‌ریکی بژاره، له دووره‌وه پیر ده‌نوینئ، جلیکی سه‌راپا شین له‌به‌ر ده‌کات و به ده‌ستکی‌شه‌وه ده‌چپته گیان و گوپی گوله‌کان . سه‌رل‌قی شه‌هینه‌کان ده‌په‌رینئ، بژار ده‌کات و چیمه‌نه‌که‌ش ئاو ده‌دا . کاتی‌ک کاره‌ک‌ی ته‌واو ده‌بی‌ت، ده‌ستکی‌شه‌کانی داده‌که‌نی و له‌سه‌ر سه‌نده‌لییه‌ک که له جاده‌ی چه‌ورپژکراوی ناو باخه‌که‌دا داندراوه داده‌نیشیت و سه‌یری لاولاوه‌کانی ناو ئه‌ستیره‌که ده‌کات .

((ژووره‌ک‌ی من ژووریک‌ی زۆر خوشه)) . په‌نجره‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌ره و باخه‌که تیدایه و په‌نجره‌یه‌کیش به‌ره و کۆلانیکی قه‌ره‌بالغ و پر حه‌شامات، هه‌تاویش تا ده‌مه‌ی نیوه‌رۆ میوانی موزاییکه‌کانی رایه‌خی ژووره‌که‌مه . نازانم بۆ ئه‌و بیروکه گه‌مژانه‌یه له مندایه که ئه‌گه‌ر بی‌ت و له په‌نای په‌نجره‌ی روو به کۆلانه‌که‌دا دابنیشم، ده‌توانم

جووٽه ئاشقەکان بېبىنم كە دەست لەناو دەست لە پىادە پۆكانە وە تىپەپ دەبن. ھەلبەت بە شك و گومان دەكریٽ خەلك بە ئاشق بزانیٽ. لێرە خەلك لە كۆلانی قەرەبالغەكاندا یەكتر ماچ ناكەن و دەستی یەكتر ناگرن. پەنگە لە كۆلانی تەنگە بەركاندا ئەم كارە بكەن. كۆلانی كەى ئىمە ھەلبەت بەرىن و ماشىن پۆیە بۆ ئەم كارانە ناشیٽ. ھەلبەت بەگشتى، ئەمە بىرۆكە یەكی گەمژانە یە؛ بەلام من ھەمیشە لام وایە كە ئەگەر دوو شەقام لە مالى خۆمان دوور بكەومەو، خەلك ھەمووی ئاشقن.

((ژوورەكەى من ژووریکى زۆر خۆشە)). دیوارەكانى شىزن و دیمەنى باخەكە لە ئاویئەكەدا دیارە، بنمىچى ژوورەكە سپى سپیە. من چوار فریشتەى گەچىم ھەن بە چوار سووچى میچەكەو كە سەرەلووتى یەكێكان پەریو، فریشتەى ژیکەلانی و خرین بە چاوی بى گلیئەو. لە پەناى پەنجەرەى باخەكەو میزىكم داناو، لەگەل سەندەلیبەك و نانى شەو و نیو پۆم لەوئ دەخۆم. قەرەویئەكەم لە كونجى باكورى پۆژھەلاتەو یە و ھەر لە دەوامەى ئەم پەنجەرەى پوو بە كۆلانیكەدا، تەرمى پیاویك لە پیخەفەكەى مندا یە، بە ھەبەتیکى شاھانە و پیستیك كە لە مردویتییان زەردى كارەباى دەنوینیٽ. لەو تەى من وەبیرم دیت، ئەم پیاوە مردوو. بالای بەرزە، سمیلئىكى پیاوانە و ئەندامیکى بە برشتى ھە یە. تاجیکى مسینى لە وینەى قەلایەكى لە میژینە و نارپىكى لە سەردایە و نیوہى قرژە ماش و برنجییەكانى و بەشیک لە نیوچاوانە تەخت و زەردەكەى دادەپۆشیٽ. جلەكانى ئەتلەسن و كەوا یەكى مەخمەلى سووریشى لە بەردایە. لیواری كەواكەیان بە دەزوى سپى گۆلدۆزى كر دوو و نەخشەى لاوولایان لى دەرھیناوە. كەسیك كە كەواكەى دووریو، كەسیكى بى سەلیقە بوو. گۆلە لاوواوەكان ریکو پیک

نین و ئەتلەسى سىپى لىۋارەكەشى، ناوبەناو لىي دەركشاۋە . پياۋە مردوۋەكە ئەنگۈستىلەيەكى زىۋىنى نىۋ پىرۆزەيى گەۋرەي لە دەست داپە . ئەلقەي ئەنگۈستىلەكە لەسەرەخۆ رەش بوۋە و ژىر نىنۆكە درىژەكانى پياۋەكەش پىرە لە چلەك . لەسەر جومگەي قامكەكانى چىچ و لۆچىكى زۆر بەرچاۋ دەكەون . پوخسارى پياۋە پەنجا سالان دىتە بەرچاۋ . بەلام دەستەكانى زۆر پىرتىرن .

بەيانىان كە لە خەو ھەلدەستم، ۋەرزىش دەكەم، لەبەر پەنجەرەكە ھەلس و كەۋتى نەرم و لەسەرخۆ . پاشان ھەناسەي قوۋل ھەلدەكيشم و كاتىكىش لە ژىر ئاۋى ھەمام دىمە دەر، قولتەقولتى سەماۋەر تەۋاۋى ژوورەكەي داگرتوۋە . ئەۋكات چايىەكە لەسەر مېزى پەناي پەنجەرەكە دەخۆمەۋە و سەيرى گولەكانى باخەكە دەكەم و ھەندىك جارىش سەيرى ئەۋ قالونچانە دەكەم كە لە پايەي قەرەۋىلەكەۋە سەر دەكەون و لە ژىر كەۋاي مەخمەلى پياۋەكەدا ون دەبن .

ئەۋ سەردەمانە لە پەنا پياۋەكەۋە لەسەر قەرەۋىلەكە دەخەۋتم . من ھىچ كات نەمدەتوانى مەلافەي دۆشەكەكە بگۆرم، ئاۋدىۋىكردى تەرمى پياۋەكە زۆر ئەستەم بوۋ . بەتايبەت كە ئەۋ خاۋەنى ۋەھا شكۆيەكە كە ئىنسان زات ناكات دەستى بۆ بەرىت، ئىتر ناچار دەبووم تەنيا بەلايەكى دۆشەكەكەدا كە خالى بوۋ، مەلافەي پىندا بدەم و ھەندىك جارىش نىۋەشەۋان كە لە خەۋ پادەپەرىم، دەمدى لە خەۋدا نزىكى پياۋەكە بوومەتەۋە و دەستم كەۋتۆتە سەر سىنگى و لاشم ۋابوۋ كە پياۋەكە بە چاۋى زەقەۋە سەيرى بنمىچەكە دەكات . قالونچەكان لە ھەموۋى ناخۆشتر بوون . جارى ۋابوۋ پىيان ھەلە دەكرد و لە ژىر كەۋاي پياۋەكەۋە دەھاتنە ئەۋ بەشەي كە من لەسەرى خەۋتبووم و كاتىكىش دەستم دەبزات يان ھەناسەيەكى قوۋلم ھەلدەكيشا، قالونچەكە بۆ ساتىك ھەلۋىستەي دەكرد و

پاشان به خیرایی راپده کرد و جی پییه کانیم تا ماوهیه کی زور له سهر باسکم ههست پی ده کرد. زور ناخوش بوو.
 من سهنده لیبیه کی نه رم و نیانم کپی، پروکیشی چه رمی پیوه.
 سهنده لیبیه که م له په نای په نجه ره ی باخه که وه دانا؛ جووتی میزه که.
 ماوهیه کی زوره له ویی ده خه وم.

هه موو پوژیک به یانیان دان بو کوکوختیه کان پوډه که م؛ ده فری
 ئاوه که یان بو پر ده که مه وه. بو کوتره کان نانه ورده ده پریژم،
 ژووره که گه سک ده دم و توژته کیینی ده که م و ئیتر ژووره که له
 خاوییدا ده دره وشیتته وه. به لام ناتوانی چاره سه ریگ بو قالونچه کان
 بدوژیتته وه و هه ریویه ش پوژیه پوژ پوو له زیاده بوونن. من هه ندیکم
 سه م کپی و به ئه سپایی کردم ژیر که وای پیاوه که وه، به لام چاری
 قالونچه کان هه ر نه کرا.

ئیستا ته وای ئه م کارانه ده بیته بکرین تا کاتی نیوه پوډ دیت. دیسان
 له پشت میزی په نای په نجه ره ی باخه که وه داده نیشم و له جهنگه ی
 خواردندا سهیری نیوه پوډی باخه که ده که م که پونگواردوو دیتته
 بهرچاو. له دوانیوه پوډ به ولاره بیکاری دهست پیده کات. جاری وایه
 وه نه وز ده دم، جاری وایه له سهر په نجه ی پی به ناو ژووره که دا
 هاتوچو ده که م جاری وایه خه رکی شت چننیم و هه ندیک جاریش
 کونه کانی که وای ئه و پیاوه ده درومه وه.

ئه و جار ده مه ی عه سر کوپوکه پوژنامه فروشه که دیت و زهنگ
 لیده دات. زهنگ لیدانه که ی ده ناسمه وه؛ دوو زهنگی کورت لیده دا و
 زهنگیکی دریزخایه ن. من خیرا زه مبیله که داده هیلم و کوپوکه که ش
 پوژنامه که ده خاته ناو زه مبیله که وه. لیی ده پرسم: ((ئاخریه که ی
 پیاوکوژه کانیان گرتن؟)) ده لی: ((دانه یه کیان لی گرتن. ئه وانی
 تر هیشتا نه دوژراونه ته وه)). من و کوپوکه پوژنامه فروشه که،

هەردوكمان، بەپێژهووه سهیری پیاوکوژەکان دەکەین، بەلام هیچ کات
 لەلای یهکتر نایدركینین؛ چونکه گوايه دەلێن چاک نییه .
 پۆژنامه بەراست شتیکی چاکه . دەکرێ بلی ئهگەر پۆژنامه نهبوایه،
 کورپۆکه پۆژنامه فرۆشه کهش نه ده بوو، ئهگەر کورپۆکه کهش نه بوایه،
 دنیاش نهیده توانی هه بیته . من بهراست چۆزانم چ پاده بریت . جار
 وایه هه ندیک ماشین ده بینم که به بۆق لیدان له کۆلانه کهوه تیپه پر
 ده بن یان که سانیک که تاق و لۆق دین و ده چن و پئی نازانی که
 ئاشقن یان نا . ئیستا که له کوپوه ده کریت بزانی که دنیا یه کیش
 هه یه ؟ بهلام پۆژنامه پره له زه لام . زه لامه کان مامه له ده کهن،
 زه لامه کان له به رامبه ر دووربیندا یه کتر ماچ ده کهن، زه لامه کان له
 به رامبه ر دووربیندا یه کتر ماچ ده کهن و وینه که یان له پۆژنامه دا
 چاپ ده کرێ و هه ندیکیش ده چن بۆ شه پ . من به پۆژنامه دا ده چمه
 ئه ملاوه ولا، بۆ شیلی و بۆلیفی، له دارستانه کانی بۆلیفیدا پۆژنامه که
 له سه ر زهوی بلّو ده که مه وه و له سه ری ده خه وم نه وه ک گه زگه زکیک
 شتیکی پیمه وه بدات و ئیتر سهیری ئه و داره سه رسه وزانه ده که م که
 له گه رمای ژوور سه رمه وه ئاره قیان ده رکردوه و هه روه ها سهیری
 شیله یه کی گه رم داها تووی زه رد په نگ که له قه ده کانیانه وه سه رپه ژ
 ده کات و له نزیک زه وییه که وه په نگیک قاهوی به خۆیه وه ده گریته .
 من پۆژنامه که ده خه مه سه ر ده سه ته کانم و له ته نگه ی سوێزدا مه له
 ده که م و ئاگاشم له خۆمه که گولله م به رنه که ویت . ته نگه ی سوێز
 هه ر ئابه و شیوه یه که له ناو وینه ی فیلمی (لۆرینسی عه ره بستان)) دا
 بوو . هه روه ها له سیبیردا خلیسکین ده که م و له قیئنامدا مه ره م
 ده نیمه سه ر برینی برینداره کان و به پۆژنامه ده پیچم .
 پۆژنامه به مشیوه یه و هه ندیک جاریش به ر له وه ی پۆژنامه بکرم،
 که میک له گه ل کورپۆکه که دا ده دویم . له بیرمه پۆژیکی ئاخری به هار

له كورپۆكه كه م پرسى: ((دهنگوباسى بازار؟)) گوتى: ((ئالوبالۆ گه يشتووه)). گوتم: ((بۆم ده كړى؟)) و ئهوسا پارهم بۆ خسته خوار. كورپۆكه كه پاكه تىكى پرى ئالوبالۆ بۆ كړيم و به زه مبيله كه بوى ناردمه سهره وه. له ناكاو خوليايه كم به زه يندا هات. گوتم:

((دببته سهره وه ئالوبالۆ بخوى؟))

كورپۆكه كه به ره و لای دهرگا كه چوو. من په تى دهرگا كه مكيشا و به حه زه وه ئالوبالۆه كانم شته وه. هه روا كه ترپه ی قاچى كورپۆكه كه نزيك ده بووه، جموجۆلم خيتراتر ده بوو و سه ماوه ره كه ش ته واو كه وتبووه قولته قولت. پاشان روخسارى شهرم تيزاوى كورپۆكه كه م له كه له به رى دهرگا نيوه كراوه كه وه به رچا و كه وت و ئهوسا دهرگا كه م كرده وه. ماوه يه ك به شهرم و سه رنجه وه لىمى دهروانى و منيش ناگام له هه لس و كه وتى ئه و بوو، هه روه ها ناگادارى بارودوخى له ميژ بوو كه كه سيكم له نزيكه وه نه دبیبوو. روخسارىكى سووره ه لگه راپوى كوستانيانه ی به لاره بوو و كولمه خرينه كانيشى به هوى سه رمای چه ند رۆژ پيشه وه هيشتا هه ر وشك هه لاتبوون. چاوه كانى كال بوون و قره كانيشى قاوه يى، پۆليك قرزىشى كه وتبوونه سه ر ناوچاوانى؛ شتيك بوو وه ك فريشته كان بنميچه كه. جياوازی ئه وه بوو كه خوین له ژير پيستی زاوو و ئه مه ش زور به ئاسانى هه ست پى ده كرا. گوتم: ((وه ره ژور، ئا له ويى دانیشه)). ناشاره زايانه رویشته بۆ لای سه نده لىيه كه و له سه رى دانىشت. به چاوه وردبینه كانى سه رى فريشته كانى بنميچه كه ی ده كرد. گوتم: ((له خوت ده چن، ئه رى نا؟)) ئه و جار پووى، كه له شهرمان سووره ه لگه رابوو، بۆ لای باخه كه وه رگيږا و سه رى گوله كانى كرد. من زه مبيله ی ئالوبالۆه كانم له به رده مى دانا و به جوړيک دانىشتم كه ئه و چاوى به مردووه كه نه كه ويته و ئهوسا به پوویدا پيکه نيم. دلۆپه ئاوه كان له سه ر ئالوبالۆه كانه وه

خل دەبوونەو و پەنگی تۆخی بریقەداریشیان لەبەر نووری دەمەو
 عەسری درێژخایەندا درەوشانەو و یەکی سەرسوپرەینەری ھەبوو و
 ھەموو شتیکیش بەگشتی سەرسوپرەینەر بوو و منیش لام وابوو کە
 پەنگە، ئەگەر بتوانم دوو کۆلان لە مالا دوور کەومەو، بیگومان
 ھەموو ئاشقن. گوتم: ((ئەری، تۆ خۆشیت لە پیاوکۆژەکان دیت؟))
 بەسەر وەلامی ئەری داو. بەحەزەو گوتم: ((منیش ھەروا. ئەگەر
 حەزکەن ئامادەم لەنیو مالا کەمدا حەشاریان دەم. تۆ دەیانناسی؟))
 سەریکی لەقاند کە نا و ئەوسا چاوی کەوت بە تەرمی مردوو کە و
 وشک بوو، لەپرتاوی وەک ئەو ی سەماوەرە کە لە قولتە قولت بکەوێت.
 گوتم: ((دە ی پەنگە ئەویش پۆژیک لە رابردووی کۆندا پیاوکۆژیک
 بووێت کە من و تۆ ئەگەر بواینا، دەکرا خۆشمان بویستایە)).
 کورپۆکەش ھەروا کە چاوەکانی قەتیس مابوون، گوتی: ((بیوون
 کە بە کەوشی قوراپیو ھە...)) گوتم: ((قەیناکا، ئیستا وەرە پیش
 ئالوبالو بخۆ)). زەمبیلە کەشم پال پیو ھەنا بۆ لای ئەو، پاشان پۆشتم
 بۆ لای پەنجەرە چکۆلە کە نازانم چ شتیکی نەفرەتی بینم کە کاتیکی
 گەرامەو، پۆشستبوو.

ئەمەم لەبەر ئەو گوتم کە پوون بیستەو ئینسان بۆچی ھەندیک جار
 دلای دەگیریت. ھەلبەت جاری وایە بەمجۆرە یە و میوانیک نایەتە
 سەردانی ئینسان ئیتر ئینسان زۆر تەنیا یە. ھەندیک جاریش ئینسان
 پیی خۆش نییە کەسیک سەردانی بکات، بەلام دیسان ھەر دلای
 گیراوە. من ھەندیک جار ئاوام بەسەر دیت. چەندین سەعات لەسەر
 سەندەلی دادەنیشم و قامکە گەرە ی قاجم دەبزوینم و سەیری
 دەکەم. ھەندیک جاریش چەندین سەعات لە ژوورە کەمدا دیم و دەچم؛
 تەنانەت دەبی دان بەو ھەشدا بنیم کە ئیتر پۆژنامەش لەم کاتانەدا
 کاریکی ئەوتوی لە دەست نایە، ئینسان دەچیتە ھەر ولاتیکی، سەرەتا

شه قامیکی دريژده به ناوی پاشای ئه و ولاته وه، پاشان مهیدانیکه و
 له ناوه پراستی مهیدانه که شدا په یکه ریگ. ئه مه یه که ئینسان شتیکی
 تازه نابینی و زیاتر دلای دهگیریت. یه کیگ له م دلته نگیه زور زور
 ناخوشانه ئیواری پوژیک هاته گیانم که چوو بووم بو کاتماندو.
 من شه وه که ی شتیگم له باره ی (کاتماندو) وه خویندبووه، له
 باره ی په رستگاکانی کاتماندو. هه والنیری پوژنامه که نووسیوی که
 کاتماندو ئه وه نده و ئه وه نده ی په رستگا تیدان و فلان و فیسار. من
 شه و خه وتم و به یانی که پوژ بووه، ژوره که م گه سک دا و ناشتاییم
 خوارد و نیوه پووم دروستکرد و خواردم و پاشان، دوانیوه پوئیکی
 شه که تی گه مژانه به سه ردا هات و ئیتر من هه زار سه عات سهیری
 قامکی قاچم کرد و جار نا جار یکیش ده مبزوت. ئه و جار هیدی
 هیدی شه که تی له گه ل خه یا لاتدا جی گورپکه ی کرد و ئیتر من چووم
 بو کاتماندو. کاتماندو له سه ر کیویکی به رز هه لکه وتبوو و لیواری
 دیواری په رستگاکانیسی له دووره وه لکابوون به هه وره کانه وه. من
 و خه لکیکی زوری دیکه ش له جاده یه که وه به زور سه رده که وتین.
 هه والنیره که له بییری چوو بوو بنووسی که چه نده ده خایه نییت تا کو
 ئینسان له جاده که وه بگاته ناو شاره که. هه والنیره که هه ر له بییری
 چوو بوو که شتیگ له باره ی جاده که وه بنووسی و جاده که ش نادیار،
 پیچاوپیچ و کوستانی بوو؛ چونکه کاتماندو شاریکی کوستانییه.
 نیوه پو بوو و هه واش پوگی خواردبووه. ئاره ق له ته وای له شم
 داده چورا و کاتماندوش وه ک سه رابیکی دوور ده هاته به رچاو.
 پاشان گه یشتینه کاتماندو. هه ر ئه و شته بوو که ده کرا بییت.
 من ناتوانم سه رنج بده مه ورده شته کان. له دهره وه ی مال تاقه تی
 ئه م کاره م نییه. کاتماندو شه قامیکی دريژی سه ره کی تیدا بوو که
 به ناوی پاشای کاتماندووه ناوی لینرابوو و ئه وسه ری شه قامه که ش

دهگه‌یشته گۆره‌پانیک، په‌یکه‌ری پاشای کاتماندۆی تیدا. هه‌والنیره‌که دروست نووسیوی، شار پر بوو له په‌رستگا. من سه‌ردانی چهند په‌رستگایه‌کم کرد و پاشان چوومه په‌رستگایه‌ک که هه‌وشه‌یه‌کی سه‌نگچنی زۆرگه‌وره‌ی تیدا‌بوو و له نۆوان سه‌نگه‌کانیشه‌وه گیا سه‌ری دره‌ینا‌بوو. په‌رستگا گومبه‌زیکی شینی هه‌بوو و چهند مناره‌یه‌کیش، هه‌روه‌ها پوخساری خه‌لک وه‌ک تاریمایی ده‌هاته به‌رچاو. من ئه‌وه‌ی راستی بیته نه‌چوومه ناو هیچ‌کام له په‌رستگا‌کان، ته‌نیا ده‌چوومه ناو هه‌وشه‌کانیانه‌وه. پیم وابوو که حه‌تمه‌ن له‌ناو په‌رستگا‌کاندا عوود ده‌سووتی و پیاوی‌کیش له گۆشه‌یه‌کدا دانیشه‌توو و خه‌ریکی خوینده‌وه‌ی شتی‌که و شایه‌دیش ته‌رمی چهند مردو‌یکیان له‌ناو هه‌یوانه‌کاندا به‌شی‌وه‌ی کاتی دانا‌بیته. په‌نگه هه‌ر ئه‌م شتانه بوون و ئیتر من له‌سه‌ر سه‌نگچنی هه‌وشه‌که دریز بووم. گه‌لیک ماندوو بووم و پۆژنامه‌که‌ش له ده‌ست‌دا ئاره‌قی کرد‌بووه. له ژوور سه‌رمه‌وه گومبه‌زی شینی ئاسمانی دوانیوه‌پۆی کاتماندۆ و میچی زیندانه‌که‌ی من و په‌رستگا‌که بوو. ئاسمان شینی شین بوو و له پۆژئا‌واشه‌وه تیرپۆژه‌کانی هه‌تاو په‌خنه‌یان ده‌کرد و له ئاو‌پته‌بوونی نووری شینی گومبه‌زی په‌رستگا‌که و شینایی ئاسمان و نووری خۆره‌تا‌ویشه‌وه، دۆخ دۆخی سپی به‌رچاو ده‌که‌وتن که هه‌ندی‌ک جار ده‌گه‌یشتنه ناوه‌راستی ئاسمان و منیش له کاتماندۆ هه‌ر به‌م حاله‌وه خه‌وم لی‌که‌وت.

چانشین

حسین سہ ناپور

ئىستاكه مندالەكان له رەسمەكانياندا، ئەو لەناو گەنمەچارپىكدا و بىگومان بە خۆرەتاويك لەژوور سەريەو دەكىشەنەو، چونكە ئەويان ھاوړى له گەل پوژانى گەرم و شەوانى دريژ و ناندا بەبیردا دیتەو. ئاخر له بنارى ئەم كوستانە تەوژمى ھەوا سارده و گەنم بەسەختى دیتە بەرھەم. ئىستاكه ئىمەش لە گەل ھاتنى تاريكيدا دەخەوين. ئەو سەردەمە شەوان بە ئاوازی شمشالەكەى ئەو تا درەنگ وەخت، وەك خەوليزپا، خەو نەدەچوو چاومان و بەيانيش نەمناندەتوانى زوو برۆينە سەر كىلگەكانمان. كاتىكيش كە دەھات تاكو له جياتى مندالەكان كۆلەكانيان ئەمبەرو ئەوبەر پى بكات، يان خەرىكى پىمەپەكارى بى و نيوەپۆ يان شەو ميوانى خواردنمان بىت، لە جەنگەى كاردا حىكايەتگەلىكى دەگىپايەو و باسى دەريا و شارانىكى دوورەدەستى دەكرد كە نە خۆى دىتبووى و نە ھىچكام لە ئىمە، مەگەر ئەو ديوەپە و فرۆشيارانەى كە دەھاتن و دەپۆشستن. ئىمە ئىتر بەلامانەو سەير نەبوو كە ديوەپەكان بلين حەكايەتەكانى

ئەو راستن . ھەرئەم ھەكايەتانه بوونە ھۆى ئەوھى كە چەند كەس
 لە لاوھەكان پى بکەون و برۆن و ئىتر قەت نەگەرپىنەوھ .
 مندالەكانىشمان كە دەدىن دانىشتوون و لە پشت تەختە بەردىكەوھ،
 يان لەناو گەنمەچارىكدا خەرىكى خەيال و پىلاون، دەمانزانى لە
 كوئوھ سەرچاوھ دەگرىت؛ بەلام نەماندەزانى چىيان لى بکەين . ئاخر
 جارى وابوو كە بوخوشمان رادەماين، سەيرمان دەکرد لە جەنگەى
 كاردا كە ھەروا بو ساتىك دانىشتووین تا پىشووئەكمان بىتەوھ بەر،
 خەرىكى خەيال و پىلاوین و ھەتاو لەژوور سەرمانەوھ داكشاوھتە
 خوار .

لەلامان كە دادەنىشت، جوړىك دەدواو گوئى دەدايە قسەكانمان كە
 جارى وا ھەبوو ھەر ئەم خەيالانە، يان خەمەكانى خوئمانمان بو باس
 دەکرد . دەمانگوت كە پارەمان ھىشتا ئەوھندە سەرىك نەكەوتۆتەوھ
 كە زەوئەكەمانى پى بەرىنتر بکەين، ژنمان كورپى نابىت، مئردەكەمان
 ناحەزە، يان حەزمان لە مالىكى بەردىنە بە ئاگردانىكەوھ لەناويدا لە
 بەردى سوور، تاكو ئىواران لەبەرىدا قاچمانى لى درىژ بکەين، بەلام
 كەم واى لىھات كاتىك ئەومان دەدیت شەرممان دەکرد لە خوئمان .
 بوئەوھى نەكەوئە سەر قسە، سەرمان بە كارىكەوھ گەرم دەکرد
 تاكو ئەو برۆيشتبا .

تەمەنى سەرکەوتبوو، بەلام رەبەن مابوو و ئىستاش خوازىنى لە
 كچىك نەکردبوو . كەسىكىش نەیدیوو لىلاى چاوەكانى بو كچىك
 تىك بچرژى يان بە ئەسپاى لەگەل دانەيەكماندا سرتەيەكى كرديت؛
 گەرچى بو ژورىك لە ئىمە پەيامى عەشقى گەياندبوو، تەنانەت
 لەلايەن كچەكانەوھ بو كورپەكان . ھەندىكىان دواتر كە عەشقەكەيان
 نەگەيشتبووھ ئاكامىك لەوھى كە پارىكىان لەلاى ئەو دركاندبوو
 پەشىمان بوون . ئەو ژنانەش كە سەردەمى كچىنى بەردەوام لەسەر

پیی ئه‌ودا سه‌وز ده‌بوون و به‌بیانوو یه‌ک ئه‌ویان راده‌گرت تا‌کو له
چاوه‌کانی ورد ببنه‌وه، ئیستا که له‌لایه‌وه تیپه‌ر ده‌بوون، پووین
وه‌رده‌گنپراوه و ته‌نانه‌ت یه‌ک دوانی‌کیشیان بۆ خۆپاراستن له‌ئوه،
به‌ردیان تیگرتبوو.

هر که‌س له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا لپی ده‌بوو به‌ شه‌ر یان له‌ مندا‌له‌که‌ی
ده‌دا، ئه‌گه‌ر له‌ ریگادا ئه‌وی به‌ چاوی لیل‌ه‌وه دیتبایه، چه‌ند هه‌نگاو
ئه‌ولاتر، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی لیدانی خواردی یان قسه‌یه‌کی
سووکی به‌رکه‌وتی، خۆبه‌خۆ فرمی‌سکی داده‌پرژان.

هر بۆیه‌ش ئیتر ئه‌م دوا‌ییانه هه‌رکات که‌سیک ئه‌وی ده‌دیت، ئه‌گه‌ر
کاریکیشی لئ‌ نه‌قه‌ومابایه له‌ ریگاکه‌ی لایه‌دا تا‌کو چاوی به‌ چاوی
ئه‌و نه‌که‌ویت.

کاتی‌ک هه‌والیان هی‌نا کچی‌ک که‌ خوازیاری ئه‌و بووه، له‌ دوا‌ی
بیستنی په‌یامی عه‌شقی یه‌کی‌ک له‌ لاوه‌کان له‌ زمانی ئه‌وه‌وه،
خۆی هه‌لو‌اسیوه، ئیتر نه‌وه‌ستاین. هه‌روا داس و بی‌ل به‌ده‌ست له
کی‌لگه‌کانمانه‌وه سه‌رکه‌وتین، له‌لای جاده‌ و ما‌له‌کانی‌شمانه‌وه تیپه‌ر
بووین و هه‌لگه‌پاین تا گه‌یشتی‌نه‌ لای ئه‌و که‌ له‌ ژیر شاخه‌کانه‌وه،
له‌به‌رده‌م کۆخیلکه‌ دارینه‌که‌یدا دانیشتبوو و هی‌چ کاریکی نه‌ده‌کرد.
و‌یده‌چوو ته‌نیا چاوه‌پوانی ئی‌مه‌ بووبیت، چونکه‌ کاتی‌ک گه‌یشتی‌ن به
دیتنمان هی‌چ سه‌ری سو‌رنه‌ما. داوامان لیک‌رد که‌ ئه‌وی به‌جی بی‌لیت.
گو‌تی که‌ ئی‌مه‌ و ئه‌و زه‌وییه‌ به‌رده‌لان و شاخانه‌ی خۆش ده‌وی‌ن و
نا‌توانی جگه‌له‌وی له‌ شو‌ینیکی تر بژیت. گو‌تمان که‌ به‌مشیوه‌یه‌ش
هه‌ر نابیت، چونکه‌ ئی‌مه‌ش ده‌بی ژیا‌نی خۆمان بکه‌ین. گو‌تی که‌
تی‌ده‌گات. ئه‌وجار دانه‌دانه‌مانی ما‌چ کرد. چوه‌ ئه‌ودوو کۆخیلکه‌که‌ی
و له‌ویوه‌ به‌ره‌و به‌رزایی شاخه‌کان سه‌رکه‌وت. ئی‌مه‌ له‌ پشتی
کۆخیلکه‌که‌وه به‌ولاوه‌تر نه‌پۆیشتی‌ن و ته‌نیا وه‌ستاین و سه‌یرمانکرد،

که ئارام و له سه رخۆ تا سه ر شاخه که پوښت و له ويوه خۆی هه لدايه
خوار، بۆ شوڤنیک که نه مانده ديت و نه شچووين تا ببينين .
هه ر له و شوڤنه وه که وه ستابووين، پوومان وه رگي پاره و گه راپينه وه
و بڊه نگ و بئ هيج قسه يه ک چووينه وه سه ر کاره کانمان . شه ويش
زوو چراکانمان کوژانده وه و له سه ر قه ره ويژه دارينه کانمان، له ناو
تاريکيدا، وه کو به رد بئ جووله ليی دريژ بووين .

خوژووو

ئەبوتورا ب فوسره وى

په نجه ریه ک به نووری نارنجییه وه دایيسا. ژنه گوتی: ((چرای
چیشته خانه که رۆشنه)). پژۆ سپیکه پیچاندی و له سهر پرده بازی
به رده ماله که دا وه ستا. پیاوه باویشکی دا و دابه زی. له ده رگا
نه رده ییه که ی حه وشه چۆله که تیپه پ بوو. له پلیکانه کان سه رکه وت.
گه یشته که وشکه نی بهر ده رگای ژوره وه. کلپله که ی له ناو گیرفانی
گۆته که یدا دۆزییه وه و ویستی ده رگا که بکاته وه. به لام کلپله که
له مینیه ی قفله که دا نه گه پرا. دوگمه ی چراکه ی لیدا. گلوپی سه ر
ده رگا که رۆشن بوو. ژنه له پژۆکه دابه زی، له ده رگا نه رده ییه که
تیپه پ بوو و گوتی: ((من ده یکه مه وه تۆ برۆ منداله کان بیته)).
ژنه ویستی ده رگا که بکاته وه. به لام ده رگا که نه ده کراوه. پیاوه
ده سته کانی خستبووه ناو گیرفانی شه لواره که ی و پراوه ستابوو. ژنه
قاقا دای له پیکه نین و گوتی: ((په ننگه کلپلی خوئی نه بیته، به
کلپله که ی خویم ده یکه مه وه)).
ئه وسا له ناو کیفه که یدا به شوین کلپله که دا گه پرا. به لام کلپله کان

له قفله كه دا نه ده گه پان. بايهك كه دههات ريزه چناره كاني په نای جوگه ی ئاوه كه ی راده وه شانده. گه لاکان له تاریکیدا ده وهرین و دهنگی خشه خشیان دههات كه به سهر زه ویدا ده كشان. ئه مجاریان پیاوه دای له قاقای پیکه نین. ژنه گوتی: ((هیواش به، هاوسپیکان خه وتوون)).

پیاوه گوتی: ((باش بوو كه منداله كان خه وتن)). ئه وسا دیسان ویستی کلیله كه له ناو قفله كه دا بسورینې. ژنه له وه هیوانه ته ننگه به ره وه كه ده پروانییه حه وشه چۆله كه، تیپه پ بوو. له په نجره كه وه، سه یریکی ناو چیستخانه كه ی كرد. نوری به ته وژی چراكانی چیستخانه كه له چاوی چه قی. سیبه ریکی هاته به رچاو كه له په نای چرا گازه كه دا وه ستابوو و پاشانیش ئه و چاوانه ی كه سه یریان ده كرد. پیریژنیک له چیستخانه كه دا وه ستابوو. كوژیکی كوژكنی كوژی له بهر كرد بوو، داوینه كه ی رهش و دریژ بوو. گوره ویه كانی تا سهر قولاپه ی داكشابوونه خواره وه. قره سپیه كانی له دهوری قرگیریکی سووره وه پینچابوون.

ژنه تا به ردهم ده رگاكه رایكرد. پیاوه هیشتا هر خه ریکی قفله كه بوو. ژنه به ئه سپایی گوتی: ((كه سیک له ناو چیستخانه كه دایه!))
پیاوه به دهنگی به رز گوتی: ((كئییه؟))
ژنه گوتی: ((نایناسم!))

پیاوه به پئ دزه تا لای په نجره كه چوو. پیریژنه هاتبووه به ردهم په نجره كه و سهیری دهره وه ی ده كرد. پیاوه هاواری كرد: ((چۆن زانت كردوو ه بچیته ناو مالی ئیمه وه؟))
- ((زوو به ده رگاكه بکه ره وه)).

پیریژنه په نجره كه ی كرده وه و له چاوه كانی ژنه ورد بووه. ژن و پیاوه له به رامبه ر په نجره كه دا وه ستابووون.

پیاوه هاواری کرد: ((زوو به دەرگاکه بکهروهه و ئەگەرنا...)).
پیرژنه سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی کرد: ((دەرگاکه به پووی ئیوه‌دا
بکه‌مه‌وه، هەر ئیستا‌که ته‌له‌فۆن ده‌که‌م بۆ پۆلیس)). ئەوسا به
وردی له چیشته‌خانه‌که‌ی رۆیشته‌ ده‌ر. کتری ئاوه‌که‌ له‌سه‌ر بلّیسه‌ی
شینى چراگازه‌که‌ ده‌کولا.

نووریکی به‌ ته‌وژم له‌ په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت و قژه
بۆیه‌کراوه‌کانى ژنه‌ له‌به‌ریدا ده‌بريقانه‌وه‌ . لێوه‌ سووره‌کانى به‌ توندی
به‌ یه‌که‌وه‌ نوساندبوو. پیاوه‌ گریی کراوته‌که‌ی شل کرد، ده‌سمالّیکی
له‌ گیرفانى ده‌رهینا، ئاره‌قه‌ی ناوچاوانى سپى. ده‌نگى هه‌نگاوه‌کانى
پیرژنه‌ هات که‌ ده‌هاته‌وه‌ ناو چیشته‌خانه‌که‌، مه‌ودای چیشته‌خانه‌که‌ی
پیاو گه‌یشته‌ لای چیشته‌خانه‌که‌. کاردی چیشته‌خانه‌که‌ی له‌ ناو
زه‌مبیله‌ ئاسنیه‌که‌ی کابینیته‌که‌ هه‌لگرت و هات بۆ لای په‌نجه‌ره‌که‌.
ده‌ستیکیانى کرده‌ کۆله‌که‌ی شانى و گرتى به‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که‌وه
و گوتى: ((ده‌بیته‌ بزانه‌ که‌ من خه‌وم وه‌ک خه‌وی مریشک سووکه‌.
هه‌میشه‌ ئاگادارى ماله‌که‌م کردووه‌ . حه‌تمه‌ن من نانا‌سن که‌ پروتانه
کردوته‌ ئیژه‌ . ئە‌گه‌ر بوه‌ستن سه‌ره‌نجام یه‌کێک په‌یدا ده‌بیته‌ که‌
لیتانه‌ بپرسیته‌ به‌م نیوه‌شه‌وه‌ له‌ودیو په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌ی منه‌وه
خه‌ریکی چینه‌)).

- ((بپوانه‌، من‌داله‌کان له‌ ناو ماشینه‌که‌دا خه‌وتوون، سه‌رى منیش
دیشیت، می‌رده‌که‌م ده‌بێ به‌یانى زوو هه‌ستیت و بجیتته‌ سه‌ر کار.
ده‌رگاکه‌ بکه‌روهه‌، سه‌رت داخه‌ و ملی پێگات بگه‌ر و برۆ، به‌لین
ده‌ده‌م نه‌هێلم هه‌یچ که‌س کارى به‌سه‌ر کارته‌وه‌ بیته‌)).

- ((هه‌ر به‌ بیریشمدا نه‌ده‌هات که‌ که‌سانیکى وه‌ک ئیوه‌ په‌یدا ببن،
به‌م نیوه‌شه‌وه‌ هاتوون و ده‌تانه‌وێ له‌ ماله‌که‌ی خۆم ده‌رمکه‌ن.
ئیستا ئیتر پۆلیس دیت. که‌ ته‌له‌فۆنم کرد پێککه‌وتن، ته‌نانه‌ت

ئەگەر ئېش نەيەن، خۆم بەم كار دەردتان دەرمان دەكەم)).
- ((حەز ناكەم ھاوسىكان خەبەر بگەمەو، شايدە ديش خەبەرم
كردنەو، ئەوكاتە ئىتر وەك پشيلە پشتەملت دەگرم و نيشانى
هەموانت دەدەم)).

- ((ئەگەر ھەر لىرەدا كە وەستاون، بمىننەو ئەو كاتە دەردەكە وىت
كە چ كارەن، دزى ناشارەزا ھەمىشە پرويان كىرەتە كادىن)).
ژنە چوو بۆ لای ماشىنەكە، سەيرىكى مندالەكانى كىر و گوتى:
((خۆيان كۆكردۆتەو سەرمایانە)).

بايەكى فىنك دەھات. دەنگى جىمىنى ئاوەكە دەھاتە بەرگوى.
قەزەكانى ژىر ئاوەكە لە ژىر پىرشنگى نوورى زىوينى شەپۆلەكاندا
تىك دەئالان و خوار و ژوورىان دەكرد.

پياو ھاواری كىر: ((قفلەكەت دەسكارى كىرەو دە ناكىتەو،
دەرگاگە بگەرەو!)) ئەوسا لە نىوان نەردەكانەو دەى لە شووشەى
پەنجەرەكە. ھەلپژانى شووشەكە لە تارىكى شەودا دەنگى دايەو.
خوین لە دەستىيەو بارىكەى كىرە خوار. ژنە ھەلۆدا راپىكرد.
گەيشتە لای پەنجەرەكە. پياو دەستى ھەلینا و لەبەر نوورى
پەنجەرەكەدا سەيرى كىر. دلۆپە ئارەقەكان بەسەر تەويلى داخى
پياو كەو كەوتبون. ژنە دەسمالىكى لە كىفەكەى دەرھىنا و بە
پياو دەى گوت: ((مستت بگەرەو)). ئەوسا دەستى پياو دەى پىچا.
دەنگى دوورى ماشىنىك ھات كە پىچاى. پىرژنە لە سووچىكى
پەنجەرەكەو پوانى. چاوشاركى نوورى چراكانى لە پشت دارەكانەو
بەرچاوكەوت ئەوسا گوتى: ((ھاتن، سەرەنجام يەكك پەيدا بوو
كە لە ئىو پىرسىت، بەم نىووشەو لە ھوشەى پشتەو دەى مالەكەى
مندا خەرىكى چىن)).

بازنەى نارنجى رەنگى چراكانى ماشىنەكە نىزىك دەكەوتتەو. ژن و

پیاوه هر دوو له پلیکانه کان هاتنه خوار. له حه وشه که ی پشته وه
گوزهران و چاوه پړی مانه وه. جیبیکى سپى به خشکاندنه وه پریگرت.
ژن و پیاوه تا لای ماشینه که رایانکرد. پیاوه بئ پيشه کی گوتی:
(سه عاتیک ده بیت که له میوانی گه پراوینه ته وه، که سیک چۆته ناو
ماله که وه، هه موو ده رگاکانی داخستوه و نایه ته دهر)).

پیریژنه له چوارچیوهی په نجره که دا وه ستابوو. له هه مان کاتدا که
کارده که ی راده وه شاندا، هاواری کرد: ((من بووم ته له فونم کرد بۆ
ئیوه، نه مده ویست هاوسیگان له خه و بکه م. من هه میسه ئه م کاتانه
به خه به رم، عاده تمه که پیاله یه ک چای ساز که م، خه ریک بووم
ئاوه که م کوّل ده هیئا که ئه م دوو که سه م له پشت ئه م په نجره وه
بینی. پاسه وانه کان به یونیفورمی سورمه ییوه له ماشینه که
دابه زین.

ژنه گوتی: ((له ماله که رایکیشنه دهره وه)).

پیریژنه گوتی: ((من شکاتم هه یه له وانه)).

یه کیک له پاسه وانه کان گوتی: ((هه موو شتیک پرون ده بیته وه)).
ئه وسا له پیریژنه ی پرسى: ((ئیوه که ی چوونه ناو ئه م
ماله وه؟؟)).

پیریژنه قاقا پیکه نی و گوتی: شاید چل سال پيش، شایه دیش
زیاتر)).

پیاوه گوتی: ((هه زم نه ده کرد هاوسیگان له خه و بکه م به لام
ئیستا که ئیتر چاره یه ک نییه، ناچارین خه به ریان بکه ینه وه)).

پاسه وانی بالاده ست له سه ر پرده بازه که بئ هه ست وه ستابوو. به لام
پاسه وانه گه نجه که هه جمانی نه بوو وه ک سیبهر سه ری ده کرد به
هه ر لایه کدا، له په نجره که وه سه ری ده کی شایه ناو، له گه ل پیریژنه که
چاکی و چۆنی ده کرد و له پشت ریزه چناره کانه وه تیپه ر ده بوو و

سەرى دەكىشا . پاسەوانى بالادەست ئاماژەيەكى كرد بە مالەكەي
 بەرامبەر و گوتى: ((كەسىك لەویدا دەژیت؟))
 پاسەوانە گەنجەكە قامكى نا بە زەنگى دەرگاگەو، دوو سى جار .
 نوورى نارنجى شووشەي دەرگاگە پۆشن بوو . دەنگى كۆخەيەك هات،
 پياويك بە بالاپۆشبيكى كۆنەو دەرگاگەي كردهو . چپوچاوى چرچ
 ببوو . بە سەرنجەو سەيرى پوخسارى پاسەوانەكانى كرد . هەموو
 يەك دەنگ گوتيان: ((شەو باش)) پاسەوانى بالادەست گوتى:
 ((لە خەو بوويت، چارەيەكمان نەبوو، پيويست بوو . مەسەلەيەك
 هاتۆتە پيش، هەلبەت پەيوەندييەكى بە ئيوەو نيه)) . پيرژنە لە
 زەمينەي نوورى نارنجى پەنجەرەكەدا وەستابوو، گوتى: ((شەو
 باش، ئەوانە دەيانويست بە هەر شە بيئە ناو مالەكەمەو، تەنانەت
 شووشەي پەنجەرەكەشيان شكاند)) .

پيرەپياو هاتە پيشەو، سەيرى ژن و پياوہى كرد .
 ((سەيرە . دەرگاي مالەكە بە كليەكەي ئيمە ناکريتەو و ئەم
 خانمەش كاردى بە دەستەو گرتوو و لە چيشخانەكەدا وەستاو،
 ببوون كە بووينە هۆي خەو و ئيسراحتى ئيوە)) .
 پاسەوانە گەنجەكە دەهات و دەچوو . لە تاريكيدا، سەرى دەكىشايە
 پشت دارەكان و سيئەرەكان و دەگەپايەو .

ژنە گوتى: ((خراپيەكەي لەو دايە كە هەوا ساردى كردوو و ويئەچن
 مندالەكان سەرمایان بيت و ئەم خانمەش دەرگاگە ناکاتەو)) .
 پيرەپياو پوو لە پووناكايى پەنجەرەكە گوتى: ((دەيانويست لە
 پەنجەرەكەو بەيئە ژوور؟ باش بوو كە بەخەبەر بوون، ئەگەر
 نا ئيمكانى هەمووشتيك هەبوو)) . ئەوسا پوو لە پاسەوانەكەي
 بالادەست گوتى: ((ئيمە دەبيت سوپاسگوزارى ئيوە بين كە
 دەسبەجنى گەيشتن)) .

پیریژنه گوتی: ((ته نانته کاتیک ئه و خوالیخوشبووهش زیندوو بوو، هەر من پاریزگاری ماله کهم ده کرد نهک ئه و، بهرهمته بیت هەر که سهری ده کرده سهر سه رین، ئاگای له دنیا نه ده ما. ئیستا کهش ئه وانه ده یانه ویت به هه ره شه بیته ناو ماله کهمه وه. من شکاتم هه یه لیان، نه کا رابکه ن)).

پیاوه گوتی: ((جوان بیر بکه نه وه ئاغا، ئه گهر بیر بکه نه وه منتان دیته وه یاد)). پیره پیاوه پیکه نی و به پاسه وانه کانی گوت: ((چ بی شه رمیه ک، چ که سانیک په یدا ده بن، ئه م که سانه نابی ویتل بکه یت به ئه مانی خودا، ویده چئ ته نانته زه لام بکوژن و دزیش بکه ن)). ئه وسا به دهنگی بهرز پوو به په نجه ره پۆشنه که گوتی: ((به لام ئیوه ده بوایه خه بهرمان بکه نه وه، که مکاریتان کردوه، ئاگادار بن، ئه گهر شتیک پوویدا، هه لمانستین، شه وتان خوش)).

پیریژنه گوتی: ((شه وی ئیوهش خوش)).

پیاوه به په شوکاوای رایکرد و زهنگی چه ند مالی په نای لیدا به ده ست ده یدا له ده رگاکان و هاواری ده کرد: ((که سیک.. که سیک.. که سیک)) ده رگای دوو سئ مال نه کرایه وه، به لام پیاویکی گه نجی موسوور له مالتیکه وه ده رپه پی. خوی گه یانده پاسه وانه کان. ژنه گوتی: ((سه یر بکه ن بزنان کئ له وپیه. کئ چۆته ئه وئ)).

پیریژنه گوتی: ((شه و باش، گویت لئی ده لئین چی، ئیدعا ده که ن که من چوومه ماله که یانه وه و ده رگاکانم به پوویندا داخستوه)). ژنیکی قه له و له ناو تاریک و پروونه کانه وه ده رکه وت، به هیواشی هه نگاوی هه لدیناوه، دهنگی پیریژنه ی که بهر گوئ که وت، پیکه نی. پیاوه موسووره کهش پیکه نی، ((با))ش دهات، ژنه قه له وه گه یشته بهر په نجه ره پۆشنه که و گوتی: ((چ قه وماوه ها؟)).

پیریژنه گوتی: ((ته نانته ئه و سالانه ش، من ئاگاداری ماله کهم

ده کرد، خاک هه والی پی نه دات، که به ئاگاش بوو، هه ترسنۆک بوو، له دهنگی پشیلهش ده ترسا)).

پیاوه موسووره گوتی: ((بۆ ته له فۆنتان نه کرد؟))
پیریژنه گوتی: ((رهنگه ده مانچه یان پی بیته، ههچ کهس وهک ئه م ئازانانه چه نه بهریان نایهت، راهاتوون)).

پاسهوانی بالادهست گوتی: ((شهوی هه موان خۆش)). ئه وسا پروو به ژن و پیاوه گوتی: ((ئیوه ده بیته بێن)). پروو به پیریژنهش گوتی: ((په نه ره که پیوه ده ن، خه یالتان تهخت بیته، سبه یینی به یانی وهرن بۆ پاسگا)).

پاسهوانه گه نه که دهستی پیاوه ی پاکیشا و گوتی: ((سواریه، ریکه وه)).

پوخساری ژنه سپی هه لگه رابوو، سوواری لیوه کانی له ناو زه مینه ی شیرری رهنگی پوخساریدا ده بریقایه وه. ده سمالیک که له دهستی پیاوه پیچرابوو، خویینی ده ده لاند.

پاسهوانه گه نه که گوتی: ((ماشینه که پۆشنکه و ریکه وه)).

پیاوه سهیریکی منداله کانی کرد له سهنده لی دواوه دا هه لکور پمابوون.

کوته که ی دا که ند و به ژنه ی گوت: ((پییان داده)).

پاسهوانی بالادهست سواری جیبه که بوو و گوتی: ((له پاسگا چاوه پیتانم)).

ژنه کوته که ی دا به منداله کاندا و له په نایه وه دانیشته.

ماشینه که ریکه وت. پیاوه گوتی: ((دوستانی ئیمه چه ندین جار هاتونه ته ئه م ماله. هه موویان پیتان ده لین، ده بیته بپرسن، هه ئیستاکه هه موویان به یه که وهن، ئیمه هه ر ئه مشه و له میوانی بووین، ئیمه زووتر گه راینه وه، ئیمه به ئیوه ده ناسینن، دلنیا م مه سه له که

پوون دهبیتتهوه)). پیاوه له ئاویینهکهوه سهیری هاوسه ره که ی کرد که به دهسمال ئاره قی گوناکانی دهسپی. ژنه گوتی: ((ئیه له دۆستانی ئیمه بپرسن، پیتان دهلین)).

تهواوی دوکانه کان داخرابوون. نووری چراکانی ماشینه که قیرتاوی شه قامه که ی پووناک ده کرده وه. تابلۆ و وشه ی بریقه دار، له ناخی شه ودا پرایانده کرد و پوخساری ئه وانی پووناک ده کرده وه.

پیاوه گوتی: ((ئهوئ له سه ر پیماندايه. ته نانه ت پیویست ناکات دابه زن، من بانگیان ده که م، دین و ئیمه ده ناسین)).

پاسه وانه گوتی: ((درهنگ وهخته، برۆین)).

ژنه گوتی: ((ئیمه زووگه راینه وه، هوئه که ی ئه وه بوو که هاوسه ره که م ده بیت به یانی زوو بچیتته سه ر کاره که ی. به لام دۆستانی ئیمه له وین، له وان بپرسن)).

پاسه وانه که گوتی: ((دهبیت خیرا برۆین، درهنگ وهخته، چاوه پیماننه)).

ماشینه که به خیرایی له شه قامه چۆله کانی شاره وه تیپه ر ده بوو. پیاوه گوتی: ((ئه گهر قبولی بکه ن، سوپاسگوزارتان ده بین، ده بینن که تووشی چه رمه سه رییه کی ناحه ز بووین؟ به لام سه ره نجام هه موو شتییک پوون دهبیتته وه، خراپیه که ی درده سه ری ئیستایه تی. هه ر به بیریشدا نه ده هات که که سییک ده رگاکانی ماله که به پروماندا داخات و...))

ژنه گوتی: ((ئه گهر نه چینه وه بو ماله وه، بو منداله کان ناخۆشه، ئه گهر ئیجازه بدن هه ر نه بی ئه م مندالانه له لای دۆسته کانمان به جی بیلین)).

پاسه وانه گوتی: ((به لی... به لی منداله کان له لای دۆسته کانتان به جی بیلین)).

ژن و پیاوه گوتیان: ((زۆر سوپاس، زۆر سوپاس)) . پیاوه گوتی:
(دوور نییه، له م نزیکانهیه)) .

ماشینه که له شه قامیکی تاریکه وه تیپه پر بوو و له بهردهم مالمیکدا
پاوه ستا. دهنگی موسیقا له په نجه ره داخراوه کانه وه دههاته دهره وه.
ژنه به خیرایی له ماشینه که دابهزی. له پلیکانه کان وه سهر کهوت.
زهنگه که ی لیدا. پیاوه و پاسه وانهش دابهزین. دهرگا که کراوه،
پیاویکی سهرتاس له چوارچیوهی دهرگا که دا وه ستا .

ژنه پیکه نی و به په له له په نایه وه تیپه ری گه یشته ئه وسهری
پاره وه که. له ناوه راستی هۆله که دا وه ستا. پیاوه سهرتاسه به
سهرسورمانه وه سهیریکی ئه وی کرد. پیاوه روو به پاسه وانه که
گوتی: ((فهرموون تکا ده که م)) . پیاوه سهرتاسه به شوین ژنه دا
پویشته. پیاوه دیسان به پاسه وانه ی گوت: ((فهرموون)) . هۆله که
پوونا کاییه کی به ته ورژی هه بوو. پیاویک فیالۆنه که ی دانایه سهر
زهوی. غه لبه غه لبیک که ته نانهت ده گه یشته بهر دهرگای دهره وه،
بیدهنگ ببوو. ژنه کان به جلی چینداره وه له ده ورتاده وری هۆله که دا
دانیشتبوون. قره بویه کراوه کانیا و پوخساری بریقه داریان له بهر
نوردا دهره وشایه وه .

ژنه به دهنگی بهرز پیکه نی و گوتی: ((بپرو نا که ن، له و کاته وه
پویشته، گه یچه لیکنان بو دروستبوو. که سیک له ناو ماله که دا
چه ق دانیشتوو و نایه ته دهر. ته نانهت شکاتی کردوو که گوايه
ویستو مانه له ماله که دهری بکهین. گوتمان تا لیرون. بگه پینه وه،
به لکو ئیوه کاریک بکه ن)) .

پیاوهش پیکه نی و گوتی: ((سه ره تا وامده زانی گیزم و شایه د هه له م
کردبیت، ته نانهت وامزانی خه و ده بینم. به لام کاتی شوشه ی په نجه ره که
دهستمی بری بۆم دهر کهوت ههر به و شیوه یه که ده بینم)) .

ژن و پیاوانیک که له دهورتادهوری هۆله که دا دانیشتبون چه په ساو سهیری یه کترین کرد. چاویان نه ده تروکاند و له بناگویی یه کدا ده یان سرتاند.

پیاویک که کپاواتیکی سووری به سستیوو گوتی: ((ههروهک ده بینن به ههله پووتان کردۆته ئیره، به داخه وه بی ئیجازه ش هاتونه ته ژووره وه)).

سهیریکی میوانه کانی کرد و گوتی: ((پیم وانیه هیچکام له میوانه کانی من ئیوه بناسن. هه ریۆیه تکاتان لیده که م موزاحیم مه بن)). ئه وسا ئاماژه ی به پارپه وه که کرد، ژنه له ناوه پراستی هۆله که دا وه ستابوو. نووری چراکه پوخساری سووره هه لگه پراوی پووناک کرد بووه، لیوه کانی پیکه وه ده گوشی و سهیری دانه دانه ی میوانه کانی کرد.

پاسه وانه که گوتی: ((له کاتیکی خراپدا به خزمهت گه یشتین. شه وتان خوش)).

ئه وسا دهستی پیاوه ی پاکیشا. به جوړیک که پیاوه له جیگا که ی خۆی هه لکه ندرا. ژنه ش به شوینیدا پایکرد. له ماله که ده رکه وتن. دهنگی گریانی یه کیک له منداله کان له ناو تاریکیدا ده هات.

پیاوه له پشت فه رمانه که وه دانیشته. ژنه ش سوار بوو. منداله که ی خسته سه ر ئه ژنۆی و قاچه کانی پارژهند. پاشان دا هاته وه و گۆنای ماچ کرد و شانی که وته له رزین.

ژنه گوتی: ((سه عات چه نده؟))

پیاوه گوتی: ((یهک و نیو)).

پاسه وانه گوتی: ((درهنگ بووه، پیکه وه!!)).

تال

مه نسور، ياقووتى

که درگائاسنییه که له پشت سه‌ریه وه داخرا، هه‌تاوی به‌ته‌وژمی مانگی گولان له چاوی چه‌قی. وهک ئه‌وه‌ی تیرپژئیکی به‌هیز له شه‌ویکی تاریکدا، شه‌پۆلیک پووناکی، به‌ خیرایی برژینیتته چاوه‌کانییه‌وه. پیلوه‌کانی داخست و ده‌سته کز و لاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر چاویلکه‌که‌یه‌وه، بۆ چاوانی کرده سیبهر و ساکه‌که‌ی نایه سه‌ر زه‌وی. ژنیکی چارشپۆ به‌سه‌ری گه‌راوه، که له په‌نای نه‌رده‌کانه‌وه هه‌لتروشکابوو، لالاوه و گوتی:

- بمرم بۆت پۆله .

پیرپژنیکی چاویلکه له‌چاو به‌ری پیگرت:

- هه‌والیکی کوپه‌که‌ی منت نییه؟ زاگرۆسی ئافداک؟

حیکمه‌ت ده‌سته‌که‌ی له‌پیش چاویه‌وه لابرده‌، سه‌ری دانه‌واند تاکو هه‌تاوه‌که ئازاری نه‌دات، به‌بێ وازی گوتی: بێ خه‌به‌رم دایکه .

ژنیکی سه‌روین له‌سه‌ر، به‌په‌له‌پروژه پرسی:

- کورپه که ی من موعتاده، به گمورادی سه گوهند، هه والیکت لیی نییه؟

حیکمهت سه ری هه لیئا و گوتی:

- موعتاده کان له ئیمه جیابوون، بی خه بهرم.

نیگای که وته سه ر پوخساری گهش و پروناکی ئاسمان و پاشان له سه ر دارکاجه ته م گرتوووه کان و ئه و کوکوختیه ته نیایه ی که بی هۆ بالی لیده دا، گیرسایه وه .

که سیک له بهر ده رگا که چاوه رپی نه ده کرد. حه مید که له پیش ئه ودا هاتبووه ده ره وه، له بازنه ی خزم و دۆست و دایک و خوشک و براکانیدا نو قم بیوو.

دهنگی ژنیکی هاته بهر گوتی که ده یگوت:

- بیچاره له ویدا ریشی سپی بووه! چ به ژن و بالایه کی هه یه! ئه رسه لانیکی بووه بۆخوی!

به دلکی ته م گرتوو و چاوانیکی پر مهینه ته وه، له کاتیکی که کز و لاواز بوو و گوشت و ئیسقانیکی زیاتری لی نه مابوو، خوینتالی و بی خه یالی و ئازاد ده هاته بهر چا و. دلی بۆ کئ لیبدات؟ بۆچی؟ ژنیکی که له ژیر چاوانیه وه سه یری ئه وی ده کرد، له رپی هاوده ردی و به زه بیه وه به گوپی یه کیکی تر دا سرتاندی:

- بیچاره که سیکی نه بووه به پیشوازییه وه بی، هه چ که س!

دلی بۆ کئ لیبدات؟ بۆچی؟ هه میشه بیزار بوو له به زه بی پندا هاتن. ئاوری دایه وه و به خوینتالی و رقه وه سه یریکی ژنه که ی کرد. چوو هه وه بهر شه قامه که که پر له چالی و چۆل بوو. بیئزیکی کون و له کارکه وتوو که چه ند موسافیری هه لگرتوو له به رده میدا وه ستا. شو فی ره که گوتی:

- ترمینالی؟

- دهمه ویت بچمه شارستان .
- سواربه .
- شۆفیره که له ناو ئاوینه که دا سهیریکی کرد و پرسى :
- چه ند سال له ویدا بووی؟
- حهوت سال .
- هه ی هوو! حهوت سال! ژنیکی چارشپو له سهر که له پیشه وه دانیشتبوو، گوتی:
- شوه که ی من سئ ساله له ویدا به . ده لئین کلابه رداری کردوه .
- شۆفیره که پرسى :
- چه نده؟
- ده لئین حهوت ملوین تمه ن، تۆمه ته له حهوت ئاسمان ئه ستیره که مان نییه .
- نیگای حیکمهت له پشت چاویلکه که وه له سهر بازنه زپره کانی ژنه که هه لویسته یه کی کرد و به لاقرتیوه بزه یه کی هاتى . پیره پیاویکی ریش سپى که له په نای حیکمه ته وه دانیشتبوو گوتى :
- کورپه که ی منیش له وپییه . موعتاده ، ده ساله موعتاده ، ده ساله ده چیتته ئه وئ و دیتته وه دهر . ژیانمانى تال کردوه ، ئاگرى له هه موو شتیکیمان بهرداوه . دایکی ئه وه نده هات و چۆى ئه م پرییه ی کرد ، دیقی کرد و مرد . چ به لایه ک به سهر ئه م ولاته دا هات ! چ به لایه ک ! شار چ ویران ببوو ، چ نامۆ! خوار و خپچ و نامۆ په ره ی سه ندبوو . قه ره بالغى و دوکەل و جه ماوه ریکی زۆر . له زهوى و ئاسمانه وه جه ماوه ره ه لده قوللا . هه نگاو به هه نگاو چوارپایه بوو و جگه ره ی جۆراو جۆرى له سهر چندرابوو و له په ناشیدا پیاوی پیر ، گه نچ ، میرمندال و مندال . زۆربه شیان کورد . قه لخانى و لوپ و کاکاوه ندی و کولیا یی . دیواره کانیش داپۆشراو به دروشمه کانی پۆژ . وه پهن

و به پەلە و توورە . هاتووچۆی خەلک، بۆ کار یان بێ ھۆ؟ بێنژە
کۆنەکەى مۆدیل سەردەمى بۆق، لە سووچیکى مەیدانى گەورەى
شاردا وەستا، حیکمەت کرێکەى دا و پرسى:

لە کوێو ھە بۆ شارى... بچم؟ کام گەراج؟

- بەرامبەر، ئەو جێیەى کە مینى بوسەکان وەستاون، بیست تەنیش
کرێکە یەتى.

- سوپاس کاکە.

خۆى بەناو جەماوەرەکەدا کرد. ھىچ کەس نەیدەناسى. پانتۆلیکى
خۆلەمیشى و کراسیکى چوارخانەى شینى کۆن و خاوینى لەبەردا
بوو. جووتیک پۆتینی کۆن و بۆیاخ نەکراوى لە پێدا بوو. تەمەنى
دەگەیشتە چل و پینچ سال و جگە لە ساکیک کە کەل و پەلى زیندانى
تێدابوون؛ خەمیر و مسواک و کراس و ژیرکراس و فەرھەنگیکى
وشەى ئینگلیزى و چەند کتیبیک، شتیکی دیکەى پێ نەبوو.
دایکى پیر و خوشکەکەى پینچ سالى ڕەبەق بوو کە نەھاتبوون
بۆ سەردانى. دوو سالى یەکەم، مانگی جاریک دەھاتن بۆ سەردانى
بەلام لە پرتا و کۆتایى ھات. خوشکەکەى جاریک بەلینى دابوو کە
لەوشارە بچکۆلەو تەکو ناوەندى ئۆستان بە پێى پیاوێى بێرپیت و
پیاوێى بێرپیت و یەخەى فەرماندارى گرتبوو کە ((ئیمە جگەلە
و کەسیکی ترمان نییە. داھاتیکیشمان نییە. بێ ئەو ژيانمان بۆ
ھەلناسوێ، بێ ئەو ئاویکی خۆش لە گەرۆمان ناپراتە خوار،
بیبەخشن، بە خاترى خوا بیبەخشن. ئاخەر مەگەر چی کردوو؟
چی کردوو کە دوو سالە لەویداھە؟)) بەلام، نا! کەسیکی تریش
ھەبوو کە دلێ حیکمەت بۆی لێدەدا: قزپەش! قزپەش بەو چاو
گەرە و بزۆزانەو، بە پوخساریکی گەشەو، بە شەش پۆل سەواد
و دزەنیگایەکی شەرمیونەو سەبارەت بە حیکمەت. ھاوسى بوون.

دهیویست نامەیهک بۆ قژرەش بنووسئ و بپرسی که چ بەلایەک بەسەر دایکی پیری و خوشکەکهی هاتوو؟ بۆ کوئی چوو بوون؟ چون پۆیشتبوون؟ که سەردانی دایک و خوشکی بپرا، تیماوه که چی بکات بۆ پوولی تایت که جله چلکەکانی پی بشوات؟ بۆ پوولی پۆژنامە و چوونە لای دکتۆر و سەر کورت کردنەوه چی؟ دەستی بۆ لای که سیک دریژنە کرد، نەک لەبەر فیز و دەمار، بەلکو دەستی بۆ هەر لایەک دریژنە کردبایە دەبوایه بچیتە ژێر دەواری بال و بەرەیه که وه. لەویش چەندین بال و بەرە ی جیاوازی لیبوون. چووبایە ژێر دەواری هەر کامیکیان لەلایەن ئەوانی دیکە وه دەکهوتە بەر تانە و تەشەر. وای پی باشتر بوو که خۆی بۆ هەر تیر و توانجیکی ژەهراوی رابگریت بەلام لە بەرامبەردا لەسەر دوکان دابنیشئ و لەپیی فرۆشتنی که لوپەله وه بە نرخی دیاریکراو بە کورپەکانی زیندان، چەند قرانیك وه گیر بینیت. ددانی بە جەرگی خۆیدا ناو لە بەرامبەر پەلاماری هەموو تانە و تەشەرەکاندا سینگێ خۆی راگرت. ئەوئ وهک ئاگردانیك وابوو و ئەویش هەر جاریک که بە ناخی خۆیدا دەپوانی هەستی بە گەرەیی و دلفراوانی خۆی دەکرد. لە ئاست ویزدانی خۆیدا سەربەرز بوو، بە خوشحالییه وه پیدەکهنی، هەر به و شیوهیه که قژرەش لە قوولایی گیانییه وه پیدەکهنی. لە قوولایی ناخی ئەودا ئارامیهک سەقامگیر ببوو و ئەگەریش سرتەیهک هاتبایە، سربووی بالی پەپوولەیهک بوو که لە خەودا بە دواي گولئیکی سووردا دەگهرا.

ئیشەکهی خۆی لە دەست ببۆوه. مال و سامانیکیشی نەبوو، گورپوتینی کاریشی تیدا نەما بوو. قاچەکانی وهژان که وتبوون. که لەکەشی هەر تاواناویک وها وهژان دەکهوت که هەناسه له سینگیدا پۆنگی دەخواردوه. چاوهکانی سومای جارانیان نەما بوو و

قامکہ کانیشی وہ لہرزین کہ وتبوون .

تہم و مژ دوندی چیا بہرزہکانی گرتبوو . جووتیارہکان، ژن و پیاو،
لہ مہزراکاندا خہریکی کار بوون . ژیان ہروا دہرپویشتہ پیش .
مرؤف و بالندہ و گیا نہدہسرہوتن . بہلام حہوت سالی تہاو لہ
ژیانی ئہو بہ جوڑیک لہ تہمی بیدہنگی و دوورہپہریزی و زہلکاوی
ئہندیشہ و خولیدا تپیہر بیوو کہ ژہنگہکہی بہ ہیچ سماتہیہک
پاک نہدہبوہ .

ئیستاکہش دہبواہ ماوہیہکی دریژ بحہسیتہوہ . ماوہیہکی دریژ
خواردمہنی باش بخوات، ماوہیہکی دریژ ئاگاداری لی بکن . بہلام
ئیستاکہ سہریخاتہ سہر شانی کی؟ حہوت سال بوو کہ لہ بیری
خہلکی سہرزہوی چووہوہ . نہ دستیکی گہرم، نہ بزہیہک، نہ
نیگیاہکی دلبروین . لہگہل خویدا بیری کردہوہ کہ بہ دیتنی دایک و
خوشکم تہمی ئہم سالگاہہ پرمہینہتہ لہ دلہ دہشوریٹہوہ .

سہرنجام دیمہنی زیدہکہی، ئہو شاروچکہیہی داوینی چیا
دہرکہوت . دلی لہرزی . لیڈانی دلی سہرکہوت . ئای! لہ کولانہ
تہنگہبہرہکانی ئہو شارہدا، ہہر شوینیک، جی پیہیہکی پوژگاری
مندالی بوو . کولان بہ کولانی ئہوی، جی سہرزیوی و ہارو ہاجی
و سہر سورمانہکانی بوو، شوینی شہپولی بہرزی پیکہنہکانی
ئہو سہردہمی بوو . خشت بہ خشتی ئہوی بیرہوہری بوون و
یادگاریہکانی بو زیندو دہکردنہوہ : برسییہتی و بیقہراری و تاسان
و مملانی لہگہل مالپہرستان و یاخی بوون لہ درژی چارہپہشی و
زورہملی و ہہژاری و لیقہوماوی . بہ دل و گیان، لہ بہرامبہر توفاندا
وہستان . خوپیڈادان بہ گہردہلوول و گیژاوہ قوولہکاندا .

لہ مینی بوسہکہ کہ دابہزی ساکہکہی نایہ سہر زہوی و چاویلکہکانی
بہ دہسمالیکی خاوین، پاک کردہوہ . بہ خوی گوت :

- خۆزگه رېدېنمم بتاشيايه! به لام، تهنانهت كه سېك ههيه كه چاوه پېم
بیت؟

ته واو كه وتبووه دلّه خورپه. ههستیكى نامۆ له ناوهوه دهیتواندهوه،
له وېستگه كهی وهدهر كهوت و پېی نایه ناو شه قامه كه. شار به رینتر
ببوو. شېوهی خهلك نامۆ بوون؛ دهتگوت هه موو پیر بوون! به
خوینتالی له خۆی پرسى:

- من پیر بووم یان شار؟

كه هه ندېك له شه قامه كهی پېوا و گه یشته سه ری كۆلانیك كه
له گه ره كێكه وه سه ری هه لدینا. ئه و چناره پیره ی كه له ژئیدا
داده نیشته و ده رسی ده ور ده كرده وه، هه روا له شوین خۆی مابووه.
كچۆله یه كی بچووك كه له به رده رگای مالىكدا دانیشتبوو، سلاوى
لیكرد.

- سلاو كچه شیرینه كه م، سلاو؟

چهند میرد مندالیك كه كایه ی فوتبالیان ده كرد، رېگیان بو
كرده وه. دوو كۆلان به ره و سه رتر مالى ئه وان بوو، مالىكى كۆنى
گله بان كه سى سالا له مه وه بهر، شه وانى هاوین، له وئ له سه ر بان،
له سه ر جیگا كه ی راده كشا و گوئی له دهنگی قه وانیک ده گرت كه
دهنگی داریوش ره فیعی ((زوه ره)) ی بلاوده كرده وه. بوغز و خه فه ت
به ری گه رووی گرت. مالى قزپه ش چهند خانوو به ره و خوارتر بوو.
بایدایه ناو كۆلانه كه وه. دارتووېك كه له به رده مى ماله كه یان دابوو،
سووتابوو. جگه له كه لاهه یه ك چیتر له مالى ئه وان به جئ نه مابوو.
ئه ژنۆكانى سست بوون. دلّی كه وته لیدان. میرد مندالیك كه له
ژیر داره سووتاوه كه دا به قور خانوچكه ی دروست ده كرد، لیی ورد
بووه. چووه پېش و لیی پرسى:

- ئیره بو وای لیهاتووه؟

- بۆمب لئی داوه کاکه .
- قزپهش له مال هاته دهر پرووی له میدرد منداله که کرد و گوتی:
- دیسان دهسته کانت پیس کرده وه؟ ههسته بزانه، ههسته
قزپهش نهیناسییه وه . حکمهت ئامازهیه کی به که لاوه که کرد و
پرسی:
- خانم، ببورن، پیریژنیک و کچیکی جاحیل لیره نه ده ژیان؟
قزپهش گوتی:
- موشهک له ناوی بردن کاکه ... تو خزمی ئه وانی؟
- من؟ نا! هه روا پرسیم!
- حکمهت چاویلکه که ی له چاو کرده وه و شوشه کانی به دهسمالیک
پاککردنه وه .
- ساکه که ی هه لگرت و ئاورپیکی دایه وه . قزپهش چوو ه فکروه وه و به
خوی گوت:
- خوایه! دهنگی چهنده ئاشنا بوو! ئه م دهنگه م له کوئی بیستوو ه؟

دو اٲٲن دهرس*

آالفونس دووره

ئەو پۆژە، بۆ قوتابخانە درەنگ ببوو و منیش ترسی ئەوهم لى نىشتبوو كە وەبەر گازندەى مامۆستا بکەوم. بەتایبەت كە مامۆستا جەختى لەسەر ئەوە كەردبوو كە دەرسى رێزمان دەپرسیتەو و منیش تەنانهت وشەیهك لەو دەرسە فىر نەببوم. بە مێشكەدا هات كە دەرس و باسى قوتابخانە وەلانىم و رپى دەشت و دەر بگرمە بەر. هەوا گەرم و لەبەردلان بوو و بالندەكانیش لە بېشەدا جریوێان دەهات. ئەمانە هەموو زۆر زیاتر لە یاسا و رپساکانى رێزمان مېشكى منیان بە خۆو ماندوو دەکرد بەلام لە بەرامبەر ئەم خولیايەدا وەستام و بەپەلە رپى قوتابخانەم گرتەبەر.

كاتىك لەبەر مالى كوێخواه تىپەر دەبووم، بینیم، تاقمىك لەوئى وەستاون و ئاگادارى سەر دیواره كە دەخویننەو. دوو سال بوو كە هەر هەوالىكى دلته زین دەگەيشته ئاواى، لەوێو بەلاودەبوو. هەربۆیەش من - بئ ئەوئى كە هەلوئىستەیهك بکەم - لەبەر خۆمەو

گوتم: ((ديسان چ پيلانيڪيان بؤ دارشتووين؟)) ئه وکاته سهري
خؤم هه لگرت و پي قوتابخانه م گرته بهر و زؤر به په له خؤم گه يانده
قوتابخانه .

له کاتي ئاساييدا، سه ره تاي ده ستپي کړدني دهرس، قوتابيه کان
ئه وهنده قاووق يژيان ده کرد که غه لبه غه لبيان ده گه يشته کوچه
و کؤلان. به دهنگي بهرز وانه کان بيان دووپات ده کرده وه و هات
و هاواريان هه لده ستا و مامؤستاش به و داره ي که هه ميشه به
ده ستيه وه بوو له ميژه که ي دها و ده يگوت: ((بيده نگ بن!))
ئه و پؤژه ش من به خه يالئ ئه وه ي که بارودؤخ هه روا ده بيت، نياز م
وابوو که له جه نگی قيژوقاوي قوتابيه کاندا، هيؤاش و له سه رخؤ
بچمه ژووري دهرسه که و بي ئه وه ي که س ئاگاداري درنگ هاتنم
بيت، له سه ر جيگا که ي خؤم دانيشم، به لام به پيچه وانه ي ئه وه ي که
من چاوه پوانيم ده کرد ئه و پؤژه بي دهنگيه کی وها له قوتابخانه دا
سه قامگير ببوو که واهه ست پيده کرا هيچکام له قوتابيه کان له
قوتابخانه دا نين.

له په نجه ره که وه پوانيمه ناو هؤله که: قوتابيه کان له جيگاي
خؤياندا دانيشتبون و مامؤستاش به و داره سامنا که وه که هه ميشه
به ده ستيه وه بوو، له ناو ژووري دهرسه که دا هه لده سوپا. ده بوايه
دهرگا که بکه مه وه و له و بي دهنگيه دا بچمه ژووره وه. پوون و
ئاشکرايه که تاچ راده يه ک ترسم له وکاره هه بوو و تاچ راده يه کيش
شه رمم ده کرد. به لام دلّم له ده ريادا و چوومه ناو هؤلي دهرسه که وه:
که چي مامؤستا بي ئه وه ي که توپره بيئ و قين دا يگر يت، به
په حمه وه سه يريکي مني کرد و به هيؤاشي و به زه ييه وه گوتي:
(زوو به له سه ر جيگا که ت دانيشه: خه ریک بوو دهرسه که مان بي
تؤ ده ست پيده کرد)) .

له په نای میزه کانه وه تیپه پر بووم و به خیرایی له سهر جیگا که ی خوم دانیشتم. کاتیگ ترس و دلّه کوته م نیشته وه و دلنیا بووم، تازه تیگه یشتم که ماموستا که مان جله کونه کانی هه میسه یی خوی له به ردا نییه و له جیاتی ئه وان، ئه و جلانه ی کردو ته بهر که جگه له پوژی دابه شکردنی خه لاته کان یان کاتیگ که لپرسراویک ده هاته قوتابخانه، له بهری نه ده کرد. جگه له وهش ریژ و شکویه کی تاییه ت به بونه گشتیه کان ته واوی ژووری دهرسه که ی داگرتیوو به لام ئه وه ی که زورتر سهرم لئی سوپما ئه وه بوو که له ناخری ژوره که دا له سهر ئه و کورسیانه ی که له کاتی ئاساییدا چول بوون، پولیک خه لکی ئاواييم بهرچا و که وت که دانیشتبوون. کوپخا و بهرپرسی گه یاندنی نامه کان و چهند که سی تر له که سایه تییه ناوداره کان له و نیوه دا بوون و هه موویان مات و په شوکا و ده هاتنه بهرچا و. پیره پیاویک کتیبیکی کونی ئه لف و بیی له سهر کوشی خوی لیک کرد بووه و له پشت چاویلکه ئه ستور و گه وره که یه وه سهیری وشه کان و نووسراوه کانی ده کرد.

له و کاته دا که من سهرم سوپما بوو له م بارودوخه، چاوم له ماموستا بوو که له سهر کورسییه که ی خوی دانیشتم و پاشان هه ر به و ده نگه گه رمه ی، به لام پته و، که له کاتی هاتنه ژوره وه مدا له گه ل من دو ابو، گوتی: ((پولّه کان! ئه مه، دوايین جاره که من وانه به ئیوه ده لیمه وه. دوژمنان بریاریان داوه که له قوتابخانه کانی ئه م ولاته، زمانیک جگه له زمانی خویان نه گوتریته وه. ماموستای تازه سبه ینی ده گاتی و ئه مه دوايین دهرسی زمانی نه ته وایه تیتانه که ئه مپرو ده یخوینن. تکاتان لیده که م به وردی سه رنج بده نه دهرسه که م)).

ئه م وتانه منیان ته واو ئالوگور کرد. دهرکه وت که ئه وه ی له سهر دیواری مالی کوپخا راگه یه ندرابوو، ئه مه بوو که: ((له مه به دوا

گوتنه وهی زمانی نه ته وایه تی به مندالانی ئاواپی قه ده غه یه)). به لئی،
 ئه مه دواپین دهرسی زمانی نه ته وایه تی من بوو. ناچار بووم که
 ئیتر ئه مه فیژ نه بم و به وتۆزه که مه وه که فیژیبووم قه ناعه ت بکه م.
 چه نده م خه فه ت خوارد که له وه پیش سه عاتگه لیکی دوور و دریژ له
 ته مه نی خۆم به فیژۆ چوو و له جیی ئه وه ی که بیمه قوتابخانه،
 ده چوومه ناو باخ و مه زار و ته مه نم به کایه و گالته تیپه راندبوو. ئه و
 کتیبانه ی تاکو ئیستا به لامه وه سه خت و ناخۆش ده هاتنه به رچاو،
 ریژمان و میژوویهک که تا ئه م کاته به گرانی ئاماده بووم سه یریان
 بکه م، ئیستا که بۆ من له جیی هه والیکی کۆن بوون که جیهیشتن و
 جیاپوونه وه له وان به ته وای پی شیی و نارپه حه تی ده کردم، له باره ی
 مامۆستاشه وه هه ر به مجۆره بیرم ده کرده وه. بیرکرده وه له وه که
 ئه و سه به نیی به یانی به جیمان دیلیت و ئیتر نایبینمه وه، بیره وه ری
 تالی ئه و ته مبیکردنانه ی که له و دیبووم و زه بری ناخۆشی ئه و
 دارانه ی که له و خواردبووم، به ته وای له میشکدا پاک ده کرده وه،
 ده رکه وت که هه ر له بهر ئه م دواپین پۆژی دهرسه بوو که ئه و، جله
 تازه که ی کردبووه به ری و ههروه ها به م هۆیه وه بوو که پۆلیک له
 پیره کانی ئاواپی و پیاوماقوولان له کۆتایی هۆله که دا دانیشتبوون.
 ده تگوت خه مباری ئه وه ن که له مه وه بهر نه یاننوانیوه چه ند ساتیکان
 بیته قوتابخانه و ههروه ها واویده چوو که ئه م تاومه هاتبوونه
 دهرسی مامۆستا که ی ئیبه تاکو به خاتری چل سال رهنجی بیوچان
 و پاریزگاری قوتابخانه و خزمه تکردن، پیز له ئه و بگرن.

له م بیرانه دا بووم که هه ستم کرد ناوی منیان خوینده وه. ده بوايه
 هه ستمه سه رپیی و وه لآمی پرسیاره که بده مه وه. ئاماده بووم گیانی
 خۆم به ته وای پیشکه ش بکه م تاکو بتوانم به ده نگیکی زولال و
 گفتیکی ره وانه وه دهرسی ریژمان که تا ئه و راده یه دژوار بوو، له بهر

بخوینمه وه به لām هەر له سه ره تادا مامه وه و نه متوانی وه لāmیک
بدهمه وه و ته نانه ت زاتم نه کرد سه ره ه لاینم و سه بیرکی ناوی چاوی
مامۆستاش بکه م .

له م نیوه دا گویم له دهنگی ئه و بوو که به نه رمی و به زه بییه وه
ده یگوت:

رۆله! لۆمه ت ناکه م! چونکه به راده ی پیویست ته مبی کرای . ده بینی
که چ پوویدا وه . پیاو هه میشه به خو ی ده لیت: ده رفه ت هه یه ،
ده رسه که فی ر ده م . به لām ده بینی که چ کاره ساته گه لیک و یده چی
پوویده ن، به داخه وه چاره ره شی ئیمه ئه وه یه که هه میشه فی ربوون
دا ده نیین بو رۆژیکی دیکه ، ئیستا که ئه م خه لکه که به زور به سه ر
ئی مه دا زال بوون، حه قیانه که لۆمه مان بکه ن و بلین: ((ئیوه چۆن
ده لین: گه لیکی ئازاد و سه ره خوین له کاتی کدا زمانی خۆتان ناتوان
بنووسن و بخویننه وه)) له گه ل هه مو ی ئه مانه دا، رۆله! ته نیا! تو
له م کاره دا تاوانبارنیت ئیمه هه موو شیایوی لۆمه ی ن . هه رو هه دا یکان
و باوکانیش له په روهرده و راهینانی ئیوه دا، به وجۆره که پیویسته ،
هه ولیان نه داوه و وایان پی باشتر بووه که ئیوه بنی رن به شوین
ئی شی کدا تا کو پاره یه کی زۆر تر بکه ویته ده ستیان . مه گه ر من خۆم
شیایوی لۆمه نیم؟ ئایا به جی ئه وه که ئیوه بو لای ده رس هان
بده م، چه ندین جار ئیوه م له کاری ئاودانی باخه که م به رنه داوه ؟ ئایا
کاتی ک ئاره زووی پاو و سه یران له سه ری ده دام، ئیوه م نه ده نار د
بچن به شوین کاری خۆتاندا؟

پاشان مامۆستا له هه موو بواری که وه قسه ی کرد و له ئاکامدا
باسه که ی کیشایه زمانی نه ته وایه تی و گو تی: ((زمانی ئیمه له
پیزی شیرینترین و په وانه ترین زمانه کانی دنیا دایه و ئیمه ده بی ت
ئه م زمانه له نیوان خۆماندا هه روا بپاری زین، وه کو که سی ک که

کلیلی به ندیخانه ی خۆی له دهستدا بیئت. پاشان کتییکی هه لگرت و دهستی کرد به خویندنه وهی وانهیه کی پڕیزمان. پیم سهیر بوو که ئەو پوژره چهند به ئاسانی له دهرسه که تیده گه یشتیم. ههر شتیکی دهگوته وه، زۆر به ساکاری دههاته بهرچاوم. لیم پوونه که له وهو پیش هیچ کات بهو راده به ههز و تاسه وه گویم نه دابووه دهرسی پڕیزمان. ههروه ها ئه ویش له وهو پیش هیچ کات بهو سه رنج و تاقه ته وه دهرسی نه گوتبوو. وهک ئه وهی که ئه م پیاوه شوخه بیه ویت پیش ئه وهی که مائئا واییمان لئ بکات و دهرسه که ته واو بکات، ته واوی زانست و ئه زموونی خۆی فییری ئیمه بکات و هه موو زانیارییه کانی خۆی بخاته میشکی ئیمه وه.

کاتیکی دهرسه که ته واو بوو، نۆیه ی نووسینه وهی هات. مامۆستا نووسراوه گه لیکی تازه ی بو ئیمه هه لپژاردبوو که له سه رووی ئه وانه وه پرسته ی ((نیشتمان، ولاتی باب و باپیران، زمانی نه ته وایه تی)) بهرچاو ده که وت. ئه م نووسراوانه که به سووچیکی میزه کانی نووسینی ئیمه وه هه لواسرابوون، وایان ده نواند که له چوار سووچی هۆله که دا، ئالای نه ته وایه تی ئیمه یان خستبیتته شه کانه وه. نازانی چۆن باسی بکه ی که به چ شیوه یه ک قوتابیه کان له کاری نووسینه وه دا تیده کووشان و تا چ راده یه ک بیدهنگی دایگرتبوون. له و بیدهنگیه دا جگه له دهنگی پینووس که به سه ر لاپه ره کاندای ده کشا، هه ستت به دهنگیکی تر نه ده کرد. له سه ربانی قوتابخانه که کوتره کان به نه رمی ده یانگماند و منیش له کاتیکیدا گویم دابووه گمه ی ئه وان، له بهر خۆمه وه ده مگوت: ((ئایا ئه مانه ش ناچار ده که ن که سه رووده که یان به زمانی بیگانه بخوینن؟))

جاناچاریک که پووم له پووپه پری نووسینه وه که ی خۆم وه رده گیراوه، مامۆستام ده دی که بئ هه ست له سه ر جیگا که ی خۆی پاوه ستاوه و

به نیگا یه کبین و سهرنج داره کانییه وه ده پوانیته ده وره بوری خوی، ده تگوت گهره کیه تی، وینه ی ته واوی شته کانی قوتا بخانه که له راستیدا مال و شوینی ئه و بوو، له دلی خویدا تو مار بکات. ته نیا ئال و گورپک که له و ماوه یه دا پیک هاتبوو ئه وه بوو که میز و کورسیه کان به هوی تیپه رینی زمانه وه پۆلکیبون و کال ببوونه وه. ههروه ها چند نه مامیک که له کاتی هاتنی خویدا له ناو باخه که دا ناشتیبونی، ئیستا که ببوونه داری گهره. چ خه میکی دلته زین و کاره ساتیکی گران بوو که ئیستا که ئه م پیاوه ده بوایه ته واوی ئه م شته ئازیزانه به جی بیلیت و نه ته نیا حه وشه ی قوتا بخانه به لکو ده بیت له گه ل خاکی نیشتمانیشدا مالئاوایی یه کجاره کی بکات.

له گه ل هه مووی ئه مانه دا، وره به رزی و خوینساردی ئه و تا ئه و راده یه بوو که کۆتایی به دوایین کاتژمیری دهرس هیئا. له دوا ی نووسرانی مه شقه کان، دهرسی وانه ی میژوومان خویند. پاشان منداله کان به دهنگیکی به رز ده ستیان کرد به دووپاتکردنه وه ی دهرسه که یان. له ئاخری هۆله که دا یه کیک له پیاوانی به سالداچوی ئاواپی که کتیبیکی له سهر کۆشی خوی لیک کردبووه و له پشت چاویلکه ئه ستوروه که یه وه لی ورد ده بووه، له گه ل منداله کاندایا ده وده نگ ببوو. له گه ل ئه وان دهرسه که ی به دهنگیکی به رز دووپات ده کرده وه. دهنگی ئه و تا راده یه ک ئاویته ی هه ز و تاسه ببوو که به بیستنی، هه ستیکی نامۆ له گیانمان ده گه را و هیوامان ده خواست که دروست له کاتی پیکه نیندا، ده ست بکه یین به گریان. به داخه وه! ... بیره وه ری ئه م دوایین پۆزی دهرسه هه موو کاتیک له دلی مندا ده مینیتنه وه.

له م ناوه دا کات گه یشته کۆتایی و نیوه پۆ هات و هه ر له م کاته شدا دهنگی که ره نای سهریازانی بیگانه که له مه شق و پمبازی ده گه رانه وه، له کۆلندا دهنگی دایه وه. ماموستا به پوخساریکی په شوکاوه وه له

جیگاگه‌ی خۆی هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ. تا ئه‌و پۆژه هه‌یج کاتیک ئه‌و،
ئه‌وه‌نده مه‌زن و به‌پڕیز له‌ دڵمدا خۆی نه‌نواندبوو، گوته‌ی:

((هاو‌پڕیانی، پۆله‌کان، من... من...))

به‌لام بوغز و خه‌فته، ده‌نگی له‌ گه‌روویدا خنکاند. نه‌یتوانی وته‌که‌ی
خۆی ته‌واو بکات. پاشان پووی وه‌گه‌پراوه و له‌تیک گه‌چی هه‌لگرت
و به‌و ده‌سته‌ی که‌ به‌هۆی هه‌سه‌رت و ده‌رده‌وه ده‌له‌رزی، له‌سه‌ر
ته‌خته‌په‌شه‌که ئه‌م وشانه‌ی به‌ خه‌تیکێ پوون و ئاشکرا نووسی:

((بزێ نیشتمان!))

پاشان هه‌ر له‌وێ وه‌ستا: سه‌ری به‌ دیواره‌که‌وه نا و بێ ئه‌وه‌ی که
شتیکێ تر بلێت به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی به‌ ئیمه‌ دا که ((ته‌واو بوو.
بپۆن، خواتان له‌گه‌ل!))

* ئه‌م چیرۆکه‌ عه‌بدولحه‌سه‌ین زه‌رین کوب له‌ فه‌رمانسییه‌وه‌ کردووێه‌ته‌ی به‌ فارسی. ئه‌وسا کراوه‌ به‌
کوردی.

کۆی ئەم چیرۆکانە لە نیوان ساله‌کانی ٨٠ تا ٨٥ واتە ٢٠٠١ تا ٢٠٠٦ دا ناوبه‌ناو وه‌رگێڤدراون. که مه‌به‌ست له وه‌رگێڤرانیان ته‌نیا کاریکی چاپه‌مەنی نه‌بووه، به‌لکو هه‌ست کردن به به‌هیزبوونی لایه‌نیکی ئەده‌بی تیئاندا بۆته هۆی وه‌رگێڤرانیان واته هه‌ست کردن به‌وه‌ی که جیگه‌یان له کتێبخانه‌ی کوردیدا چۆله.

